

DECIZIA PENALĂ NR. 130/A/2023

Ședința publică din data de 23 februarie 2023

Complet constituit din:

Președinte: Antik Levente Farkas

Judecător: Țarcă Gabriela Ana

Grefier: Pop Andreea

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea este reprezentat de procuror Oros Patricia.

S-au luat în examinare apelurile penale declarate de **PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE – SERVICIUL TERITORIAL ORADEA**, partea civilă apelantă **SC SOLCETA SA ȘTEI** și inculpatul apelant **ANIȘ NICOLAE**, împotriva sentinței penale nr. 53 din 21 aprilie 2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, inculpatul apelant ANIȘ NICOLAE, fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 Cod penal (17 de acte materiale), iar inculpata intimată **PETRESCU SANDA**, fiind trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 48 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 Cod penal (17 de acte materiale).

Se constată că dezbaterea pe fond asupra cauzei a avut loc la data de 10 ianuarie 2023, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea acesteia fiind amânată pentru data de 26 ianuarie 2023, 9 februarie 2023, respectiv 23 februarie 2023, zi în care s-a pronunțat prezenta decizie.

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND**

Asupra apelurilor penale de față, pe baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 53 din data de 21 aprilie 2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, în baza art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., au fost achitați inculpații ANIȘ NICOLAE

sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale) și PETRESCU SANDA, sub aspectul

săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 297 alin. 1 din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale).

În temeiul art. 397 raportat la art. 25 alin. (5) C.pr.pen., s-a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Solceta SA (CUI RO 7401263, cu sediul în localitatea Ștei, str. Cuza Voda nr. 13, jud. Bihor).

În temeiul art. 404 alin. (4) lit. c) raportat la art. 397 alin. (5) Cod proc.pen., a fost menținută măsura asiguratorie a sechestrului instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A, Serviciul Teritorial Oradea din data de 14.12.2017 emisă în dosarul nr. 72/P/2016 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților Aniș Nicolae și Petrescu Sanda (aplicată prin procesul-verbal din 15.12.2017, f. 206-207 vol. I d.u.p.), măsură ce va înceta de drept dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza art. 274 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea, emis în dosarul nr. 72/P/2016, înregistrat la această instanță la data de 02.05.2018, sub nr. 1255/111/2018, au fost trimiși în judecată inculpații: ANIȘ NICOLAE, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 297 alin. (1) din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale) și PETRESCU SANDA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 297 alin. 1 din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale).

În drept, Parchetul a învederat că faptele inculpatului ANIȘ NICOLAE, care în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada iunie 2011 – iulie 2012, în calitatea sa de director general SC SOLCETA SA ȘTEI, societate în care orașul Ștei este acționar majoritar, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin încălcarea unor dispoziții legale, a acceptat la plată 17 facturi emise de SC CHEIA TRANS SRL (persoană juridică inexistentă la data săvârșirii faptelor), în cuantum total de 88.233 lei, care au fost achitate în numerar, prin ridicarea unor sume de bani din dispoziția acestuia, în condițiile în care acele facturi atestau în fals prestarea unor servicii în favoarea SC SOLCETA SA, fapt care a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în sumă de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, beneficiarii reali al acestor sume de banii fiind în realitate de ANIȘ NICOLAE și PETRESCU SANDA (contabil în cadrul SC SOLCETA SA), care au ridicat din casieria societății, fie direct, fie prin intermediul numitului Voicu Costel, sumele de bani respective, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 297 alin.1 din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale).

În opinia acuzării, faptele inculpatei PETRESCU SANDA, care în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada iunie 2011 – iulie 2012, în calitatea sa de contabil al SC SOLCETA SA ȘTEI, l-a ajutat pe suspectul ANIȘ NICOLAE să comită infracțiunea mai sus descrisă, prin aceea că, din dispozițiile acestuia, a întocmit dispozițiile de plată în baza cărora s-au achitat cele 17 facturi emise de SC CHEIA TRANS și acceptate la plată de suspectul ANIȘ NICOLAE, le-a semnat la rubrica ”control financiar preventiv”, a ridicat o parte din acele sume de bani din casierie în baza acelor dispoziții, respectiv i-ar fi furnizat datele de identificare ale societății radiate SC CHEIA TRANS SRL, ștampila societății, formulare de facturi și alte documente, respectiv a înregistrat în contabilitate acele facturi, deși cunoștea că acea societate era radiată încă din anul 2006, fapt care a generat un prejudiciu material în

dauna societății SOLCETA SA în cuantum de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, beneficiarii reali al acestor sume de bani fiind în realitate tocmai suspectii ANIȘ NICOLAE și PETRESCU SANDA, care au ridicat din casieria societății, direct sau prin intermediul numitului Voicu Costel, sumele de bani respective, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 48 rap. la art. 297 alin.1 din Cod.pen, cu referire la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 acte materiale).

În fapt, prin actul de sesizare a instanței s-au reținut, în esență, următoarele:

La data de 05.01.2015, a fost înregistrată plângerea penală depusă de Curtea de Conturi cu privire la existența unor fapte pentru care există indicii că au fost săvârșite cu încălcarea legii penale la SC SOLCETA SA ȘTEI, în cuprinsul căreia s-a arătat că Aniș Nicolae, în calitate de director general al societății S.C. SOLCETA S.A. ȘTEI, în perioada 2010-2013, și-a încălcat atribuțiile de serviciu, în sensul că:

- în perioada 2011-2012, a angajat și efectuat din bugetul S.C. Solceta S.A. Ștei cheltuieli nelegale în baza unui contract de prestări de servicii încheiat cu un operator economic inexistent, și anume SC CHEIA TRANS SRL, care a avut ca și consecință directă realizarea de plăți nelegale în sumă de 94.724,35 lei, care constituie un folos necuvenit în favoarea SC CHEIA TRANS SRL

- în perioada 2011-2013, a efectuat plăți nelegale din bugetul S.C. Solceta S.A. Ștei în condițiile nerespectării clauzelor contractului de prestări de servicii încheiat cu S.C. Forestlog S.R.L. Beiuș, prin acceptarea la plată a unor lucrări care nu au fost recepționate, cauzându-se societății un prejudiciu de 29.791 lei, care constituie un folos necuvenit în favoarea S.C. Forestlog S.R.L. Beiuș

- în perioada 2010-2012, a achiziționat echipamente electronice (laptopuri) de la S.C. Romtelecom S.A., fără ca acestea să se regăsească scriptic și faptic în patrimoniul societății, cauzând un prejudiciu de 19.620 lei, care constituie un folos necuvenit în favoarea S.C. Romtelecom S.A.

- în perioada 2012-2013, a efectuat plăți nelegale către furnizorul de servicii telefonice S.C. Orange România S.A. București, pentru cheltuielile aferente unui număr de șase posturi telefonice (telefonie mobilă), care nu au fost utilizate de salariații S.C. Solceta S.A. Ștei, fiind cauzat un prejudiciu de 3.107 lei, care constituie un folos necuvenit în favoarea S.C. Orange România S.A.

S-a învederat că SC SOLCETA SA Ștei este o societate comercială de interes local, înființată în temeiul Legii nr. 31/1990, prin reorganizarea Regiei Autonome de Gospodărie Comunală și Locativă "Solceta" Ștei în temeiul OUG 69/1994, 98,07% din acțiunile societății fiind deținut de Consiliul Local al Orașului Ștei, desfășurând activități ce fac parte din serviciile de utilitate publice reglementate de lege, și anume serviciul public de alimentare cu apă, canalizare, exploatarea sistemelor publice de alimentare cu apă și canalizare din aria administrativ teritorială a orașului Ștei, respectiv serviciul de salubritate.

În perioada 2003 - 31 august 2012, funcția de director general al societății a fost deținută de Aniș Nicolae, în baza unui contract de mandat aprobat de Consiliul de Administrație al SC SOLCETA SA. De asemenea, susnumitul a mai ocupat în aceeași perioadă și funcția de președinte al Consiliul de Administrație al SC SOLCETA SA.

În perioada 2000-2008, groapa de gunoi Ștei era gestionată de SC RETIM TIMIȘOARA, în sensul că această societate colecta deșeurile din zona orașului Ștei, respectiv se ocupa de ecologizarea gropii de gunoi.

În perioada 2008 - martie 2013, SC SOLCETA SA a avut în administrare groapa de gunoi a orașului Ștei, după care a fost închisă. În această perioadă, SC SOLCETA SA trebuia să asigure funcționarea (permiterea accesului și depozitării deșeurilor colectate de autospecialele de salubritate ale companiei), ecologizarea (încadrarea deponiei în parametri de

mediu – săparea de șanturi, rigole și bazine pentru colectarea levigatului) și închiderea sa (taluzare, acoperire cu pământ, nivelare și tasare).

Pentru îndeplinirea obligațiilor mai sus menționate, societatea avea nevoie să închirieze utilaje (buldozer), care aveau rolul să niveleze, taseze și să împrăstie deșeurile și pământul excavat.

Anterior preluării gestionării deponiei Ștei de către SC SOLCETA SA, lucrările de ecologizare erau operate de SC BELVEDERE SA, la un preț de 80 lei/oră fără TVA, cu ajutorul unui buldozer UTB S1500, de culoare galbenă.

S-a arătat că în cursul anului 2009, inculpatul ANIȘ NICOLAE i-ar fi propus martorului Foltuț Vasile, administratorul SC BELVEDERE SRL, încheierea unui contract care să aibă obiect închirierea utilajului mai sus menționat, propunere cu care martorul a fost acord, fiind astfel încheiat un contract la data de 01.07.2009, pe o perioadă de un an, prin care s-a stabilit un tarif de închiriere de 86 lei/oră, cu un program de lucru de 4 ore/zi, calculul valorii prestației urmând a se face pe baza rapoartelor de lucru confirmate zilnic de beneficiar. Deoarece directorul general ANIȘ NICOLAE a fost mulțumit de serviciile prestate de SC BELVEDERE SEL, în iulie 2010 s-a încheiat un nou contract pe un an de zile, fiind negociat un preț de 4.800/lună, indiferent de nr. de ore lucrate, singura condiție fiind aceea de a fi asigurată accesibilitatea în rampă a deșeurilor colectate de SC SOLCETA SA.

La data de 31.03.2011, în condițiile în care SC SOLCETA nu a achitat ultimele facturi emise, inculpatul ANIȘ NICOLAE chiar refuzând la plată factura emisă în februarie 2011, martorul Foltuț Vasile s-a deplasat la sediul SC SOLCETA SA pentru a depune la secretariat factura aferentă lucrărilor din martie 2011, ocazie cu care a purtat în contradictoriu o discuție cu ANIȘ NICOLAE, căruia i-a reproșat că nu îi sunt plătite și acceptate facturile emise, în condițiile în care lucrările au fost efectuate în mod corespunzător, rapoartele de lucru fiind semnate fără obiecțiuni de Voicu Costel. Inculpatul ANIȘ NICOLAE i-a spus martorului că în ciuda unor nemulțumiri legate de calitatea prestațiilor, dorește să continue colaborarea cu SC BELVEDERE SRL, însă din acel moment dorește să îi fie înmânate lui personal facturile, deoarece le va semna el de primire. În acest sens, martorul Foltuț a declarat că nu a fost informat de inculpat de faptul că SC SOLCETA ar fi încheiat în luna ianuarie 2011 un contract cu o altă societate, care să presteze același serviciu ca și firma sa. Ulterior, martorul a continuat să presteze serviciul contractat în rampă până în data de 2 iunie 2011, când, observând că SC SOLCETA nu i-a achitat nicio factură pe anul 2011, a decis să înceteze lucrul în rampă, utilajul său fiind transportat la Vașcău, cu ajutorul unui trailer pus la dispoziție de SC CONSTRUCT MOD. În ciuda faptului că facturile pentru lunile martie și aprilie emise de SC BELVEDERE au fost semnate de primire de Aniș Nicolae, fără obiecțiuni, în iunie 2011 martorul Foltuț a aflat de la contabilă șefă a SC SOLCETA, numita Vesa Angela, că au fost refuzate la plată de directorul general, fără ca acesta să îi ofere vreo explicație. Apoi, în momentul în care martorul s-a prezentat la sediul SC SOLCETA cu factura din 31.05.2011, inculpatul Aniș nu a dorit să mai stea de vorbă cu acesta, astfel încât acea factură nu a mai fost semnată de primire și înregistrată la SC SOLCETA SA.

După ce a încheiat relații comerciale cu SC SOLCETA, și anume în 02.06.2011, martorul a auzit de la șoferul de pe trailer al firmei SC CONSTRUCT MOD, faptul că el ar fi transportat cu acel trailer un alt buldozer în rampă, care urma să fie utilizat pentru lucrările de ecologizare. Într-adevăr, din documentele comunicate de SC SOLCETA în baza ordonanței de predare înscrisuri din 22.11.2017 rezultă că SC CONSTRUCT MOD SRL a emis facturile din 21.07.2011 (valoare de 2850 lei), 25.08.2011 (valoare 2180 lei) și din 07.10.2011 (valoare 1666 lei), obiectul prestațiilor constând în închiriere buldozer, acestea fiind achitate în numerar de SC SOLCETA SRL, în zilele emiterii acelor facturi, care erau semnate de primire de Voicu Costel. În acest sens a fost audiat martorul Balog Ludovic, angajat al SC CONSTRUCT MOD SRL, care a confirmat că în perioada în care a prestat serviciul de

ecologizare la deponia Ștei cu ajutorul unui buldozer al societății, nu a observat prezența unui alt utilaj la fața locului care să presteze aceleași tip de lucrări.

În data de 15.11.2011 prestatorul SC FORESTLOG SRL a încheiat, pe o perioadă de un an, un contract de prestări servicii cu SC SOLCETA SA Ștei, obiectul acestuia constând în lucrări de închidere și ecologizare a deponiei Ștei, cu ajutorul unui încărcător frontal (volă), pe care operatorul îl deținea în proprietate, fiind stabilit un preț de 4.800 lei/lună, indiferent de nr. de ore lucrare, astfel în condiții similare contractului derulat anterior cu SC BELVEDERE SRL. Cu privire la acest contract, martorul Gavrilă Ioan, administratorul SC FORESTLOG SRL, a declarat că a fost contactat telefonic de către inculpatul Aniș Nicolae, cu care a discutat în legătură cu termenii contractuali, după care s-a mai întâlnit personal cu acesta, întrucât Aniș Nicolae a avut unele obiecțiuni la anumite servicii, în concret pentru serviciile prestate pe parcursul a două luni. Întrucât plățile facturilor erau efectuate cu mari întârzieri de către beneficiar, iar unele facturi chiar au fost refuzate la plată de Aniș Nicolae, în aprilie 2012, SC FORESTLOG a încetat să mai presteze serviciul contractat, ba mai mult, a chemat în judecată debitoarea SC SOLCETA să plătească debitele restante de 11.600 lei, acțiunea fiind admisă de Judecătoria Beiuș prin ordonanța civilă 1650/12.11.2012. Faptul că serviciul a fost efectiv prestat de SC FORESTOG SRL este confirmat atât de declarațiile șoferilor de pe autogunoiere ai SC SOLCETA SA (Pele Aurel, Margău Todincă Victor), cât și de martorul Tuduțe Marius, operatorul aceluia utilaj.

O scurtă perioadă de la încetarea relației comerciale cu SC FORESTLOG, serviciul de ecologizare din deponiei a fost asigurat pentru luna aprilie de SC CONSTRUCT MOD SRL, care a emis factura din 19.04.2012 în valoare de 1734 lei, acceptată la plată de Voicu Costel, plătită în numerar în aceeași zi, după care Voicu Costel l-a contactat pe martorul Cocoș Ionel, administratorul SC GHICO TRANS SRL, care deținea un buldozer CATERPILAR, de culoare galbenă care i-a comunicat că ar dori să închirieze pentru efectuarea de lucrări de ecologizare în groapa de gunoi Ștei acel buldozer. Martorul Cocoș a menționat că la acea vreme doar firma sa deținea un astfel de utilaj în zona Ștei. După ce Voicu Costel a primit acceptul inculpatului Aniș Nicolae cu privire la tariful de închiriere solicitat de martor, la data de 23.04.2012, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 618 pentru perioada 01.05.2011-30.04.2012, fiind semnat de inculpatul Aniș în prezența martorului Cocoș Ioan, menționându-se în contract faptul că recepția lucrărilor se realizează simultan cu facturarea acestora, în baza unei situații de lucrări acceptate de SC SOLCETA SA. În baza acestei prevederi contractuale, similar relației comerciale cu SC BELVEDERE SRL, facturile emise de SC GHICO TRANS la finalul fiecărei luni aveau atașate situații de lucrări (rapoarte de lucru), în care se menționa perioada de timp în care s-a lucrat în rampă, tipul de utilaj, tipul de lucrări executate, zilele și numărul de ore lucrute, acestea fiind certificată sub semnătură de numitul Voicu Costel, valoarea totală a facturii fiind dată de numărul de ore lucrute în acea lună. Astfel, în 30.05.2011 s-a emis factură pentru suma de 8432 lei, în 29.06.2012 pentru suma de 7167 lei, în 31.07.2012 pentru suma de 8432 lei, în 31.08.2012 pentru suma de 6956 lei etc, acestea fiind acceptate la plată de Aniș Nicolae, acestea fiind achitate prin ordin de plată, fie în numerar, cu mari întârzieri de către SC SOLCETA SA.

Așadar, acuzarea a arătat că în contextul în care în perioada 2009-2013, serviciul de ecologizare și de închidere a deponiei orașului Ștei a fost prestat fără întrerupere de agenții economici mai sus enumerați, care au închiriat acele utilaje (buldozer, încărcător frontal) la prețurile specificate în contract, plățile fiind realizate cu întârziere de beneficiarul SC SOLCETA SA, la data de 07.01.2011 apare a fi încheiat contractul de prestări servicii nr. 20 între SC SOLCETA SA, în calitate de beneficiar, și SC CHEIA TRANS SRL, în calitate de prestator, având ca obiect „lucrări de închidere și ecologizare a deponiei Ștei”, durata contractului pe perioada 01.01.2011 – 15.11.2012, prețul contractului fiind de 170 lei/oră fără TVA, urmând ca plata să se facă în 30 zile de la emiterea facturilor de către prestator. Acest

contract specifică faptul că SC SOLCETA este reprezentată de director ing. Aniș Nicolae și contabil șef Vesa Angela, în timp ce operatorul SC CHEIA TRANS SRL, cu sediul în Ștei, str. G. Enescu, nr. 10, ap. 29 este reprezentată de numitul Chira Gheorghe. Contractul respectiv are clauze identice cu contractul încheiat în 23.04.2012 cu operatorul SC GHICO TRANS, fiind semnat din partea beneficiarului doar de către Aniș Nicolae, fără a fi semnat sau vizat și de contabilul șef. Cu privire la semnătura atribuită numitului Chira Gheorghe la rubrica „prestator” în contract, acesta a declarat că nu îi aparține semnătura și că nu are nicio legătură cu societatea SC CHEIA TRANS SRL, de care nu a auzit niciodată, în condițiile în care acesta este șofer la o firmă de transport din Ștei. În ceea ce privește înregistrarea acestui contract la SC SOLCETA SA, din registrul de intrări-ieșiri al societății pe anul 2011 (ridicat în original în baza unei ordonanțe) acuzarea arată că se observă cu claritate faptul că mențiunile olografe inițiale de la poziția nr.20 din data de 07.01.2011 au fost șterse cu pastă corectoare de culoare albă, peste care inculpata PETRESCU SANDA a inserat mențiunea că la acel număr a fost înregistrat de fapt contractul de prestări servicii dintre SC SOLCETA SA și SC CHEIA TRANS, rezultând astfel că inculpata a încercat să creeze aparența că acel contract a fost înregistrat în evidențele societății cu data la care contractul apare a fi încheiat.

Din verificările efectuate s-a arătat că societatea CHEIA TRANS SRL a fost înființată în anul 1994 de numitul Matei Petru, care apoi a cesionat părțile sociale ale societății martorului Harpan Ramona Margareta în anul 1997. Fiind audiată, aceasta a declarat că în perioada 1997-2005 a fost administrator al societății respective, însă în anul 2001 a plecat în Spania la muncă, iar ștampila societății a înmănat-o inculpatei Petrescu Sanda, care lucra la acea vreme la Administrația Financiară Ștei, pentru a completa declarațiile fiscale, respectiv pentru a depune bilanțurile contabile la instituția mai sus menționată, sens în care a retribuit-o pe Petrescu Sanda pentru serviciile prestate cu suma de 50 euro/an. În cursul anului 2005, martorul i-a solicitat inculpatei să predea ștampila societății pentru a-i încheia formalitățile legate de dizolvarea societății, în condițiile în care aceasta nu avea activitate, însă inculpata Petrescu a refuzat să i-o dea, invocând diferite pretexte. Numita Harpan Ramona a mai precizat că Petrescu Sanda a avut acces la evidența contabilă a societății.

Din verificările efectuate de auditorii publici externi ai Camerei de Conturi Bihor s-a reținut că documentele care au stat la baza înregistrărilor în contabilitatea societății a obligațiilor de plată aferente aceluși contract, respectiv actele de plată către această societate, nu au corespondent în realitate, fiind fictive, din moment ce prestatorul era inexistent la data furnizării acelor servicii. Acest lucru rezultă din faptul că societatea Cheia Trans este radiată începând cu data de 03.05.2006, firma fiind dizolvată din anul 2005.

Din analiza documentelor de plată (dispoziții de plată, deconturi) s-a învederat faptul că toate acestea au fost întocmite de numita Petrescu Sanda, contabil în cadrul societății, fiind semnate la rubrica conducătorul unității de către numitul Aniș Nicolae, însă nu îndeplinesc toate condițiile pentru a fi considerate documente justificative de plată, deoarece nu sunt completate toate datele cerute de documente (lipsește semnătura compartimentului financiar contabil, nu este indicat numele beneficiarului, lipsește semnătura de primire, nu este specificat numărul de ore lucrate etc.). În plus, referitor la plățile efectuate din avansuri de trezorerie cu ”ordin de delegație” întocmite pe numele unor persoane angajați ai societății comerciale verificate, acestea nu sunt semnate de aceste persoane titulare ale avansurilor acordate (de ex: Voicu Costel-șef serviciu salubritate, Margău Victor-șofer), din moment ce aceștia nu aveau cunoștință de sumele încasate, arătând că nu au semnat acele documente ca și titulari de avans.

Pentru clarificarea situației de fapt legată de acceptarea la plată a facturilor emise de SC CHEIA TRANS, respectiv de efectuarea acelor plăți către operatorul inexistent, auditorii Camerei de Conturi au solicitat note de relații în scris celor doi inculpați. Inculpatul ANIȘ NICOLAE a răspuns că plata acelor facturi s-a făcut în baza unui contract de prestări servicii,

prestatorul nu era fictiv, iar sarcina verificării existenței aceluși operator îi revenea contabilului șef Vesa Angela, care avea obligația de a pune viza de control preventiv pe acel contract, în timp ce inculpata PETRESCU SANDA a răspuns că acele plăți s-au făcut pe baza unor situații de lucrări emise de prestator și confirmate de compartimentele abilitate pentru coordonarea acelor lucrări. Auditorii Camerei de Conturi Bihor nu au acceptat explicațiile oferite de inculpați, pe care le-au considerat lipsite de fundament probator, în condițiile în care inculpatul Aniș nu a prevăzut prin decizia nr. 6/2010 obligația numitei Vesa Angela de a avea contractele de prestări servicii, iar situațiile de lucrări invocate de inculpată nu s-au regăsit niciodată în contabilitatea SC SOLCETA SA, neputând fi puse la dispoziție membrilor echipei de audit. Pe cale de consecință, Camera de Conturi a concluzionat că toate actele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate a datoriilor precum și actele de plată către societatea CHEIA TRANS în derularea acestui contract sunt nule de drept și de fapt, iar persoana responsabilă de producerea prejudiciului este directorul general ANIȘ NICOLAE, în baza art. 5 pct.1 din contractul de mandat nr.108/03.02.2009, persoană care a angajat serviciile contractate, facturate și plătite către o firmă fictivă.

În ceea ce privește relația dintre SC Solceta SA Ștei cu SC Cheia Trans SRL, se arată că dispozițiile de plată au fost întocmite la fiecare plată de către numita Petrescu Sanda-contabilă în cadrul societății, ea fiind cea care semna din partea controlului financiar-preventiv, acest fapt fiind consecința dispoziției verbale a numitului Aniș Nicolae, în condițiile în care singura îndreptățită să vizeze dispozițiile de plată era contabilul șef al societății, Vesa Angela, conform atribuțiilor de serviciu. De altfel, dispoziția nr.6/31.03.2010 emisă de inculpatul Aniș Nicolae, rezultă că, începând cu 01.04.2010, controlul financiar preventiv se execută de salariații menționați în tabelul anexă nr.1, care răspund de efectuarea acestui control pentru operațiunile repartizate, iar activitatea de control financiar preventiv este coordonată de numita contabilă șef Vesa Angela, aceasta urmând a se ocupa de încasările și plățile efectuate în numerar și prin operațiuni bancare, cu persoanele fizice juridice. Din același document rezultă că înlocuitorul numitei Vesa Angela privind coordonarea activității menționate era inculpata Petrescu Sanda, doar în situația în care Vesa Angela nu se afla în unitate. Fiind audiată sub acest aspect, martora Vesa Angela a declarat că dispozițiile au fost întocmite la fiecare plată de către numita Petrescu Sanda, ea fiind cea care semna din partea controlului financiar-preventiv, chiar și în prezența sa în unitate, acest fapt fiind consumat ca urmare a dispoziției verbale a inc. Aniș Nicolae. Aceasta a menționat că era singura persoană îndreptățită să vizeze dispozițiile de plată, în momentele în care era prezentă în unitate, fapt ce nu s-a întâmplat în ceea ce privește relația cu SC Cheia Trans SRL. A mai arătat că din spusele casierei Purle Maria, banii pentru plata contractului cu SC Cheia Trans SRL erau ridicați de către numiții Petrescu Sanda, Aniș Nicolae și Voicu Costel. Cu privire la contractul încheiat cu SC CHEIA TRANS, martora Vesa a declarat că nu a vizualizat niciodată contractul încheiat între cele două societăți în perioada în care au fost emise facturi, astfel că nu i s-a solicitat de către inc. Aniș să îl semneze, în calitate sa de contabil șef, deși acest lucru era obligatoriu potrivit legii care reglementează activitatea controlului financiar preventiv. De asemenea, martorul Vesa a menționat următoarele aspecte relevante cauzei:

„eu ar fi trebuit să verific că acele plăți au la bază documente justificative, și anume contract, factură, situații de lucrări confirmate sub semnătură de Voicu Costel (șef serviciu salubritate). În situația de față, dacă mi s-ar fi prezentat ca și documente justificative doar factura emisă de SC CHEIA TRANS, fără ca aceasta să fie semnată de primire și fără a exista acele situații de lucrări confirmate, respectiv fără să cunosc prevederile contractuale, nu aș fi acceptat să semnez acele dispoziții de plată. Menționez că această situație cu SC CHEIA TRANS SRL fost una excepțională, în rest eu ocupându-mă de fiecare dată de aplicarea vizei CFP pe dispozițiile de plată emise de SC SOLCETA SA în favoarea furnizorilor săi. De altfel, în marea majoritate a cazurilor, facturile emise de clienții societății erau plătite prin ordin

bancar, nu prin numerar. Exemplific în acest sens plățile făcute în favoarea SC FORESTLOG, SC BELVEDERE, SC GHICO TRANS. În general, se efectuau plăți în numerar doar în situații de excepție, de exemplu când valorile erau foarte mici sau când SC SOLCETA avea conturile bancare blocate”.

După ce aceste dispoziții de plată erau întocmite în modalitatea mai sus arătată, acestea erau prezentate la casieria societății de către Aniș Nicolae, Petrescu Sanda sau Voicu Costel, iar în baza acestor documente ce conțineau date nereale, casiera Purle Maria înmâna acestor persoane sumele de bani ce figurau pe dispozițiile de plată, chiar dacă această obligație de plată nu exista în fapt. În acest sens, martorul Purle Maria a declarat că pentru plata contractului cu SC Cheia Trans SRL, se emiteau lunar dispoziții de plată, care se întocmeau de fiecare dată de către numita Sanda Petrescu, fiind vizată de către controlorul financiar, care era însăși Sanda Petrescu, ca urmare a faptului că numita Vesa Angela nu se afla în relații bune cu directorul general Aniș Nicolae. De asemenea, la rubrica ”conducerea unității”, dispoziția de plată era semnată de către numitul Aniș Nicolae, director general sau de către numitul Voicu Costel, șef serviciu salubritate. La momentul prezentării dispoziției de plată, aceasta era completată la ambele rubrici, conducerea unității (Aniș Nicolae sau Voicu Costel) și viza control financiar-preventiv (Petrescu Sanda), banii pentru plata contractului cu SC Cheia Trans SRL erau ridicați de către următoarele persoane: Petrescu Sanda, Voicu Costel sau de către numitul Aniș Nicolae. Susnumita a mai arătat că nu cunoaște pe nimeni din partea SC Cheia Trans SRL, din moment ce niciun reprezentant al acestei societăți nu s-a prezentat la casieria societății pentru a ridica bani pentru plata contractului și nici nu cunoaște să se fi prezentat vreodată în cadrul Solceta vreun reprezentant al SC Cheia Trans SRL.

S-a evidențiat că pe acele dispoziții de plată completate de inc. PETRESCU SANDA prin care s-a justificat plata facturilor emise în numele SC CHEIA TRANS, a figurat ca și beneficiar SC CHEIA TRANS doar pe o parte a acestor dispoziții (restul fiind completate pe numele ANIȘ NICOLAE, VOICU COSTEL, Pele Viorel, care ar fi ridicat acei bani cu titlu de avans), fiind semnate de primire a banilor de o persoană/persoane necunoscută/necunoscute, care s-au legitimat cu serii și numere ale cărții de identitate care nu le aparțineau. De exemplu, dispoziția de plată nr.1462/29.11.2011 completată pe numele SC CHEIA TRANS, în sumă de 1734 lei, reprezentând cv.factură 2284/11.2011, semnată de cei doi inculpați, la rubrica ”date privind beneficiarul sumei” apare seria și nr. cărții de identitate ale numitului Bondar Crăciun, cu dom. în comuna Săcădat, care a declarat că nu are nicio legătură cu acea dispoziție de plată. În același se exemplifică și cu DP 1593/19.12.2011, unde apar datele din cartea de identitate a numitului Pința Vlad, care la rândul său a declarat că nu are nici un fel de legătură cu acea dispoziție de plată completată în beneficiul SC CHEIA TRANS de către inc.Petrescu Sanda.

În realitate, Parchetul a învederat că beneficiarii acestor sume de bani au fost numiții Aniș Nicolae (persoana care a semnat contractul cu SC CHEIA TRANS și care a ridicat personal din casieria societății o mare parte din suma de 88.724 lei), respectiv contabilă Petrescu Sanda, persoană care a întocmit acele dispoziții de plată, le-a semnat la rubrica ”control financiar preventiv”, a ridicat din casieria societății o parte a sumelor de bani, a înregistrat o mare parte din facturile emise în numele SC CHEIA TRANS, respectiv i-ar fi furnizat inculpatului Aniș datele de identificare ale societății radiate SC CHEIA TRANS, ștampila societății, formulare de facturi și alte documente, din moment ce aceasta din urmă era persoana care s-a ocupat de depunerea declarațiilor fiscale ale societății la organele fiscale competente (sens în care indică declarațiile martorului Harpan Ramona).

În rezumat, s-a arătat că inculpatul Aniș Nicolae, în calitatea sa director general și de președinte al Consiliului de Administrație al SC SOLCETA SA ȘTEI, după ce facturile emise în numele SC CHEIA TRANS erau înregistrate la secretariatul societății, cel mai adesea de numita Petrescu Sanda (fără ca aceasta să aibă atribuții în acest sens), fără a se cunoaște

modalitatea în care aceste facturi ajungeau în secretariat (personal sau prin poștă), respectiv după ce aceste facturi îi erau remise, a acceptat explicit la plată mai multe facturi, punând rezoluția olografă "contabilitate-se acceptă la plată", care atestă efectuarea unor prestări servicii în rampă de către SC CHEIA TRANS SRL în favoarea SC SOLCETA ȘTEI, fără a exista documente justificative în acest sens (situații de lucrări ori centralizator al rapoartelor de lucrări în care să fie menționate numărul de ore lucrate, tipul lucrărilor executate – de ex:nivelat și cilindrat gunoaie și data efectuării lucrărilor), după care a dispus plata acestor facturi în numerar (unele plăți fiind făcute în avans fără a exista o justificare reală în acest sens), după cum urmează:

1) Factura 2011/08.06.2011 în valoare de 3.500 lei, reprezentând,"închiriere buldoexcavator" 35 ore (80,64 lei/oră în condițiile în care în contract era prevăzut un preț de 170/oră) a fost înregistrată la SC SOLCETA în 30.06.2011 de secretara Ana Liana Ștef, fără semnătură de primire, este acceptată la plată de Aniș Nicolae, a fost plătită prin 4 dispoziții de plată întocmite pe numele lui Voicu Costel, cu justificarea "avans trezorerie", semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", respectiv Petrescu Sanda la rubrica "viza de control preventiv" (DP 934,DP 995);

2) Factura nr. 2106/04.07.2011 în valoare de 3500 lei, reprezentând "închiriere buldoexcavator" 35 ore (80,64 lei/oră), a fost înregistrată la SC SOLCETA în 29.06.2011 de de numita Ana Liana Ștef, fără a fi semnată de primire, a fost plătită prin 6 dispoziții de plată cu justificarea "avans trezorerie", semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", respectiv suspecta Petrescu Sanda la rubrica "viza de control preventiv", banii fiind ridicați în cinci rânduri de inculpata Petrescu Sanda (3000 lei în total).

Cu privire la justificarea plății acelei facturi, inc.Petrescu Sanda a pus la dispoziția auditorilor Curții Conturi dispoziția de plată nr.1394/30.07.2011 întocmită de aceasta, din care ar rezulta că șoferul Pele Aurel ar fi ridicat din caseria societății suma de 3500 lei pentru a fi achitată factura mai sus menționată, însă această dispoziție de plată conține mențiuni nereale în ceea ce privește data emiterii, întrucât acel număr 1394 este atribuit unei alte dispoziții de plată din 30.08.2011 pe numele Pele Viorel. De asemenea, din registrul de casă rezultă la sfârșitul lunii iunie (ultima zi lucrătoare fiind 29.07.) ar fi rămas în casierie doar suma de 2026 lei, astfel că era imposibil ca la data de 30.07.2011 să se elibereze în numerar suma de 3500 lei. Astfel, din consultarea centralizatorului avansurilor de trezorerie pe luna iulie 2011, rezultă că cei 3500 lei cu care s-a achitat factura menționată au fost de fapt decontați prin cele 6 DP completate pe numele Voicu Costel, sumele de bani fiind ridicate în 5 rânduri de inculpata Petrescu, fapt ce denotă că inculpata a încercat zădărnicea aflării adevărului în cauză, prin faptul că a încercat să inducă în eroare auditorii Curții de Conturi cu privire la identitatea adevăratului beneficiar al acelor sume de bani.

Parchetul a precizat că această factură nu a fost acceptată sau refuzată la plată scriptic de Aniș Nicolae sau de altă persoană, însă consideră că a fost în realitate acceptată la plată implicit de inc. Aniș, în contextul în care a semnat cele șase dispoziții de plată prin care acea factură a fost achitată în avans.

3) Factura nr. 2112/08.2011 (fără a fi indicată ziua), în valoare de 900 lei reprezentând "prestări servicii rampă" (fără a se indica nr. de ore) a fost înregistrată la SC SOLCETA în 30.08.2011, de către inc. PETRESCU SANDA, completată pe numele delegatului Voicu Costel (fără a fi semnată de acesta), plătită integral în avans prin dispoziția de plată nr.1234/01.08.2011 cu justificarea "avans trezorerie", semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", întocmită pe numele Voicu Costel.

4) Factura nr.2208/09.2011 (fără a fi indicată ziua), în valoare de 3500 lei reprezentând "închiriat buldoexcavator" (fără a se indica nr. de ore), a înregistrată la SC SOLCETA în 13.09.2011 d, către inc. PETRESCU SANDA, plătită prin 4 D.P., dintre care D.P. nr.1439 (sumă de 500 lei), nr.1444 (suma de 200 lei) și nr. 1509 (suma de 1300 lei)

figurează pe numele Aniș Nicolae, semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", respectiv la rubrica de ridicare a banilor.

5) Factura nr.2139/30.09.2011, înregistrată la SC SOLCETA în 30.09.2011 în valoare de 3900 lei reprezentând "servicii rampă" (39 ore), fără a se putea stabili exact care sunt dispozițiile de plată în baza căreia a fost achitată factura în numerar; în acest sens, inc. Petrescu Sanda a pus la dispoziția auditorilor Camerei de Conturi ca și justificare a plății acestei facturi D.P.1563/30.09.2011 în sumă de 4.600 lei, întocmită de inculpată, pe numele lui Voicu Costel cu titlu de "avans trezorerie", însă această sumă înscrisă pe acea dispoziție nu e reală, deoarece din registru de casă rezultă că Voicu Costel ar fi ridicat în acea zi doar suma de 600 lei, iar din fișa furnizor client SC CHEIA TRANS nu rezultă că s-ar fi efectuat o plată de 4600 lei în septembrie. În legătură cu acest fapt, martorul Vesa Angela a considerat că inculpata Petrescu a procedat în acest mod pentru a justifica plata celor două facturi pe luna septembrie 2011, care în realitate ar fi fost achitate cu alte sume de bani ridicate din casierie în baza altor dispoziții de plată, care nu se mai regăsesc în contabilitate. Martora a mai arătat că a observat că DP 1432/05.09.2011 pe numele șoferului Margău Victor și DP 1463/13.09.2011, respectiv DP 1476/14.09.2011 pe numele șoferului Pele Viorel s-au decontat în realitate combustibil, nu plăți către SC CHEIA TRANS, astfel că nu înțelege motivul pentru care inculpata a justificat Curții de Conturi plățile în numerar către acea societate cu dispozițiile de plată respective.

6) Factura nr.2146/31.10.2011 în valoare de 5084 lei reprezentând "servicii rampă închiriat buldoexcavator" (51 ore), înregistrată la SC SOLCETA în 31.10.2011 de inculpată, decontată în numerar în baza a 4 dispoziții de plată, semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", 3 dintre acestea sunt semnate de Petrescu Sanda, iar DP.1658 și 1676 au fost întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Aniș Nicolae, care a semnat pentru ridicarea sumelor de bani (2.000 lei în total);

7) Factura nr.2162/15.11.2011 în valoare de 5084 lei reprezentând "servicii rampă" (51 ore), a fost înregistrată la SC SOLCETA în 16.11.2011 de inculpată, fiind decontată în numerar, iar D.P nr.1857 (1000 lei) și nr.1853 din 16.11. 2011 (500 lei), respectiv D.P. 1912/23.11.2011 (600 lei) au fost întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Aniș Nicolae, care a și semnat atât la rubrica "conducătorul unității", cât și pentru ridicarea sumelor de bani;

8) Factura nr. 2298/01.12.2011 înregistrată la SC SOLCETA în 19.12.2011 în valoare de 3780 lei reprezentând "servicii rampă" (nu e specificat nr.de ore), decontată în numerar, iar D.P nr.1660 din 28.12.2011 cu suma de 1.000 lei și DP 1520/09.12.2011 în sumă de 300 lei sunt întocmite pe numele lui Aniș Nicolae, care a și semnat atât la rubrica "conducătorul unității", cât și pentru primirea sumelor de bani, în timp ce DP 1593 /19.12.2011 este întocmită de Petrescu Sanda pe numele CHEIA TRANS, fiind semnată de Aniș Nicolae și Petrescu Sanda;

9) Factura nr. 291/31.12.2011 este înregistrată la SC SOLCETA în 31.12.2011 în valoare de 4400 lei reprezentând "închiriat buldoexcavator rampă" (44 ore), decontată în numerar, DP. 1628 (100 lei), D.P. 1643/23.12.2011 (1000 lei), D.P. 1660 (1000 lei) și D.P. 1682/30.12.2011 (500 lei) sunt întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Aniș Nicolae, care a și semnat atât la rubrica "conducătorul unității", cât și pentru primirea sumelor de bani, iar DP 9/04.01.2012 cu suma de 1500 lei este întocmită de Petrescu Sanda pe numele CHEIA TRANS, fiind semnată de Aniș Nicolae și Petrescu Sanda

10) Factura nr.4 din 25.01.2012 în valoare de 3534 lei, reprezentând "prestări servicii rampă" (fără nr.de ore), este înregistrată de inculpată la SC SOLCETA în 26.01.2012, decontată în numerar prin DP 141/25.01.2012 întocmită de Petrescu Sanda pe numele CHEIA TRANS, semnată doar de Aniș Nicolae, justificată prin chitanța nr.41/25.01.2012

11) Factura nr. 2141/20.01.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 23.01.2012 în valoare de 4100 lei reprezentând ”închiriat buldoexcavator rampă” (fără nr.de ore), decontată în numerar prin D.P. 117/20.01.2012 în sumă de 1900 lei întocmită de Petrescu Sanda pe numele SC CHEIA TRANS SRL, semnată de cei doi inculpați, justificată prin chitanța nr.21/20.01.2012, D.P. 116 și 1167 întocmite pe numele lui Aniș Nicolae (semnate de cei doi suspecți),justificate la plată prin deconturi întocmite pe numele lui Aniș Nicolae (care le-a semnat) și chitanțele nr.20/20.01.2012 și 30/30.01.2012 emise de SC CHEIA TRANS, respectiv prin alte 3 D.P. întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Voicu Costel, două dintre acestea fiind nesemnate la nicio rubrică, iar DP nr.8 e semnată de Aniș Nicolae.

12) Factura nr.20/02.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 21.02.2012 în valoare de 6700 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin 5 DP, din care DP 267 din 22.02.2012 în sumă de 5150 lei este întocmită de Petrescu pe numele SC CHEIA TRANS SRL, semnată de cei doi inculpați, justificată prin chitanța 41/22.01.2012.

13) Factura 80/29.03.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 28.03.2012 în valoare de 5150 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin 6 D.P. întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Voicu Costel, trei dintre acestea semnate de Aniș Nicolae, iar patru sunt semnate de Petrescu Sanda la rubrica CFP; din registrul de casă din 06.03.2011 rezultă că inc. Aniș a ridicat din casierie suma de 500 lei, pe care i-a justificat prin decontul 530/28.03.2011 și chitanța 64/06.03.2011 pe numele SC CHEIA TRANS, toate aceste documente atestând faptul că inculpatul a înmănat cei 500 lei ridicați din casierie reprezentantului SC CHEIA TRANS SRL, care i-a predat o chitanță justificativă pe acea sumă de bani.

14) Factura 119/30.04.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 30.04.2012 în valoare de 6460 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin 7 D.P. întocmite de Petrescu Sanda, din care șase sunt pe numele lui Aniș Nicolae, care a semnat de primire, iar DP 674/27.04.2012 este întocmit pe SC CHEIA TRANS; deconturile 632 și 633 în baza cărora s-au justificat acele ridicări de bani de către Aniș Nicolae sunt întocmite pe numele acestuia, acesta atestând că ar fi primit chitanțele 74/30.04.2012 și 71/30.04.2012 de la reprezentantul SC CHEIA TRANS SRL;

15) Factura 218/31.05.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 31.05.2012 în valoare de 5977 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin D.P. întocmite pe numele lui Aniș Nicolae (DP 946 din 08.06.2012 în valoare de 2000 lei) și Voicu Costel, respectiv DP 944/08.06.2012 întocmită de Petrescu Sanda pe numele SC CHEIA TRANS, semnată de cei doi inculpați, cu justificarea ”CV factura 218/31.05.2012”

16) Factura 250/30.05.2012 în sumă de 5950 lei a fost înregistrată în 28.06.2012, iar D.P. sunt întocmite de Petrescu Sanda, semnate de Aniș Nicolae și de Petrescu Sanda, cu excepția D.P. 878 care este semnată de Vesa Angela la rubrica viza CFP, banii fiind ridicați sub semnăturile șoferilor Margău și Pele, ordinele de deplasare sunt întocmite de Petrescu Sanda pe numele Aniș Nicolae, Voicu Costel și Margău Victor, toate semnate de Aniș Nicolae; DP 795/18.05.2012 în cuantum de 3100 lei este întocmită pe numele Aniș Nicolae, iar DP 1102/02.07.2012 pt. suma de 1700 lei este întocmită de Petrescu pe numele CHEIA TRANS, fiind semnată de cei doi inculpați, justificată cu chitanța 51/28.06.2012 emisă în numele SC CHEIA TRANS

17) Factura 261/30.06.2012 în sumă de 8964 lei a fost înregistrată la data de 18.07.2012. Dispozițiile de plată aferente sunt întocmite de Purla Maria, respectiv de Petrescu Sanda, iar D.P nr.1235 pe numele CHEIA TRANS în sumă de 2542 lei e întocmită de Petrescu și semnată de cei doi inculpați; ordinele de deplasare prin care s-au decontat banii

ridicați din casierie și care justifică plata către SC CHEIA TRANS au fost întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Voicu Costel și Aniș Nicolae (decontul 995/18.07.2012).

Totodată, s-a arătat că în ceea ce privește factura 270/30.07.2012 înregistrată la data de 26.08.2012 în sumă de 2991 lei, având în vedere că aceasta a fost acceptată la plată de Voicu Costel, pe numele căruia au fost întocmite dispozițiile de plată aferente plății în numerar a acelei facturi, aceasta nu va fi luată în considerare la calcularea prejudiciului reținut în sarcina inculpatului ANIȘ NICOLAE. În același sens, nici factura nr. 2110/02.08.2011 în sumă de 3500 lei nu va fi luată în considerare la calcularea prejudiciului reținut în sarcina inculpatului ANIȘ NICOLAE, având în vedere că nu a fost acceptată la plată de acesta, iar dispoziția de plată nr.1258 prin care s-a justificat plata în numerar a acelei facturi este semnată de Voicu Costel la rubrica ”conducătorul unității”.

După ce inculpatul ANIȘ NICOLAE și-a dat demisia din funcțiile de conducere în cadrul SC SOLCETA (01.09.2012), nu au mai fost emise facturi de către SC CHEIA TRANS SRL și nici nu au mai fost ridicați bani din casierie cu justificarea efectuării unor plăți în favoarea aceluia operator economic.

La sfârșitul lunii septembrie 2012, în urma studierii documentelor contabile ale societății, martorul Vesa Angela a constatat că au fost efectuate plăți în numerar mai mari decât valoarea facturilor emise de SC CHEIA TRANS SRL, cu suma de 1.550 lei, sens în care a întrebat-o pe casiera Purle Maria cui a înmănat banii pt. SC CHEIA TRANS (bani scoși din casierie), iar aceasta a indicat-o pe inc. PETRESCU SANDA (persoană care a ridicat ultimii bani din casierie pt. acea firmă), după care i-a solicitat acesteia din urmă să rezolve situația cu banii achitați în plus, adică să ia legătura cu persoana căreia i-a înmănat acei bani, pentru a fi restituiți casieriei societății. Inculpata Petrescu i-a răspuns că ea a dat banii mai departe lui Aniș Nicolae și lui Voicu Costel, astfel încât nu poate lua legătura cu beneficiarul final. Ulterior, directorul interimar Moldovan Teodor i-a indicat martorului Vesa Angela să facă o adresă către societate, în baza datelor de contact înscrise în contractul de prestări servicii (numele reprezentantului societății, sediul social), contract care a apărut brusc pe biroul contabilei-șefe în perioada respectivă, după discuțiile purtate cu Petrescu Sanda, fără ca aceasta să fi avut cunoștință despre existența contractului până la acel moment. După ce a fost emisă acea adresă, la sediul SC SOLCETA s-a prezentat numitul Chira Gheorghe (persoană indicată în contract), care a relatat că nu are nicio legătură cu SC CHEIA TRANS și că nu înțelege de ce a fost trecut pe acel contract.

Din declarațiile martorului Moldovan Teodor, persoană care a preluat atribuțiile inc. ANIȘ NICOLAE pe perioada septembrie 2012-februarie 2013 în cadrul SC SOLCETA SA, s-a reținut faptul că, după ce a luat cunoștință despre faptul că reprezentantul SC CHEIA TRANS nu poate fi identificat, în condițiile în care contractul cu acea societate a fost semnat și de către inculpat, a încercat să-l contacteze telefonic pe Aniș Nicolae pentru a lămurii problemele identificate în cadrul societății, însă acesta nu i-a răspuns niciodată apelurilor. Astfel, a apelat și la secretara societății SOLCETA pentru a-i transmite inc. Aniș dorința sa de a se întâlni pentru clarifica situația, însă acesta a refuzat orice discuție cu martorul.

În legătură cu facturile emise de SC CHEIA TRANS SRL, respectiv documentele în baza cărora au fost efectuate plățile către acel operator, martorul Moldovan a declarat următoarele:

„După ce am aflat că societatea SC CHEIA TRANS era radiată încă din anul 2006 și nici nu am identificat vreun reprezentant al societății respective care să încaseze contravaloarea serviciilor, am cerut de la contabilă șefă să îmi aducă dispozițiile de plată pe baza cărora s-au scos bani din casierie și s-au făcut plățile către acea societate. După ce mi-au fost prezentate aceste dispoziții de plată, am verificat dacă este menționată persoana care a ridicat banii, identificată prin serie și număr de carte de identitate, respectiv semnătură, elemente obligatorii care ar fi trebuit să se regăsească pe verso. Cu acea ocazie, am observat

că era aplicată aproximativ aceeași semnătură, dar erau diferite numerele din C.I. la rubrica "date suplimentare privind beneficiarul sumei". Deoarece în urma studierii acestor documente, am ajuns la concluzia că există neclarități în ceea ce privește identitatea persoanei care a ridicat și beneficiat de acele sume de bani, am informat Consiliul de Administrație cu privire la acest lucru, fiind întocmite în acest sens procese-verbale. Nu am purtat nicio discuție cu Voicu Costel despre relația comercială desfășurată cu SC CHEIA TRANS. În mod firesc, datele de identificare și semnătura persoanei care ridică banii din casierie trebuie să se regăsească și în dispozițiile de plată. Nu înțeleg ce reprezintă mențiunea "avans trezorerie"-rubrica scopul plății, din cuprinsul acestor dispoziții de plată. În legătură cu facturile emise de SC CHEIA TRANS SA în favoarea SC SOLCETA SA, am constatat că nu apare semnătura delegatului societății noastre, motiv pentru care, în opinia mea, aceasta nu trebuia acceptată la plată. Am observat că la rubrica "numele delegatului" apare înscris numele lui Voicu Costel și datele de identificare din CI, dar în unele facturi nu există nicio semnătură, iar în alte facturi apar semnături care cu siguranță nu-i aparțin acestuia, deoarece îi cunosc foarte bine semnătura și aş putea oricând să o recunosc, aceasta fiind una îngrijită. De asemenea, nu aş fi acceptat la plată o factură de prestări servicii dacă nu ar avea atașate documente justificative (situații de lucrări care să ateste numărul de ore lucrate)".

Ulterior, funcția de director general al SC SOLCETA SA fost preluată de martorul Odeșteanu Monica (februarie 2013-prezent), care a luat hotărârea ca groapa de gunoi din Ștei să fie închisă, iar deșeurile menajere colectate în zona orașului Ștei să fie transportate la groapa ecologică din Oradea, deoarece acest lucru ar fi fost obligatoriu încă din 2010. Martora a arătat că în timpul auditului efectuat de Camera de Conturi Bihor la sediul SC SOLCETA SA din anul 2014, a purtat o discuție cu Voicu Costel, căruia i-a adus la cunoștință că există posibilitatea să fie chemat de auditori pentru a da explicații în legătură cu relația comercială cu SC CHEIA TRANS SRL, cu privire la care s-a descoperit că era radiată la momentul încheierii contractului, iar acesta i-a replicat nu are nicio legătură cu această societate și că nu are motive pentru a da explicații în acest sens. De asemenea, susnumita a menționat că pe Voicu Costel l-a perceput ca fiind o persoană onestă, disciplinată, profesionistă, conștiincioasă (fapt întărit și de martorii Vesa Angela, Frentz Band Lia), care nu ar fi încălcat niciodată legea în scopul obținerii de beneficii personale, având o situație materială modestă.

În esență, acuzarea a arătat că faptul că facturile emise în numele SC CHEIA TRANS și achitate de SC SOLCETA SA nu au la bază operațiuni comerciale reale, motiv pentru trebuiau a fi refuzate la plată inculpatul ANIȘ NICOLAE, în calitatea sa de ordonator de credite, rezultă din următoarele:

- facturile și chitanțele nu pot fi considerate documente justificative, fiind emise de o societate radiată încă din anul 2006;
- facturile nu au la baza situații de lucrări, procese verbale de recepție, situații de lucru din care să rezulte natura și volumul serviciilor prestate, în condițiile în care valoarea facturilor era dată de numărul de ore lucrate;
- facturile nu sunt semnate de persoana care a participat la recepția lucrărilor sau care poate confirma execuția acestora (pontaj, nr. de ore de funcționare/ utilaj, nu se cunoaște persoana care a deservit utilajul- buldoexcavator);
- de regula, între persoane juridice, plățile se fac prin bancă (a se vedea relațiile cu SC BELVEDERE, SC FORESTLOG, SC GHICO TRANS);
- acesta este unicul caz în care furnizorul a fost plătit în numerar, prin folosirea avansurilor de trezorerie prin personalul propriu (contabil, șef serv, director), fără a fi emise facturi proforme de către furnizor;
- cei trei titulari ai avansurilor primite nu pot furniza informații despre reprezentantul lui SC CHEIA TRANS, căruia i-au achitat sumele în cauză, locul unde s-au făcut aceste plăți, în condițiile în care au adus chitanțe pt. justificarea acestor plăți;

- pe dispozițiile de plata din casieria SC SOLCETA SA, nu se fac precizări legate de plata serviciilor respective sau despre nr. facturilor emise;
- sunt multe situații în care au fost scoase din casierie sume ca avans, în mod total nejustificat pt. plata acestor servicii, în condițiile în care facturile au fost emise ulterior, respectiv în condițiile în care SC SOLCETA SA înregistra restanțe la plată semnificative față de alți furnizori (de ex: SC FORESTLOG, SC BELVEDERE etc.)
- toate acestea sunt acțiuni atipice pt. operațiuni obișnuite de plata a furnizorilor, persoane juridice.
- pe o bună parte din facturi apare mențiunea ”prestări servicii închiriere buldoexcavator”, în condițiile în care lucrările în rampă puteau fi efectuate doar de către un buldozer (a se vedea relațiile cu furnizorii SC GHICO TRANS, SC BELVEDERE SRL, respectiv declarațiile martorilor Foltuț Vasile, Cocoș Ioan, Balog Ludovic)
- nici un angajat din cadrul SC SOLCETA SA nu a putut indica prezența în groapa de gunoi a unui utilaj ”buldoexcavator” care să aparțină SC CHEIA TRANS SRL.
- contractul nr.20 dintre SC SOLCETA SA și SC CHEIA TRANS, semnat de inc.Aniș Nicolae, nu poartă număr de înregistrare din partea SC SOLCETA (nr.20 este nr.de înregistrare al SC CHEIA TRANS) și nu este semnat și de contabilul șef al societății, existând suspiciuni că data înscrisă pe acesta (07.01.2011) ar fi una nereală, în condițiile în care în acea perioadă se afla în derulare un alt contract de prestări servicii ecologizare în rampă, cu SC BELVEDERE SRL, care a prestat acel serviciu până la data de 02.06.2011.
- în marea lor majoritate, facturile emise în numele SC CHEIA TRANS au fost înregistrate în registrul de intrare-ieșire al SC SOLCETA SA, respectiv în contabilitate, de inc. PETRESCU SANDA, în pofida faptului că aceasta nu avea atribuții de serviciu în acest sens;
- Numitul Chira Gheorghe, care figurează ca și administrator al SC CHEIA TRANS în contractul nr.20/07.01.2011, a arătat că nu are nicio legătură cu societatea respectivă;
- În perioada în care au fost înregistrate facturile emise de SC CHEIA TRANS SRL, lucrările de ecologizare în rampa de gunoi Ștei cu ajutorul unor buldozere sau vole (încărcător frontal) erau realizate de alte societăți comerciale (SC CONSTRUCT MOD SRL, SC FORESTLOG, SC GHICO TRANS SRL).

În actul de sesizare au fost indicate următoarele dispoziții legale încălcate de inculpați:

Art.21 alin.4 lit. f) din legea 571/2003

”nu sunt considerate deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”;

Art. 6 din legea 82/1991

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ. (2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

Articolul 10 din legea 82/1991:

(1) Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1)-(4) revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării entității respective.

Art.143 din legea 31/1990 : Consiliul de administratie poate delega conducerea societatii unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general.

Art.143 ind.1 din legea 31/1990 : Directorii sunt responsabili cu luarea tuturor masurilor aferente conducerii societatii, in limitele obiectului de activitate al societatii si cu

respectarea competențelor exclusive rezervate de lege sau de actul constitutiv consiliului de administrație și adunării generale a acționarilor.

O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern financiar preventiv

Art. 4

Obligațiile conducătorului instituției publice în domeniul controlului intern; cerințele controlului intern

(1) Conducătorul instituției publice trebuie să asigure elaborarea, aprobarea, aplicarea și perfecționarea structurilor organizatorice, reglementărilor metodologice, procedurilor și criteriilor de evaluare, pentru a satisface cerințele generale și specifice de control intern.

(2) Cerințele generale și specifice de control intern sunt, în principal, următoarele:

a) cerințe generale:

- asigurarea îndeplinirii obiectivelor generale prevăzute la art. 3 prin evaluarea sistematică și menținerea la un nivel considerat acceptabil a riscurilor asociate structurilor, programelor, proiectelor sau operațiunilor;

- asigurarea unei atitudini cooperante a personalului de conducere și de execuție, acesta având obligația să răspundă în orice moment solicitărilor conducerii și să sprijine efectiv controlul intern;

- asigurarea integrității și competenței personalului de conducere și de execuție, a cunoașterii și înțelegerii de către acesta a importanței și rolului controlului intern;

- stabilirea obiectivelor specifice ale controlului intern, astfel încât acestea să fie adecvate, cuprinzătoare, rezonabile și integrate misiunii instituției și obiectivelor de ansamblu ale acesteia;

- supravegherea continuă de către personalul de conducere a tuturor activităților și îndeplinirea de către personalul de conducere a obligației de acțiune corectivă, prompt și responsabil ori de câte ori se constată încălcări ale legalității și regularității în efectuarea unor operațiuni sau în realizarea unor activități în mod neeconomic, ineficace sau ineficient;

b) cerințe specifice:

- reflectarea în documente scrise a organizării controlului intern, a tuturor operațiunilor instituției și a tuturor evenimentelor semnificative, precum și înregistrarea și păstrarea în mod adecvat a documentelor, astfel încât acestea să fie disponibile cu promptitudine pentru a fi examinate de către cei în drept;

- înregistrarea de îndată și în mod corect a tuturor operațiunilor și evenimentelor semnificative;

- asigurarea aprobării și efectuării operațiunilor exclusiv de către persoane special împuternicite în acest sens;

- separarea atribuțiilor privind efectuarea de operațiuni

Art. 5 Buna gestiune financiară

(1) Persoanele care gestionează fonduri publice sau patrimoniul public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului public.

Art. 10 Viza de control financiar preventiv propriu

(1) Se supun aprobării ordonatorului de credite numai proiectele de operațiuni care respectă întru totul cerințele de legalitate, regularitate și încadrare în limitele creditelor bugetare sau creditelor de angajament aprobate, după caz, care poartă viza de control financiar preventiv propriu.

(2) Viza de control financiar preventiv propriu se exercită prin semnătura persoanelor în drept, competente în acest sens potrivit prezentei ordonanțe, și prin aplicarea de către acestea a sigiliului personal.

(3) În vederea acordării vizei de control financiar preventiv propriu, proiectele de operațiuni se prezintă însoțite de documentele justificative corespunzătoare, certificate în privința realității și legalității prin semnătura conducătorilor compartimentelor de specialitate care inițiază operațiunea respectivă.

(4) Conducătorii compartimentelor de specialitate prevăzuți la alin. (3) răspund pentru realitatea, regularitatea și legalitatea operațiunilor ale căror documente justificative le-au certificat. Obținerea vizei de control financiar preventiv propriu pe documente care cuprind date nereale sau inexacte și/sau care se dovedesc ulterior nelegale nu exonerează de răspundere pe șefii compartimentelor de specialitate care le-au întocmit.

(5) Persoanele în drept să exercite controlul financiar preventiv propriu răspund, potrivit legii, în raport de culpa lor, pentru legalitatea, regularitatea și încadrarea în limitele creditelor bugetare sau creditelor de angajament aprobate, după caz, în privința operațiunilor pentru care au acordat viza de control financiar preventiv propriu.

CODUL CIVIL

Art.213 : "Membrii organelor de administrare ale unei persoane juridice trebuie să acționeze în interesul acesteia, cu prudența și diligența cerute unui bun proprietar

Art.214: "Membrii organelor de administrare au obligația să asigure și să mențină separația dintre patrimoniul persoanei juridice și propriul lor patrimoniu. Ei nu pot folosi în profitul ori în interesul lor sau al unor terți bunurile persoanei juridice în virtutea funcției lor.

Totodată au fost menționate și dispozițiile Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.1792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonantarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, emis în baza prevederilor art. 19 lit. d) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și ale art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 301/2002, cu modificările ulterioare, respectiv în baza prevederilor art. 17 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată:

2. Lichidarea cheltuielilor

Este faza în procesul execuției bugetare în care se verifică existența angajamentelor, se determină sau se verifică realitatea sumei datorate, se verifică condițiile de exigibilitate ale angajamentului legal pe baza documentelor justificative care să ateste operațiunile respective.

Verificarea existenței obligației de plată se realizează prin verificarea documentelor justificative din care să rezulte pretenția creditorului, precum și realitatea "serviciului efectuat" (bunurile au fost livrate, lucrările executate și serviciile prestate sau, după caz, existența unui titlu care să justifice plata: titlu executoriu, acord de împrumut, acord de grant etc.).

Documentele care atestă bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate sunt Factura fiscală (cod 14-4-10/A) sau Factura (cod 14-4-10/aA)

Determinarea sau verificarea existenței sumei datorate creditorului se efectuează de către persoana împuternicită de ordonatorul de credite, pe baza datelor înscrise în factură și a documentelor întocmite de comisia de recepție constituită potrivit legii (Proces-verbal de recepție - cod 14-2-5, Proces-verbal de recepție provizorie - cod 14-2-5/a, Proces-verbal de punere în funcțiune - cod 14-2-5/b, în cazul mijloacelor fixe, Nota de recepție și constatare de diferențe - cod 14-3-1A, în cazul bunurilor de natura stocurilor, și alte documente prevăzute de lege, după caz).

Documentele care atestă bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate sau din care reies obligații de plată certe se vizează pentru "Bun de plată" de ordonatorul de credite sau de persoana delegată cu aceste atribuții, prin care se confirmă că:

- bunurile furnizate au fost recepționate, cu specificarea datei și a locului primirii;
- lucrările au fost executate și serviciile prestate;

- bunurile furnizate au fost înregistrate în gestiune și în contabilitate, cu specificarea gestiunii și a notei contabile de înregistrare;
- condițiile cu privire la legalitatea efectuării rambursărilor de rate sau a plăților de dobânzi la credite ori împrumuturi contractate/garantate sunt îndeplinite;
- alte condiții prevăzute de lege sunt îndeplinite.

Prin acordarea semnăturii și mențiunii "Bun de plată" pe factură, se atestă că serviciul a fost efectuat corespunzător de către furnizor și că toate pozițiile din factură au fost verificate.

Condițiile de exigibilitate a obligației se verifică pe baza datelor cuprinse în angajamentele legale, care trebuie să cuprindă și date cu privire la termenele de plată a obligației.

Persoana împuternicită să efectueze lichidarea cheltuielilor verifică personal documentele justificative și confirmă pe propria răspundere că această verificare a fost realizată.

Documentele care atestă parcurgerea fazei de lichidare a cheltuielilor stau la baza înregistrării în contabilitatea patrimonială a instituției publice pentru reflectarea serviciului efectuat și a obligației de plată față de terții creditorii.

Se arată că trimiterea la legislația secundară (OMFP 1992/2002) nu este de natură a justifica concluzia că decizia C.C.R. nr. 405/2016 ar fi încălcată.

În „legislația primară” (legi, OG, OUG) sunt prevăzute obligații/îndatoriri principale, de esență pentru unele domenii de activitate a autorităților și instituțiilor publice, care revin funcționarilor publici ce își desfășoară activitatea în cadrul acestora și, respectiv, pentru anumite categorii de funcționari publici. Ar fi imposibil ca prin „legislația primară” să se stabilească, în concret, pentru fiecare funcționar, pentru fiecare funcție ori pentru fiecare angajat, obligațiile de serviciu în mod detaliat (aceste funcții fiind de ordinul sutelor ori miilor, cu particularități multiple).

În consecință, este firesc ca detalierea/concretizarea obligațiilor de serviciu principale prevăzute de „legislația primară” să se realizeze ulterior, în corelație și în conformitate cu legile, OG ori OUG respective, prin „legislație secundară” (HG, ordin al ministrului, norme de aplicare, etc.) sau chiar prin alte acte normative interne (ordine, ordine de serviciu, decizii, norme interne, fișa postului, etc.).

De altfel, este frecvent utilizată în elaborarea legislației metoda prevederii în chiar legea, OG ori OUG respectivă, a unui text care prevede expres obligația emiterii unui act normativ subsecvent (unei legislații secundare) prin care să se detalieze, printre altele, obligațiile /îndatoririle de serviciu ori profesionale .

Multitudinea și complexitatea deosebită a aspectelor juridice / legislative / normative impuse autorităților și instituțiilor publice de către autoritățile legiuitoare și, corelativ, prevederea obligațiilor/îndatoririlor principale ce revin funcționarilor publici, fac imposibilă obiectiv integrarea acestora în „legislația primară”, cu consecința necesității detalierei / concretizării / explicării obligațiilor / sarcinilor de serviciu și profesionale prevăzute în „legislația primară”, ulterior, prin „legislația secundară”, în final rezultând un mecanism legal complex, de natură a satisface imperativul clarității și previzibilității normei de drept din „legislația primară”.

Din aceasta derivă necesitatea ca, pe lângă actele normative specifice „legislației primare”, să fie necesară și trimiterea la actele normative aparținând „legislației secundare”, aceasta din urmă având menirea de a clarifica/explica/detalia norma din „legislația primară”, evident în condițiile în care se respectă „principiul ierarhiei actelor normative”.

În concluzie, necesitatea elaborării „legislației secundare” și examinarea acesteia, este impusă de multiple motive, printre care:

- imposibilitatea obiectivă, sub aspectul tehnicii legislative aplicabilă „legislației primare”, de a stabili prin lege, OUG sau OG, în mod particular și detaliat, pentru fiecare funcționar toate obligațiile / îndatoririle / sarcinile de serviciu și, respectiv, a consecințelor încălcării / nerespectării acestora;

- chiar obligația legală a emiterii lor, având în vedere includerea în lege, OUG sau OG a unui text care prevede emiterea, în aplicarea acestora, a unor HG, ordine de ministru, etc.;

- imperativul existenței unor „legi clare și previzibile” pentru destinatarii legii OUG sau OG, care - prin emiterea „legislației secundare” - au astfel posibilitatea înțelegerii depline a obligațiilor / îndatoririlor / sarcinilor de serviciu și, respectiv, a consecințelor încălcării / nerespectării acestora;

- posibilitatea pentru organele judiciare de a înțelege conținutul concret și detaliat al obligațiilor de serviciu principale prevăzute de „legislația primară” atunci când sunt chemate să stabilească caracterul penal sau nepenal al faptelor care ar putea fi caracterizate ca infracțiuni de abuz în serviciu.

Situația inculpaților reținută în cuprinsul rechizitoriului este următoarea:

Inculpatul ANIȘ NICOLAE are vârsta de 60 de ani, este căsătorit, are un copil major, este de profesie inginer, în prezent pensionar,

Inculpatul nu are antecedente penale.

Pe parcursul urmăririi penale, inculpatul a avut o atitudine nesinceră, nerecunoscând săvârșirea infracțiunii pentru care a fost pus sub acuzare.

Inculpata PETRESCU SANDA are vârsta de 45 de ani, este căsătorită, are un copil major, ocupă funcția de contabil în cadrul SC SOLCETA SA,

Inculpata nu are antecedente penale.

Pe parcursul urmăririi penale, inculpata a avut o atitudine nesinceră, nerecunoscând săvârșirea infracțiunii pentru care a fost pusă sub acuzare.

În faza de urmărire penală au fost administrate următoarele mijloace de probă: raport Camera de Conturi Bihor și anexele aferente; declarații suspect Aniș Nicolae; declarații suspect Petrescu Sanda; declarație inculpat Aniș Nicolae; declarație inculpat Petrescu Sanda; declarațiile martorilor Vesa Angela, Frenț Band Lia, Purla Maria, Odeșteanu Monica, Moldovan Teodor, Pele Aurel, Margău Todincă Victor Florin, Harpan Ramon, Foltuț Vasile, Cocoș Ionel, Balog Ludovic, Gavrilă Ioan, Iștoc Andreea; Chira Gheorghe, Pința Vlad și Tuduce Marius; înscrisuri ridicate de la SC SOLCETA în baza ordonanțelor de predare din 19.01.2017, 29.11.2017, 22.11.2017 și 14.12.2017.

Cu privire la LATURA CIVILĂ

La data de 05.12.2017, SC SOLCETA SA s-a constituit parte civilă în cauză.

În opinia acuzării prin săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 297 alin.1 din Cod.pen, cu referire la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplic.art.5 c.pen., de inculpatul ANIȘ NICOLAE, respectiv de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art.48 rap. la art. 297 alin.1 din Cod.pen, cu referire la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplic.art.5 c.pen, săvârșită de suspecta PETRESCU SANDA, s-a creat părții civile o pagubă de 88.233 lei, pentru recuperarea căreia cei doi inculpați răspund în solidar.

În acest sens, prin ordonanța din 14.12.2017, s-a dispus luarea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra bunurilor imobile și mobile proprietatea inculpaților, până la până la concurența sumei de 88.233 lei, în vederea recuperării pagubei. Prin procesul verbal de aplicare a sechestrului asigurator din 15.12.2017, s-a procedat la instituirea sechestrului asigurator asupra cotei de ½ din apartamentul cu două camere, situat în orașul Ștei, str.Avrăm Iancu, nr.2, ap.12, cu suprafață de 46,36 mp, înscris sub B1-1 în CF i.e. 50115-C1-U8 Ștei

provenită din conversia de pe hârtie a CF 1133, nr.200/1/12 , având o valoare de piață de aproximativ 100.000 lei, potrivit evaluării făcute de inculpatul ANIȘ NICOLAE, deținut în proprietate de acesta împreună cu numita Păulaș Mioara (sora inculpatului), până la concurența sumei totale de 88.233 lei .

Prin notele scrise depuse la termenul din 30.12.2021 (f. 72, vol. VI instanță), a învederat că valoarea totală a facturilor emise de Cheia Trans SRL și indicate în actul de sesizare (în număr de 17) este de 80.483,35 lei, fiind indicate dispozițiile de plată aferente fiecărei facturi prin care Solceta a achitat contravaloarea acestor facturi, precum și numele persoanelor menționate pe dispozițiile de plată (tabelul de la f. 69-72 vol. VI). Totodată, se face precizarea că SC Solceta a prezentat fișele sintetice ale contului 542 („avansuri de trezorerie”) pentru anii 2011-2012 și nu fișele analitice, motiv pentru care nu s-a putut efectua analiza operațiunilor înregistrate în conturile respective.

Partea civilă a precizat prin adresa nr. 1443 din 24.11.2021 (f. 49-51 vol. VI instanță) cererea de constituire de parte civilă, acestea ridicându-se la suma totală de 97.831,35 lei, compusă din 94.723,35 lei – reprezentând plățile furnizorului Cheia Trans și suma de 3107 lei – reprezentând contravaloarea abonamentelor Orange (sume menționate în raportul Curții de Conturi). Totodată, s-a făcut precizarea că factura nr. 291/31.12.2011 nu a fost de două ori înregistrată în contabilitate (o dată cu suma de 4400 lei și a doua oară cu suma de 1250 lei) ci o singură dată, în 31.12.2011, iar în anul 2012 s-a preluat în fișa furnizorului doar suma rămasă de achitat, respectiv de 1250 lei. Nu în ultimul rând, partea civilă a solicitat și acordarea de penalități de întârziere aferente fiecărei facturi, calculate de la data plății până la data plății integrale, fără a depăși cuantumul sumei asupra căreia sunt calculate.

În etapa camerei preliminare, s-au formulat cereri și excepții de către inculpați, fiind respinse prin încheierea penală nr. 07/I/CP/2019 din data de 21.01.2019, menținută de Curtea de Apel Oradea, nefiind excluse mijloace de probă.

În cursul judecății, au fost administrate și readministrare următoarele mijloace de probă:

- Declarația inculpatului Aniș Nicolae din data de 29.08.2019 (f. 149-153, vol. I instanță),
- Declarația inculpatei Petrescu Sanda din data de 27.09.2019 (f. 165-170, vol. I instanță),
- declarațiile martorilor Vesa Angela Florica (f. 183-189 VOL. I și f. 7-13 vol. II instanță), Odeșteanu Monica Maria (f. 23-25 vol. II); Purle Maria (f. 81-87, vol. II), Frentz Lia Viorica (f. 165-172, vol. II), Moldovan Teodor (f. 1-7 și f. 20-29 vol. IV), Harpan Margareta Ramona (f. 49-50 vol. IV); Pele Viorel (f. 51-53 vol. IV), Foltuț Vasile Tudor (f. 111-115 vol. IV), Margău Todinca Florin /f. 116-118 vol. IV), Balog Ludovic (f. 1-3 vol. V), Cocos Ioan (f. 4-6, vol. V), Gavrilă Ioan (f. 24-25 vol. V), Pința Vlad Sebastian (f. 78 vol. V), Chira Gheorghe (f. 163 vol. V), Kiss Zoltan (f. 164), Sârcă Liliana (f. 165 vol. V), Fitero Florina Dorina (f. 166 vol. V), Bondar Crăciun (f. 167 vol. V), Poacă Simion (f. 26-27 vol. VI), Tinca Petrică (f. 28-29 vol. VI), Tinca Ciprian (f. 20-31 vol. VI) și Luncan Cristian (f. 63 vol. VI).

La solicitarea instanței, partea civilă a depus răspunsul de la fila 104 vol. II instanță, prin care a specificat următoarele:

- D.p. nr. 1563/30.09.2011 nu se regăsește în original în evidențele acesteia, fiind sustrasă din arhivă, precum și facturile înregistrate în perioada 2011-2012, emise de SC Cheia Trans SRL
- Acest aspect a fost constatat în cursul anului 2017, când au fost solicitate în original de DNA în cadrul prezentului dosar penal, motiv pentru care au formulat o plângere penală înregistrată sub nr. 1215/P/2017 cu privire la dispariția documentelor;
- D.P. nr. 1563/30.09.2011 de la dosarul cauzei reprezintă doar o copie xerox a dispoziției întocmite de inculpata Petrescu Sanda în perioada iunie –iulie 2014 în contextul

controlului Curții de Conturi, iar suma de 4600 lei ce figurează ca fiind ridicată de numitul Voicu Costel este eronată, în realitate suma ridicată potrivit mențiunilor din registrul de casă fiind de 600 lei.

La acest răspuns s-au anexat documentele mai sus referite (f. 105-108 vol. II d.u.p.);

La solicitarea instanței, partea civilă a depus în copii certificate conform cu originalul registrele de casă din perioada 2011-2012 (vol. III instanță), precum și situația deconturilor din aceeași perioadă. Totodată, semnalează faptul că în registrul de casă din 02.05.2012 figurează Aniș Nicolae cu suma ridicată 137 – sumă corectată cu pixul, fiind ridicată suma de 700 lei, astfel cum rezultă din situația deconturilor pentru luna mai 2012.

La termenul de judecată din 02.12.2020 s-a depus raportul de expertiză judiciară contabilă efectuat de expertul Tont Viorica (f. 73-94, vol. IV instanță), corectat eroare materială de calcul (f. 202-207 vol. IV), răspunsul la obiecțiunile Parchetului (f. 53- 67 vol. V), precum și completarea la obiecțiuni (f. 154-155 vol. V).

La data de 22.01.2021 s-au depus facturile și rapoartele de activitate aferente în baza contractelor încheiate între societățile Belvedere Trans SRL și Solceta SA în perioadele iulie 2009 – septembrie 2010 și ianuarie 2011- mai 2011 (f. 147-198 vol. IV), precum și adresa nr. 809 din 06.07.2011 privind refuzul la plată al facturilor aferente lunilor ianuarie, februarie, martie și aprilie 2011, datorită executării necorespunzătoare a lucrărilor (f. 199 vol. IV).

La solicitarea instanței, partea civilă a depus situația plăților serviciilor cu buldoexcavatorul prestate de societatea Norio Trade SRL în perioadele noiembrie 2011, iunie-noiembrie 2012 (f. 43-44 vol. V), precum și facturile, dispozițiile de plată și chitanțele aferente (f. 200-263 vol. V). De asemenea, Norio Trade SRL a depus fișa contului SC Solceta cu privire la serviciile prestate (f. 68-69 vol. V).

După repunerea cauzei pe rol, la data de 18.02.2022, partea civilă a depus la solicitarea instanței înscrisurile deținute privind evidența și plata orelor suplimentare:

- Pontaje și state de plate aferente lunilor ianuarie 2011, februarie 2011 și perioada septembrie 2012-decembrie 2012 (f. 110-124 vol. VI), cu mențiunea că au fost întocmite de defunctul Voicu Costel pentru șoferii, operatorii mașinilor de gunoi și canalizatori angajați ai Solceta SA, fiind aprobate de către directorul societății (Aniș Nicolae, respectiv Teodor Moldovan).

Analizând materialul probator administrat în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești, tribunalul a reținut următoarele:

Scurte considerații teoretice:

Potrivit art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în forma în vigoare de la data săvârșirii faptei, „infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin ingradirea unor drepturi, dacă functionarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. O dată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, textul de lege s-a modificat doar sub aspectul regimului sancționator “în cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime”, reprezentând o lege penală mai favorabilă (limitele pedepsei închisorii pentru infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută la art. 297 Cod penal fiind de la 2 la 7 ani).

În ceea ce privește Legea nr. 78/2000, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea Constituțională a statuat că acest act normativ constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii. Curtea a constatat că infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 ind. 2

din Legea nr. 78/2000 reprezintă, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu, care are o variantă tip prevăzută de dispozițiile art. 297 din Codul penal (paragraf 42).

Prin Decizia nr. 458 din 22 iunie 2017 - Curtea Constituțională a constatat că infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 nu se circumscrie nici variantei atenuate, nici celei agravate a infracțiunii de abuz în serviciu, reținând că analiza existenței infracțiunii prevăzute de art. 132 din Legea nr. 78/2000 trebuie să pornească de la dispozițiile referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu, elementele constitutive ale acesteia fiind cele prevăzute de art. 297 alin. (1) din Codul penal, la care se adaugă condiția obținerii pentru sine ori pentru altul a unui folos necuvenit. Concluzia ce se impune, din economia modului de reglementare a dispozițiilor art. 132 din Legea nr. 78/2000, este aceea că pentru a deveni aplicabile aceste dispoziții este necesar să se constate mai întâi că faptele săvârșite întrunesc toate elementele de structură ale conținutului variantei-tip descrise de art. 297 din Codul penal.

Astfel, situația premisă ce stă la baza infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 132 din Legea nr. 78/2000 presupune întotdeauna constatarea întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma sa tip. Doar după constatarea existenței infracțiunii de abuz în serviciu în varianta-tip se poate trece la analiza îndeplinirii condiției speciale referitoare la urmarea imediată a acestei fapte, respectiv condiția ca subiectul activ al infracțiunii să fi obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit. (paragraf 32)

Abuzul în serviciu este reglementat ca infracțiune în noul cod penal, în art. 297, după cum urmează: „(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”.

În raport cu vechiul Cod penal (1968) prin noua reglementare se realizează doar o simplificare a încriminării, înglobând incriminările infracțiunilor abuzului în serviciu contra intereselor persoanelor (art. 246 C. pen. 1968) și, respectiv, contra intereselor publice (art. 248 C. pen. 1968) și o variantă asimilată, corespondentă abuzului în serviciu prin îngrădirea unor drepturi (art. 247 C. pen. 1968), iar sub aspectul laturii subiective se menține forma de vinovăție a intenției (directe sau indirecte). În acest sens, reținem că eliminarea sintagmei „cu știință” din norma de incriminare de la art. 297 Cod penal (care stabilea potrivit reglementării anterioare această formă de vinovăție) este consecința prevederilor art. 16 alin. (6) Cod penal, potrivit cărora „fapta constând într-o acțiune sau inacțiune constituie infracțiune când este săvârșită cu intenție. Fapta comisă din culpă constituie infracțiune numai când legea o prevede în mod expres.”.

Starea de fapt reținută de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea:

În ceea ce îl privește pe inculpatul ANIȘ NICOLAE, s-a reținut faptul că acesta a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 297 alin.1 din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale), constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada iunie 2011 – iulie 2012, în calitatea sa de director general SC SOLCETA SA ȘTEI (societate în care orașul Ștei este acționar majoritar), în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin încălcarea unor dispoziții legale (din Legea nr. 82/1991, a contabilității și O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern financiar preventiv, cu trimitere și la legislația secundară O.M.F.P. nr. 1992/2002), a acceptat la plată 17 facturi emise de SC CHEIA TRANS SRL (persoană juridică inexistentă la data săvârșirii faptelor), în

quantum total de 88.233 lei, care au fost achitate în numerar, prin ridicarea unor sume de bani din dispoziția acestuia, în condițiile în care acele facturi atestau în fals prestarea unor servicii în favoarea SC SOLCETA SA, fapt care a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în sumă de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, beneficiarii reali al acestor sume de bani fiind în realitate de ANIȘ NICOLAE și PETRESCU SANDA (contabil în cadrul SC SOLCETA SA), care au ridicat din casieria societății, fie direct, fie prin intermediul numitului Voicu Costel (decedat în data de 01.10.2016), sumele de bani respective.

Față de inculpata PETRESCU SANDA, s-a reținut infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prev. și ped. de art. 48 rap. la art. 297 alin.1 din Cod.pen, cu referire la art. 132 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 acte materiale), constând în faptul că, în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada iunie 2011 – iulie 2012, în calitatea sa de contabil al SC SOLCETA SA ȘTEI, l-a ajutat pe suspectul ANIȘ NICOLAE să comită infracțiunea mai sus descrisă, prin aceea că, din dispozițiile acestuia, a întocmit dispozițiile de plată în baza cărora s-au achitat cele 17 facturi emise de SC CHEIA TRANS și acceptate la plată de suspectul ANIȘ NICOLAE, le-a semnat la rubrica ”control financiar preventiv”, a ridicat o parte din acele sume de bani din casierie în baza acelor dispoziții, respectiv i-ar fi furnizat datele de identificare ale societății radiate SC CHEIA TRANS SRL, ștampila societății, formulare de facturi și alte documente, respectiv a înregistrat în contabilitate acele facturi, deși cunoștea că acea societate era radiată încă din anul 2006, fapt care a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în cuantum de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, beneficiarii reali al acestor sume de bani fiind în realitate tocmai suspectii ANIȘ NICOLAE și PETRESCU SANDA, care au ridicat din casieria societății, direct sau prin intermediul numitului Voicu Costel.

În ceea ce privește cerința subiectului activ calificat pentru reținerea acestei infracțiuni, tribunalul a constatat că inculpatul Aniș Nicolae, în calitatea sa de director general al SC SOLCETA SA ȘTEI în perioada 2011-2012(aferentă infracțiunii mai sus reținute), a deținut calitatea de funcționar public potrivit art. 147 alin. (1) raportat la art. 145 Cod penal de la 1968, respectiv art. 175 alin. (1) lit. c) Cod penal, având în vedere faptul că această societate, în cadrul căreia Consiliul Local al Orașului Ștei era acționar majoritar (98,07% din acțiuni), desfășura activități ce fac parte din serviciile de utilitate publice reglementate de lege, printre care și serviciul de salubritate.

Analizând în continuare, raportat la întreg materialul probator, în ce măsură au fost încălcate dispozițiile legale invocate, precum și întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 C. pen. în ceea ce îl privește pe inculpatul Aniș Nicolae, tribunalul a reținut următoarele:

Cu ocazia unui control efectuat în anul 2014 de către Curtea de Conturi, s-a constatat, printre altele, că în cadrul societății Solceta SA (entitate publică) s-au efectuat operațiuni de angajare de cheltuieli și plată în baza unui contract de servicii încheiat cu un prestator fictiv, inexistent – Cheia Trans SRL, în valoare de 94.724 lei (raportul de control din 31.07.2014, f. 41-45 vol. II d.u.p.), în baza contractului de prestări servicii nr. 20/07.01.2011 având ca obiect „lucrări de închidere și ecologizare a deponiei Ștei”.

Contractul de prestări servicii nr. 20/07.01.2011 se regăsește în copie conformă cu originalul la f. 235-236 vol. II d.u.p., fiind încheiat pentru perioada 01.01.2011-31.12.2013 (3 ani), fiind semnat de directorul general Aniș Nicolae din partea Solceta SA și de reprezentantul Cheia Trans, numitul Chira Gheorghe. Audiata fiind în cursul urmăririi penale, dar și al cercetării judecătorești, se reține că martorul Chira Gheorghe nu și-a recunoscut semnătura (nici de pe contract) și nici de pe facturile și chitanțele emise de această societate, învederând că nu a deținut calitatea de administrator și nu a desfășurat nicio activitate în

cadrul acestei societăți. Acest aspect este confirmat și extrasul ONRC (f. 238 vol. II d.u.p.) din care rezultă că societatea Cheia Trans, înființată în anul 1994 a fost radiată în anul 2006, precum și de martora Harpan Margareta Ramona, fostul administrator, care a declarat că societatea a desfășurat activitate doar o scurtă perioadă de timp, întrucât în perioada 2001-2006 a fost plecată în străinătate și revenea o singură dată pe an în țară. Totodată, martora Harpan a declarat că nu îl cunoaște pe numitul Chira Gheorghe (deși adresele de domiciliu sunt apropiate, locuind pe aceeași stradă,

), iar în perioada în care a lipsit din țară declarațiile fiscale au fost întocmite și depuse de inculpata Petrescu Sanda.

Din coroborarea declarațiilor martorilor Vesa Angela Florica, Frenț Lia Viorica, Odeșteanu Monica Maria și Moldovan Teodor, tribunalul a reținut că acest contract de prestări servicii a fost identificat anterior controlului Curții de Conturi, în toamna anului 2012, la scurt timp după încetarea activității inculpatului Aniș Nicolae în cadrul societății Solceta, în contextul unei verificări contabile a situației fișei furnizorului Cheia Trans efectuate de martora Vesa Angela, în calitate de contabil-șef, în urma căreia a constatat achitarea în plus a sumei de 1550 lei (o diferență între valoarea tuturor facturilor emise de Cheia Trans și sumele achitate în numerar de Solceta acestui furnizor, sume care se regăsesc în cea mai mare parte în registrul de casă – ca avansuri de trezorerie și în Jurnalul 10 – situația lunară a deconturilor). Această diferență de 1550 lei nu a fost imputată persoanelor semnatare a dispozițiilor de plată în baza cărora s-au înregistrat plățile (ale căror semnături se regăsesc la ridicarea sumelor de bani, precum Aniș Nicolae, Voicu Costel, Petrescu Sanda, Pele, Margău etc.), nu s-a identificat cu exactitate în baza cărei sau căror dispoziții de plată provine, ci doar faptul că a fost decontată în contul furnizorului Cheia Trans. Totodată, tribunalul a constatat că abia la data de 08.05.2014 s-a depus o plângere penală la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș (f. 168-169 vol. II d.u.p.), prin care s-a solicitat identificarea și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de producerea prejudiciului constând în toate sumele achitate acestui furnizor, nu doar a diferențelor.

Tot cu ocazia controlului Curții de Conturi s-a întocmit de către Serviciul de contabilitate o situație privind plățile efectuate în anul 2011 și 2012 către SC Cheia Trans (f. 239-241 d.u.p.) în care s-au menționat toate facturile emise și dispozițiile de plată aferente, înscrisuri care se regăsesc la dosar doar în copii certificate conform cu originalul, întrucât originalele au dispărut în împrejurări cel puțin suspecte din arhiva societății Solceta SA.

Tribunalul a constatat din analiza acestor înscrisuri o serie de neconcordanțe privind dispozițiile de plată și deconturile aferente prin care s-au contabilizat plățile facturilor emise de Cheia Trans, neregularități care au fost constatate de Curtea de Conturi și în cazul altor furnizori de servicii din perioada respectivă, ex. Forestlog SRL. Mai mult, deși certificate conform cu originalul, dispozițiile de plată, facturile, chitanțele și deconturile anexe la raportul Curții de Conturi (f. 242-330, vol. II d.u.p.), s-a apreciat că există posibilitatea reală ca acestea să fi fost, cel puțin în parte, reconstituite întrucât nu s-au identificat fizic pentru a fi prezentate la solicitarea Curții de Conturi, aspecte relevate de martora Vesa Angela.

Nu în ultimul rând, tribunalul a reținut că nici în cazul altor furnizori de servicii pentru funcționabilitatea deponiei Ștei (tasare, nivelare, buldozer sau buldoescavator) nu s-au identificat rapoartele de activitate aferente facturilor emise, cu excepția SC Belvedere. În cazul societății Forestlog au fost reconstituite de defunctul Voicu Costel (persoana responsabilă din cadrul Solceta SA cu acest serviciu, care mergea zilnic la fața locului și atesta numărul de ore lucrate, ziua și utilajele).

În cele ce urmează, au fost prezentate o serie de astfel de neconcordanțe:

1. Dispoziția de plată nr. 1394/30.07.2011, în valoare de 3500 lei (f. 249 vol. II d.u.p.), a fost emisă într-o zi de sâmbătă (ceea ce nu era posibil), pe numele lui Pele Viorel (șofer) ca și beneficiar, deși pe verso este semnătura lui pentru ridicarea banilor (semnătura

fiind foarte asemănătoare cu cea de pe contractul încheiat cu Cheia Trans – f. 236, vol. II d.u.p.). Această dispoziție de plată nu este semnată de niciunul dintre inculpații din prezenta cauză, ci de Costică Voicu la rubrica conducătorul unității. În situația deconturilor aferente lunii iulie 2011 (f. 6 vol. III instanță), suma de 3500 lei este justificată prin decontul 894/29.07.2011, pentru sumele ridicate din casă de Voicu Costel cuprinse între 500 și 700 lei, cu titlu de avansuri de trezorerie (în datele de 04.07.2011, 07.07.2011, 08.07.2011, 13.07.2011, 20.07.2011, 25.07.2011). Mai mult decât atât, deși în situația întocmită pentru Curtea de Conturi se precizează că factura nr. 2106 din 04.07.2011 a fost achitată prin D.P. nr. 1394/30.07.2011 semnată de Costică Voicu în calitate de conducător al unității, de Pele Viorel ca și beneficiar și de casiera Purle Maria, la dosarul cauzei există în copii certificate conform cu originalul dispozițiile de plată nr. 1074/04.07.2011, 1087/07.07.2011, 1177/25.07.2011, 1106/13.07.2011, 1148/20.07.2011 și 1088/08.07.2011 (f. 143 – 148 vol. III d.u.p și care nu se regăsesc în situațiile anexa raportului Curții de Conturi), care corespund perfect sumelor înregistrate în registrul de casă ca fiind ridicate de Voicu Costel. Toate aceste 6 dispoziții de plată însumează 3500 lei și au fost avute în vedere la sfârșitul lunii de către martora Vesa Angela (contabilul –șef care întocmea situația deconturilor lunare) ca și plăți ale furnizorului Cheia Trans, fiind întocmite pe numele lui Voicu Costel, aprobate de Aniș Nicolae în calitate de director al unității și vizate pentru control financiar preventiv de către inculpata Petrescu Sanda. La ridicarea sumelor de bani, pe verso-ul dispozițiilor de plată se află semnătura lui Voicu Costel doar pe prima (D.P. 1074/04.07.2011), în rest fiind semnate de Petrescu Sanda (cu toate că în registrul de casă apare numele lui Voicu Costel, persoana în numele căreia s-au emis dispozițiile de plată). Factura fiscală aferentă acestor dispoziții– nr. 2106/04.07.2011 figurează înregistrată la Solceta sub nr. 892/29.07.2011, așadar toate plățile au fost efectuate anterior, în numerar în baza dispozițiilor de plată pentru sumele ridicate cu titlu de avans trezorerie de și în numele lui Voicu Costel. Această factură nu poartă viza directorului unității (Aniș Nicolae) în sensul acceptării la plată, precum în cazul majorității facturilor reținute în acuzația penală.

Întrebat cu privire la Dispoziția de plată nr. 1394/30.07.2011, în valoare de 3500 lei (f. 249 vol. II d.u.p.), martorul Pele Viorel a declarat că semnătura îi aparține, că este completată de dânsul și că seria și numărul de buletin îi aparțin (fila 52, vol. IV instanța). Însă, astfel cum a învederat și martora Vesa Angela și rezultă din situația registrului de casă, această sumă nu exista efectiv pentru a fi ridicată integral în luna iulie 2011 și în niciun caz într-o zi nelucrătoare (sâmbăta).

În acest context, tribunalul a subliniat că nu poate reține că în momentul aprobării de către Aniș Nicolae a celor 6 dispoziții de plată întocmite pe numele lui Voicu Costel (care însumează 3500 lei, contravaloarea facturii ulterior înregistrate), a avut reprezentarea că au fost solicitate pentru achitarea serviciilor prestate de furnizorul Cheia Trans, întrucât justificarea sumelor ridicate din casierie se face ulterior, prin depunerea de către persoana în cauză a deconturilor, a bonurilor de consum dacă este cazul, a chitanțelor justificative sau se restituie efectiv sumele necheltuite. Aceste dispoziții confirmă susținerile inculpatei Petrescu Sanda, cu privire la faptul că atunci când Voicu Costel nu se afla în unitate, la solicitarea acestuia și cu cunoștința directorului general întocmea astfel de dispoziții (inclusiv pentru alte cheltuieli în interesul societății), iar banii îi ridica în numele lui Voicu Costel și îi lăsa în birou.

2. D.P. 1258/04.08.2011, în valoare de 3500 lei, reprezentând contravaloarea facturii nr. 2110/01.08.2011 (f. 249 vol. II, respectiv f. 150 vol. III d.u.p.).

Această dispoziție de plată figurează în situația întocmită pentru Curtea de Conturi (f. 239 vol. II d.u.p.) ca justificare a plății în numerar a facturii nr. 2110/01.08.2011 (f. 149 vol. III d.u.p.).

Intrigant s-a apreciat ca fiind faptul că în cuprinsul rechizitoriului, parchetul face o precizare după enumerarea celor 17 facturi ce compun latura obiectivă a infracțiunii continuate, cu privire la faptul că „nici factura nr.2110/02.08.2011 în sumă de 3500 lei nu va fi luată în considerare la calcularea prejudiciului reținut în sarcina inculpatului ANIȘ NICOLAE, având în vedere că aceasta nu a fost acceptată la plată de acesta, iar dispoziția de plată nr.1258 prin care s-a justificat plata în numerar a acelei facturi este semnată de Voicu Costel la rubrica ”conducătorul unității”.

Tribunalul a constatat nu numai faptul că această factură nu poartă nicio viză de aprobare din partea conducătorului unității (la fel ca și factura precedentă, nr. 2106 din 04.07.2011), dar și faptul că a fost înregistrată în contabilitate la data de 02.08.2011 și achitată ulterior (nu în avans), la data de 04.08.2011, în baza unei dispoziții de plată semnate la rubrica conducătorul unității de Voicu Costel, cu viza CPV a dnei Petrescu Sanda, fără semnătură de primirea banilor, dar cu semnătura casierei Purle Maria.

S-a precizat că suma de 3500 lei se regăsește în registrul de casă din data de 04.08.2011 (f. 15 vol. III instanță) ca fiind plătită furnizorului Cheia Trans, însă cel puțin la dosarul cauzei nu se regăsește chitanța aferentă.

Așadar, s-a apreciat că este vorba despre o plată care s-a realizat ulterior emiterii și înregistrării facturii emise de Cheia Trans, în integralitate și în numerar, însă fără vreo semnătură din partea inculpatului Aniș Nicolae. Cu toate acestea, plata sumei de 3500 este înregistrată în contabilitate și figurează ca atare în fișa furnizorului, fiind pretinsă de către partea civilă ca făcând parte din prejudiciului cauzat de inculpatul Aniș Nicolae.

3. D.P. nr. 1563/30.09.2011 (f. 252 vol. II ultima, respectiv f. 156 vol. III d.u.p.) în cuantum de 4600 lei este întocmită pe numele lui Voicu Costel, semnată de acesta pentru primirea banilor, fiind aprobată de Aniș Nicolae, fără a se regăsi semnăturile de la rubricile VCP (viza control preventiv) și CFC (compartiment financiar contabil), în condițiile în care în ziua respectivă a fost ridicată din casierie de către Voicu Costel doar suma de 600 lei (potrivit registrului de casă din ziua respectivă de la f. 27 vol. III instanță), pentru care figurează decont în jurnalul 10 (f. 17 vol. III instanță). Mai mult, potrivit verificărilor din registrul de casă la data respectivă în casieria unității nu era disponibilă suma de 4600 lei. Cu toate acestea, în situația întocmită pentru Curtea de Conturi, este cuprinsă suma de 4600 lei care ar fi fost achitată în contul facturii nr. 2139/30.09.2011, în cuantum de 3900 lei. Ori, în fișa furnizor de la f. 52 vol. VI instanță, rezultă fără tăgadă faptul că suma de 3900 lei aferentă facturii 2139/30.09.2011 a fost decontată prin casă prin sumele de 1300 lei, 2000 lei și 600 lei. Aceste sume corespund cu cele din cuprinsul jurnalului 10 aferent lunii septembrie 2011 (f. 17 vol. III instanță), respectiv: suma de 1300 lei ca fiind acordată lui Aniș Nicoale în data de 20.09.2011 și 23.09.2011, suma de 2000 lei acordată lui Pele Viorel în 28.09.2011 și suma de 600 lei lui Voicu Costel în 30.09.2011.

4. Pentru ridicarea sumei de 1500 lei cu titlu de avans de trezorerie în data de 01.09.2011, pe numele lui Voicu Costel, nu s-a regăsit nicio dispoziție de plată, însă tribunalul a regăsit o decontare a sumei de 1000 lei pentru factura 2208/09.09.2011 pentru avansul de 1500 lei din 01.09.2011, ceea ce corespunde și cu fișa furnizor. De asemenea, s-a subliniat că se regăsesc în situația deconturilor și în registrul de casă aferente lunii septembrie plățile de 1800 lei către furnizorul Cheia Trans (f. 22 vol. III instanță), 200 lei și 500 lei (f. 20 și 21 vol. III instanță) ca fiind avansuri acordate lui Aniș Nicolae și decontate în baza facturii 2208/09.09.2011. La o analiză mai amănunțită, s-a constatat că D.P. nr. 1439/06.09.2011 pentru suma de 500 lei emisă pe numele lui Aniș Nicolae a fost vizată de control preventiv de către dna Vesa Angela (care a recunoscut că se ocupa de întocmirea deconturilor justificative pentru sumele ridicate cu titlu de avans), și nu de către inculpata Petrescu Sanda (f. 157 vol. III d.u.p.). Un alt exemplu de dispoziție semnată de Vesa Angela pentru control preventiv fiind și D.P. nr. 1658/18.10.2011 (f. 169 vol. III d.u.p.).

5. Dispoziția de plată nr. 1167/20.01.2012 (f. 216 vol. II d.u.p.), emisă pe numele lui Aniș Nicolae și reținută în centralizator ca justificare a plății facturii nr. 2147/20.01.2012 emisă de Cheia Trans prezintă vizibile urme de falsificare a dispoziției nr. 116/20.01.2012 (fila 212 vol. III), reținută de asemenea în același decont. Ori, cu excepția adăugării cifrei „7” la numărul dispoziției de plată și a sumei diferite aprobate la plată (prima fiind de 1300 lei și a doua de 1000 lei), absolut toate semnăturile și mențiunile sunt identice. Verificând Registrul de casă din 20.01.2012 (fila 80 vol. III instanță), a rezultat că doar suma de 1000 lei a fost acordată cu titlu de avans lui Aniș Nicolae, sumă aferentă D.p. nr. 116/20.01.2012. Mergând mai departe, pentru această sumă de 1000 lei, în jurnalul 10 pe luna ianuarie 2012 (f. 75 vol. III instanță) figurează decontul nr. 181/26.01.2012 (identificat la f. 213 vol. III), însă având anexată chitanța nr. 20/20.01.2012, cu mențiunea că reprezintă contravaloarea facturii nr. 2147/20.01.2012 (f. 215 vol. III). Ori, această chitanță a trecut prin filtrul contabilului șef Vesa Angela care întocmea situația deconturilor aferente avansurilor de trezorerie. S-a precizat că neregularitățile nu se opresc aici, deoarece pentru suma de 1300 lei aferentă D.p. nr. 1167/20.01.2012 se identifică decontul 183/26.01.2012 (f. 217-218 vol. III d.u.p.) menționat și în jurnalul 10, luna ianuarie 2012, însă fără mențiunea sumei acordate cu titlu de avans (așadar se înregistrează doar decontul aferent), fiind justificat prin chitanța nr. 30/30.01.2012 (f. 219 vol. III). Ori, în mod surprinzător, această chitanță reprezintă contravaloarea facturii nr. 20/02.02.2012 (în valoare de 5150 lei).

6. Fără tăgadă, s-a arătat că, chitanțele 30/30.01.2012 pentru suma de 1300 lei (f. 219 vol. III d.u.p.) și nr. 130/30.01.2012 pentru suma de 350 lei (f. 228 vol. III d.u.p.) sunt dublate, cu falsificarea sumei și adăugarea cifrei „1” la numărul chitanței (inclusiv impresiunile ștampilelor sunt identice, toate mențiunile și semnăturile). Însă, tribunalul a constatat că decontul nr. 189/31.01.2012 aferent chitanței nr. 130/30.01.2012 figurează pe numele lui Voicu Costel pentru suma ridicată cu titlu de avans în baza DP nr. 164/30.01.2012 (f. 225 vol III d.u.p.), dispoziție care este semnată doar de inculpata Petrescu Sanda, iar la ridicare (pe verso) de șoferul Margău. Suma de 350 lei figurează ca fiind ridicată de Voicu Costel în registrul de casă, dar și în Jurnalul 10, luna ianuarie, însă fără înregistrarea decontului nr. 189/31.01.2012;

7. S-a arătat că aceeași situație se identifică și în cazul chitanțelor nr. 14/14.01.2012 (f. 211 vol. III d.u.p.) și nr. 141/14.01.2012 (f. 224, vol. III d.u.p.). Ori decontul nr. 187/28.01.2012 (f. 222 vol. II d.u.p.) pentru suma de 1200 lei nu se regăsește și în jurnalul 10, iar plățile aferente facturilor 2147/20.01.2012 și 20/02.02.2012 sunt efectiv justificate prin dublarea dispozițiilor de plată nr. 8/04.01.2012, 27/10.01.2012 și 64/641 din 17.01.2012;

8. Nu în ultimul rând și D.P. nr. 641/17.01.2012 (a treia de pe fila 208 vol. III d.u.p.) este dublată de D.P. nr. 64/17.01.2012 (a treia de pe fila 221 vol. III. D.u.p.), ambele fiind emise pe numele lui Voicu Costel, care nu a semnat pentru ridicarea sumei de 350 lei (fiind semnătura lui Margău), iar în jurnalul 10, această sumă este cuprinsă în decontul nr. 184/26.01.2012 (f. 209 vol. III d.u.p.), alături de sumele de 500 lei ridicate de Voicu în 04.01.2012 și 350 lei în 10.01.2012 (existând la aceeași filă și D.P. aferente, dintre care una chiar cu semnătura lui Voicu Costel pe verso), pe care este menționată chitanța nr. 14/14.01.2012 (f. 211 vol. III d.u.p.) ce reprezintă contravaloarea facturii nr. 2147/20.01.2012.

9. S-a apreciat că, dacă toate chitanțele și deconturi ar fi reale, ar însemna că factura nr. 20/02.02.2012 în valoare de 6700 lei să fi fost achitată în baza unor dispoziții de plată reprezentând avansuri de trezorerie justificate prin chitanța nr. 30/30.01.2012 (pentru suma de 1300 lei pe numele lui Aniș Nicolae), prin chitanța nr. 130/30.01.2012 (pentru suma de 350 lei pe numele lui Voicu Costel), iar diferența prin chitanța nr. 41/22.02.2012 (fila 230 vol. III d.u.p.). Însă în data de 22.02.2012 în registrul de casă nu figurează ca fiind achitată o

astfel de sumă (de 5150 lei) ci doar suma de 1900 lei către Cheia Trans (f. 94 vol. III instanță) și 500 lei pe numele lui Voicu Costel. În fine, suma de 1900 lei apare ca fiind ridicată din registrul de casă din 20.01.2012 (ceea ce corespunde cu D.P. nr. 117/20.01.2012 și chitanța nr. 21/20.01.2012) însă și în 22.02.2012, fără a se regăsi decât D.P. nr. 267/22.02.2012 pentru suma de 5150 lei (nu 1900 lei).

10. În registrul de casă din 25.01.2012 (f. 82 vol. III instanță) este menționată suma de 3534 lei achitată către Cheia Trans și pentru care se identifică atât DP nr. 141/25.01.2012 și chitanța nr. 41/25.01.2012 (f. 203 vol. III d.u.p.), însă în ceea ce privește suma de 5150 lei aferentă DP nr. 267/22.02.2012 și chitanței nr. 41/22.02.2012 (f. 230 vol. III d.u.p.), în registrul de casă figurează în data de 22.02.2012 plata sumei de 1900 lei în loc de 5150 lei. În fișa furnizor pe luna februarie 2012 figurează totuși plata sumei de 5150 lei, pentru care nu se regăsește niciun document justificativ care să corespundă plății în numerar. Cu toate acestea, în luna februarie a anului 2012, atât în registrul de casă cât și în situația deconturilor – Jurnalul 10 apar ca fiind ridicate și justificate sumele de 3050 lei de către Aniș Nicolae și sumele de 450 lei, 100 lei, 350 lei, 350 lei, 350 lei, 500 lei și 350 lei de Voicu Costel, care toate însumate reprezintă fix suma de 5150 lei decontată pe furnizorul Cheia Trans, fără a se regăsi printre înscrisurile depuse dispozițiile de plată aferente. Practic, în luna februarie 2012 nu se identifică decât D.P. nr. 267/22.02.2012, care nu corespunde cu sumele achitate în ziua respectivă.

11. În luna martie 2012 se regăsesc un număr de 6 dispoziții de plată pentru sume cuprinse între 100 și 350 lei, care însumează 3150 lei (f. 232-234 vol. III d.u.p.), toate emise pe numele lui Costel Voicu, deși semnătura pe verso, de ridicare se află doar pe una (D.P. nr. 329/09.03.2012), în rest fiind semnate de Margău, sume care au fost justificate prin decontul nr. 531/28.03.2012 (f. 235 vol. III d.u.p.) pe numele lui Voicu Costel și chitanța nr. 63/27.03.2012 emisă de Cheia Trans (f. 237 vol. III d.u.p.), decont care este menționat de Vesa Angela în situația deconturilor Jurnalul 10 și corespunde și cu fișa furnizorului. Acest lucru s-a apreciat că semnifică faptul că din casieria Solceta s-au ridicat cel puțin săptămânal sume de bani în numele și de Voicu Costel, iar pentru justificarea acestora s-a depus la sfârșitul lunii decont și chitanță cu suma totală ridicată, eventual și factura aferentă (plățile fiind în majoritatea cazurilor anterioară).

12. În luna aprilie 2012 s-a identificat decontul nr. 633/27.04.2012 (f. 243 vol. III d.u.p.) pentru suma de 3500 lei în baza chitanței nr. 71/30.04.2012 emisă de Cheia Trans însă referitor la ridicările în numerar a unor sume din luna următoare, mai (08.05, 13.05, 16.05, 18.05) pe numele lui Aniș Nicolae (semnate de ridicare de acesta sau de Margău), în condițiile în care acest decont este reținut în Jurnalul 10 (f. 108 vol. III instanță) pentru justificarea sumelor ridicate cu tilu de avans de VOICU COSTEL (rândul 4). De asemenea, s-a arătat că este vorba despre sume cuprinse între 300 și 850 lei, pentru care nu se identifică dispozițiile de plată aferente. Nu lipsit de importanță s-a apreciat ca fiind faptul că decontul nr. 632/27.04.2012 pentru suma de 1660 care corespunde dispozițiilor de plată emise pe numele lui Aniș pentru sumele din 04.04.2012 și 06.04.2016 (960 lei +700 lei= 1660 lei și care corespund registrului de casă) este folosit în jurnalul 10 pentru justificarea unui avans de 1000 lei ridicat de Aniș în 13.04.2012 (pentru care nu se identifică dispoziția de plată și justificarea aferentă);

13. În lunile aprilie, mai, iunie și iulie 2012 s-au identificat de asemenea chitanțe emise de Cheia Trans și deconturile aferente prin care sunt justificate sumele ridicate din casierie de numiții Voicu Costel, Aniș Nicolae, Pele Viorel sau Margău Victor (fiind astfel trecute în fișa furnizorului ca și plăți ale facturilor emise pentru prestarea serviciului de salubritate), cu excepția câtorva sume, respectiv:

- Suma de 1300 lei, prin D.P. nr. 674/27.04.2012 (figurează ca plată în reg. de casă de la f. 118 vol. III instanță);

- Suma de 1400 lei, prin D.P. nr. 944/08.06.2012 (figurează ca plată în reg. de casă de la f. 133 vol. III instanță);
- Suma de 1700 lei prin D.P. nr. 1102/02.07.2012 (figurează ca plată în reg. de casă de la f. 140 vol. III instanță);
- Suma de 2542 lei prin D.P. nr. 1235/18.07.2012 (figurează ca plată în reg. de casă de la f. 145 vol. III instanță);

În rest, s-a precizat că toate diferențele până la sumele facturate și care figurează ca plăți inclusiv în fișa furnizorului reprezintă sume ridicate de angajați ai societății Solceta, în numerar, cu titlu de avans trezorerie și justificate ulterior prin chitanțe emise de Cheia Trans, chitanțe care au fost avute în vedere la întocmirea situațiilor deconturilor lunare – Jurnalul 10, întocmit de Vesa Angela (potrivit propriei declarații).

Nu în ultimul rând, tribunalul a precizat că nu găsește nicio explicație cu privire la neinclusiunea în acuzația penală și nici în cuprinsul situației întocmite cu ocazia notelor scrise depuse în 23.12.2021 de Parchet (f. 69-71 vol. VI instanță) a facturii nr. 2284/29.11.2011 (f. 181 vol. III d.u.p.), în cuantum de 6200 lei, care se regăsește în situația fișei furnizorului Cheia Trans, cu atât mai mult cu cât se regăsește la dosarul cauzei și se face vorbire în rechizitoriu de D.P. nr. 1462/29.11.2011, semnată de Aniș Nicolae, ca reprezentând contravaloarea parțială a acestei facturi – doar pentru suma de 1734 lei (f. 182 vol. III d.u.p.). Deși această factură nu se regăsește în acuzația penală, suma de 1734 lei figurează ca fiind decontată acestui furnizor, iar diferențele de 1600 lei și 2866 lei (1734+1600+2866 =6200) figurează atât în fișa furnizor cât și în Jurnalul 10 ca fiind acordate cu titlu de avans de trezorerie pe numele lui Aniș Nicolae și Voicu Costel.

Totodată, tribunalul a reținut că în cuprinsul acuzației nu se reține factura nr. 270/31.07.2012 (aflată la f. 293 vol. III d.u.p.), emisă de Cheia Trans pentru suma de 2991 lei, motivat de faptul că aceasta poartă viza „se acceptă la plată” de către Voicu Costel, nu de către Aniș Nicolae. Deși nu face obiectul acuzației, tribunalul nu a putut să nu constate faptul că și în cazul acestei facturi situația plăților este similară celorlalte, obligația de plată fiind stinsă astfel:

- Sume ridicate cu titlu de avans trezorerie în data de 03.07.2012, 11.07.2012, 18.07.2012 și 27.07.2012 (aflate la f. 297-298 vol. III d.u.p.), însumând 1400 lei, pe numele beneficiarului Voicu Costel, pentru care s-a depus și operat în jurnalul 10, decontul nr. 1093/06.08.2012 (f. 294 vol. III d.u.p.) și chitanța nr. 69/01.08.2012 (f. 296 vol. III d.u.p.); surprinzător este că D.P. 414/11.07.2012 este vizată de martora Vesa Angela, alte dispoziții nu au semnătura persoanei care a ridicat banii, iar D.P. nr. 1161/03.07.2012 este emisă pe numele lui Voicu Costel însă banii sunt ridicați de Margău Victor (a se vedea semnătura de pe verso);

- Suma de 1591 lei este achitată prin D.P. nr. 07.08.2012 (f. 299 vol. II d.u.p.) furnizorului Cheia Trans, dispoziție aprobată de Voicu Costel, fără semnătura casierei, pentru care se regăsește factura nr. 71/07.08.2012 (f. 300 vol. III d.u.p.) și se regăsește și în registrul de casă (f. 150 vol. III instanță).

Sintetizând, deși nici în cazul ultimei facturi emise de Cheia Trans și operate în contabilitate, factura nr. 270/31.07.2012, situația plăților nu comportă nicio diferență față de situația celorlalte facturi, faptul că nu a fost acceptată la plată de către inculpatul Aniș Nicolae a reprezentat singurul argument pentru neinclusiunea în componența actelor materiale aferente infracțiunii de abuz în serviciu reținute în sarcina acestuia. Similar, nici factura nr. 2110/01.08.2011 (f. 149 vol. III d.u.p.) nu este cuprinsă în acuzație motivat de faptul că nu poartă nicio viză, iar dispoziția de plată aferentă (pentru suma de 3500 lei) a fost aprobată în plată de Costel Voicu (f. 150 vol. III d.u.p.). Deși nici factura nr. 2106/04.07.2011 nu poartă viza de acceptare la plată din partea inculpatului Aniș, aceasta a fost inclusă în acuzare, apreciindu-se că a fost aprobată implicit de inculpatul Aniș Nicolae prin aprobarea

dispozițiilor de plată anterior emise pe numele lui Voicu Costel (singurele dispoziții pe care figurează semnătura inculpatei Petrescu Sanda și la rubrica de ridicare, deși în evidențele din casă și jurnalul 10 nu apare nicio dată contabilă). În fine, s-a subliniat că nu se prezintă nicio explicație pentru omiterea din acuzație a facturii nr. 2284/29.11.2011 (f. 181 vol. III d.u.p.), în cuantum de 6200 lei.

Din toate aspectele mai sus reținute, tribunalul a apreciat ca fiind întemeiate apărările inculpaților în sensul posibilității reale facturării unor sume mai mari decât cele aferente orelor prestate de către un furnizor de servicii de salubritate pentru acoperirea sumelor ridicate din casierie cu titlu de avans de trezorerie pentru plata orelor suplimentare prestate săptămânal de personalul Solceta SA. Din declarațiile martorilor Pele Viorel (f. 51-53 vol. IV), Margău Todinca Florin (f. 116-118 vol. IV), Poacă Simion (f. 26-27 vol. VI), Tinca Petrică (f. 28-29 vol. VI), Tinca Ciprian (f. 20-31 vol. VI) și Luncan Cristian (f. 63 vol. VI). În acest sens, tribunalul a reținut că operatorii pe mașinile de gunoi și șoferii erau de regulă plătiți pentru orele suplimentare, în numerar, pe loc, de către defunctul Costel Voicu (indiferent de numărul de ore prestate suplimentar, primind sume cuprinse în între 50 lei și 100 lei) și ocazional bonuri de masă. Astfel de ore erau prestate săptămânal, iar Voicu Costel ținea o evidență a acestora și a sumelor primite de fiecare. Mai mult decât atât, la solicitarea instanței de a depune înscrisurile deținute privind evidența și plata orelor suplimentare, partea civilă Solceta SA a depus doar pontajele și statele de plate aferente lunilor ianuarie 2011, februarie 2011 și perioada septembrie 2012-decembrie 2012 (f. 110-124 vol. VI), cu mențiunea că au fost întocmite de defunctul Voicu Costel pentru șoferii, operatorii mașinilor de gunoi și canalizatori angajați ai Solceta SA, fiind aprobate de către directorul societății (Aniș Nicolae, respectiv Teodor Moldovan). Ori, s-a apreciat ca fiind cel puțin intrigant faptul că exact pentru perioada în care s-au înregistrat facturile emise de Cheia Trans SRL (martie 2011- iulie 2012) o astfel de evidență nu există, fiind dovedit faptul că orele suplimentare s-au desfășurat cu regularitate și în aceleași condiții de persoanele coordonate de Voicu Costel.

Tribunalul nu a găsit nicio explicație cu privire la faptul că deși majoritatea facturilor au fost achitate integral sau cel puțin în parte prin dispoziții de plată emise pe numele lui Voicu Costel, acestei persoane nu i s-a solicitat explicații cu privire la justificarea sumelor pentru care s-au depus chitanțe emise de Cheia Trans și operate în evidențele contabile. Ori în contextul în care s-a descoperit că acest furnizor nu există, s-a apreciat că se puteau face minime verificări și identifica toate persoanele care le-au ridicat (posibil și Pele Viorel sau Margău Victor) și solicita restituirea lor în cazul în care nu sunt depuse documentele justificative (bonuri motorină, reparații sau piese auto etc.). Fiind o certitudine faptul că cel puțin o parte din sumele facturate de Cheia Trans au fost ridicate din casierie de către personalul Solceta cu titlu de avans de trezorerie și ulterior justificate prin depunerea de chitanțe și facturi emise de către un furnizor radiat din 2006, s-a apreciat că ar fi fost rezonabil și ușor de dovedit că aceste sume au fost acordate în alte scopuri (cum ar fi pentru motorină). Însă s-a apreciat că este evident că sumele au fost decontate lunar în contul furnizorului Cheia Trans (cont 401) și nu pentru alte cheltuieli, putând subzista însă o astfel de eroare la momentul aprobării sau vizării dispoziției de plată (de exemplu persoana care o solicită să precizeze scopul plății motorinei, însă ca justificare prezintă ulterior chitanța emisă de Cheia Trans în loc de bon de motorină; iar persoanele care semnează dispoziția de plată, conductorul unității sau din partea compartimentului financiar, nu au posibilitatea de a face verificări la momentul semnării dispoziției de plată).

În aceste condiții, tribunalul a constatat o încălcare a dispozițiilor legale din legislația primară invocate de Parchet (Legea contabilității nr. 82/1991 și O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern financiar preventiv), în condițiile aprobării la plată de către conducerea societății Solceta SA – Aniș Nicolae a unor facturi (nu dispoziții de plată) emise de un furnizor radiat – Cheia Trans, fără respectarea condițiilor contractuale (sub aspectul

modalității de stabilire a prețului și a modalității de plată), dar și fără verificarea realității operațiunilor ce le atestă (existența rapoartelor de activitate cu datele și numărul orelor prestate).

În continuare, s-a considerat că se impune a se verifica dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de lege pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de corupție în formă asimilată prin raportare la infracțiunea de abuz în serviciu, respectiv dacă inculpatul Aniș Nicolae, în calitate de director general al Solceta SA, a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege (intenție în ambele sale forme) și dacă s-a produs urmarea imediată, respectiv o pagubă în interesul societății, precum și dacă această persoană a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial (în sensul însușirii sumelor de bani aferente facturilor cuprinse în acuzația penală).

Din toate probele administrate, tribunalul a constatat că în cauză nu există elemente care să susțină concluzia că inculpatul Aniș Nicolae a acționat cu intenția de a încălca legea și nici că și-ar fi însușit bani din casierie prin intermediul angajaților.

În acest sens s-a avut în vedere faptul că cea mai mare parte a dispozițiilor de plată decontate pe furnizorul Cheia Trans sunt emise pe numele defunctului Voicu Costel, care a semnat personal pentru ridicarea lor, însă până la momentul decesului (octombrie 2016) nu a furnizat nicio explicație cu privire la destinația acestora. S-a subliniat că nu este de înțeles motivul pentru care acesta nu a fost audiat de către organul de urmărire penală, în contextul în care numele său și semnătura sa figurează pe majoritatea înscrisurilor (inclusiv pentru acceptarea la plată a facturilor), fiind persoana responsabilă cu activitatea din deponia Ștei, persoană care mergea zilnic la fata locului, cunoștea toate detaliile privind prestarea serviciilor de către furnizori și plata acestora. Chiar dacă la dosarul cauzei există dispoziții de plată aprobate și de către inculpatul Aniș Nicolae, tribunalul a reținut că în ceea ce privește sumele ridicate cu titlu de avans de trezorerie justificarea se depune și înregistrează în contabilitate de către persoanele beneficiare în termen de 3 zile, prin urmare nu exista obligația anexării situațiilor privind orele prestate (facturi și rapoarte de activitate). De asemenea, s-a considerat că există posibilitatea ca sumele să fi fost solicitate pentru alte scopuri (ex. motorină, reparații la vehicule etc.) și nu pentru plata în avans a facturilor ce urmau a fi înregistrate doar ulterior în contabilitate. De asemenea, s-a constatat că în cazul facturilor nr. 2011/08.06.201, 2106/04.07.2011, 2112/25.08.2011, 2208/09.09.2011, 2139/30.09.2011 și 2146/31.10.2011 nu există nicio dispoziție de plată pe numele societății Cheia Trans, facturile fiind achitate integral prin sumele ridicate de angajații Solceta cu titlu de avansuri de trezorerie. Abia din luna noiembrie 2011 s-au identificat dispoziții de plată pe numele societății Cheia Trans (câte una pentru o singură factură) însă de regulă pentru sume mai mici decât cele facturate (singura excepție o reprezintă factura nr. 4/25.01.2012 achitată integral prin D.P. nr. 141/25.01.2012, în sumă de 3534 lei). Diferențele sunt constituite din sume cuprinse între 200 și 700 lei.

În aceste circumstanțe, tribunalul a concluzionat că în sarcina inculpatului Aniș Nicoale se poate reține doar culpa, constând în aprobarea la plată a unor facturi (ex. factura nr. 4/25.01.2012, în quantum de 3534 lei, prin D.P. nr. 141/25.01.201,2 aflate la f. 201-202 vol. III d.u.p.) fără a fi însoțite de documente justificative privind numărul de ore, în afara clauzelor contractuale (privind prețul și modalitatea de plată) și fără a fi vizate de compartimentul financiar, însă probatoriul administrat nu a demonstrat faptul că acesta ar fi acționat cu intenția însușirii unor astfel de sume, acestea fiind gestionate de defunctul Costel Voicu. Tot din probele administrate tribunalul a reținut că acesta avea sarcina de a identifica furnizorii și soluții urgente în cazul în care utilajele acestora se defectau, în vederea asigurării accesului permanent în rampă a gunoierelor, serviciul desfășurându-se neîntrerupt.

Cu titlu de exemplu, în afară de furnizorii identificați de Parchet în cuprinsul rechizitoriului, inculpatul Aniș Nicolae a făcut dovada că în rampă își mai desfășurau activitatea și alți furnizori, ex. Norio Trade SRL, iar pentru aceste servicii plata se făcea în

numerar, din banii disponibili în casierie, întrucât multe societăți nu aveau cont bancar. Tot în acest sens a fost exemplificat și furnizorul Construct Mod SRL care a emis factura nr. 372/21.07.2011 în valoare de 2850 lei (f. 73 vol. III d.u.p.) achitată în numerar, la aceeași dată, în baza D.P. nr. 1160/21.06.2011 (f. 73 vol. III d.u.p.) aprobată de Voicu Costel și cu viza de control preventiv a inculpatei Petrescu Sanda (exact ca în cazul Societății Cheia Trans). De asemenea, factura din 25.08.2011 în cuantum de 2182 lei este aprobată la plată de Aniș Nicolae (f. 76 vol. III d.u.p.) și achitată în numerar printr-o dispoziție de plată emisă pe numele lui Voicu Costel – D.P. nr. 1362/25.08.2011, aprobată de Costel Voicu (f. 75 vol. III d.u.p.). Aceeași este și situația facturii nr. 374/07.10.2011 emisă de Construct Mod SRL pentru suma de 1666 lei.

S-a arătat că, în perioada iulie 2011-octombrie 2011, Parchetul susține că singurul prestator de servicii pentru accesul în deponia Ștei a fost Construct Mod SRL, în baza celor trei facturi menționate anterior care figurează și în fișa furnizor de la f. 72 vol. III d.u.p.. valorile acestor facturi însumează 6700 lei, adică 1675 lei lună. Anterior, se susține că serviciile au fost prestate până în luna mai 2011 inclusiv, de SC Belvedere SA (al căruia utilaj s-a defectat, fiind încetată activitatea în 02.06.2011, potrivit declarației martorului Flotuț), iar din 15.11.2011 s-a încheiat un contract cu prestatorul Forestlog SRL care avea la dispoziție un utilaj încărcător frontal (volă) pe roți și care singur nu avea posibilitatea să asigure accesul în rampă (lucra doar câte 3 ore de două ori pe săptămână și nu putea face nivelări și tasări precum buldozerele, motiv pentru care și prețul convenit era de 4800 lei lunar). În fine, prestatorul Chico Trans este contractat abia din luna mai 2012 (situația de la f. 85 vol. IV instanță).

Contrar susținerilor din rechizitoriu, s-a reținut că evidențele contabile și raportul de expertiză au relevat că majoritatea serviciilor prestate pentru accesul la groapa de gunoi Ștei au fost achitate în numerar, singura excepție constând în Belvedere SRL, însă pentru perioada anilor 2009-2010 (începând din anul 2011, martorul Foltuț a precizat ca facturile i-au fost refuzate la plată).

Astfel, tribunalul a reținut din situația de la f. 84 vol. IV instanță că facturile emise de ForestLog au fost achitate prin bancă (2 facturi) și numerar (4 facturi), Ghico Trans a fost achitat exclusiv prin casă cu excepția sumei de 2000 lei (factura din 2009 excede perioadei de interes); iar Construct Mod exclusiv prin casă (4 facturi). Belvedere are doar 4 facturi emise în perioada de interes (ianuarie-aprilie 2011) care sunt achitate cu mari întârziere, prin bancă (a se vedea anexele la raportul de expertiză contabilă)

S-a apreciat că, din probele administrate rezultă că serviciile de asigurare a accesului în rampă în perioada 2011-iulie 2012 nu puteau fi obiectiv realizate doar de prestatorii menționați în rechizitoriu, sumele cheltuite lunar fiind cu mult inferioare celor cheltuite pentru aceleași servicii prestate în anii anteriori de Belvedere (care presta circa 80 de ore lunar în anii 2009-2010, după cum rezultă și din situația de la f. 87 vol. IV, iar sumele cheltuite se ridicau la circa 8000 lei lunar).

Totodată, tribunalul a reținut că niciunul dintre contractele încheiate cu prestatorii acestor servicii nu este semnat din partea compartimentelor juridic și/sau financiar, ci doar de administratorii societăților și directorul Solceta SA – Aniș Nicolae, fiind contracte cu clauze tipizate (ex. contractul încheiat cu Forest Log de la f. 1 vol. II d.u.p. este identic cu cel încheiat în iulie 2010 cu Belvedere de la f. 313-314 vol. III d.u.p.; contractul încheiat cu Ghicotrans SRL în aprilie 2012 aflat la f. 353-354 vol. III d.u.p este identic cu cel încheiat cu Cheia Trans, toate fiind semnate doar de inculpatul Aniș Nicolae).

Din această perspectivă, tribunalul a ajuns la concluzia că sumele decontate pe furnizorul inexistent Cheia Trans, ca urmare a lipsei de diligență din partea persoanelor responsabile (printre care se numără atât inculpatul Aniș Nicoale, cât și personalul compartimentului financiar contabil), au fost folosite fie pentru plata orelor suplimentare, fie

pentru plata altor utilaje care au asigurat efectiv accesul mașinilor de gunoi în deponia Ștei, fără a exista un contract de prestări servicii și fără a se emite facturile aferente, deoarece sumele pretinse de ceilalți furnizori (indiferent de modalitatea de achitare și de întârzierile survenite) sunt incomparabil mai mici decât cele cheltuite în anii anteriori pentru același serviciu, existând chiar perioade în care nu s-au emis nicio factură – ex. în luna septembrie 2011, exceptând Cheia Trans nu se identifică nicio factură iar, în luna octombrie 2011 este cheltuită doar suma de 1666 lei. În același sens, s-a reținut că toți șoferii audiați au declarat că în condițiile în care nu se asigura accesul mașinilor în rampă în câteva zile consecutiv, nu și-ar mai fi putut desfășura activitatea. Așadar, s-a apreciat că există un real dubiu în ceea ce privește producerea unei pagube în patrimoniul SC Solceta SA, chitanțele și facturile emise de SC Cheia Trans SRL reprezentând mai degrabă un „artificiu” la care s-a recurs pentru justificarea unor sume de bani ridicate din casieria unității dar cheltuite în interesul acesteia, fără a exista probe prin care să se dovedească existența unui interes patrimonial al inculpatului Aniș. Că este așa, s-a reținut că rezultă din faptul că există facturi acceptate la plată de Voicu Costel, din faptul că modalitățile de plată nu diferă semnificativ față de situațiile celorlalți furnizori, existând dispoziții de plată care nu au fost semnate de niciunul din inculpații din prezenta cauză, iar lunar situația avansurilor era centralizată de contabilul-șef care nu a constatat nicio neregulă cu excepția acelei diferențe de 1550 lei achitată în plus (aspect care nu a fost clarificat); defunctul Voicu Costel nu a putut prezenta la momentul controlului Curții de Conturi situațiile /rapoartele de activitate aferente facturilor acceptate la plată și emise de niciunul dintre prestatorii de servicii (nu doar Cheia Trans), doar în cazul Forestlog SRL fiind ulterior întocmite.

Nu în ultimul rând, s-a reținut că din nicio probă nu rezultă faptul că sumele aferente facturilor emise de Cheia Trans au fost însușite de inculpatul Aniș Nicolae, cu complicitatea coinculpatei Peterescu Sanda, ci, dimpotrivă, s-a constatat numeroase situații în care sumele imputate au fost ridicate de personalul societății Solceta (Voicu Costel, Margău Victor, Pele Viorel), în baza unor dispoziții de plată emise cu titlu de avans de trezorerie, fără a fi vizate de către inculpați, fiind ulterior justificate prin deconturi și chitanțe înregistrate lunar în contabilitate.

În raport de cele anterior expuse, tribunalul a constatat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de norma de incriminare, pentru a atrage răspunderea penală a inculpatului ANIȘ NICOLAE sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Cod.pen, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (17 de acte materiale).

Față de această soluție, s-a arătat că se impune achitarea și a inculpatei Petrescu Sanda, aceasta fiind trimisă în judecată pentru complicitatea la infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Aniș Nicolae. Ori, s-a subliniat că, faptul că aceasta ar fi avut cunoștință de fictivitatea contractului nr. 20/07.01.20211 și, mai mult decât atât, ar fi fost cea care ar fi deținut ștampila acestei societăți (în raport de declarațiile martorei Harpan Margareta, fost administrator al SC Cheia Trans SRL potrivit cărora a însărcinat-o cu depunerea unor declarații anuale la Administrația financiară), reprezintă simple alegații care exced acuzației penale – care constă în esență în ajutorul pe care l-ar fi acordat inculpatului Aniș Nicolae la comiterea infracțiunii de corupție în formă asimilată (în sensul producerii unei pagube în dauna Solceta SA și a însușirii sumelor de bani achitate în numerar în baza unor facturi fictive, prin încălcarea cu știință a dispozițiilor legale privind îndeplinirea sarcinilor de serviciu). Așadar, s-a reținut că inculpata Petrescu nu a fost trimisă în judecată pentru modul de îndeplinire a propriilor atribuții de serviciu (precum depășirea atribuțiilor de serviciu, înregistrarea necorespunzătoare a documentelor contabile) și nici pentru însușirea vreunei sume de bani din patrimoniul Solceta SA (de altfel probele au relevat faptul că aceasta nu a ridicat pentru sine și nici pentru Aniș Nicolae sume de bani în baza d.p. vizate, ci doar s-a

conformat dispozițiilor verbale primite din partea conducerii privind întocmirea acestora), ci pentru ajutorul dat inculpatului Aniș Nicolae la comiterea infracțiunii descrise pe larg în actul de acuzare.

Având însă în vedere că față de inculpatul Aniș Nicolae s-a pronunțat soluția de achitare în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen. (nefiind îndeplinite condițiile existenței pagubei, a folosului material și a vinovăției prevăzute de lege), aceeași soluție s-a impus și pentru inculpata Peterescu Sanda.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul a dispus în sensul arătat mai sus.

Împotriva acestei hotărâri, au formulat apeluri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei și inculpatul apelant ANIȘ NICOLAE, criticând-o pentru motive de nelegalitate și netemeinicie.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea a solicitat prin motivele de apel formulate în scris și susținute oral, admiterea apelului, desființarea sentinței penale nr. 53 din 21.04.2022 pronunțată de Tribunalul Bihor ca fiind netemeinică și nelegală și pronunțarea unei noi hotărâri legale și temeinice prin care să se dispună condamnarea inculpaților Aniș Nicolae și Petrescu Sanda la câte o pedeapsă just individualizată, având ca regim de individualizare, suspendarea sub supraveghere a executării acesteia.

În motivare, în prealabil, s-a solicitat ca instanța de control judiciar să constate că în cauză nu s-a împlinit termenul general de prescripție a răspunderii penale. Astfel cum este menționat în actul de inculpare, s-a arătat că în sarcina celor doi inculpați s-a reținut o activitate infracțională derulată în perioada iunie 2011 - iulie 2012.

S-a mai arătat că, prin decizia nr. 297/2018 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din data de 25.06.2018, Curtea Constituțională a decis că noua reglementare nu este constituțională pentru că este lipsită de previzibilitate și contrară principiului legalității incriminării pentru că suspectul și inculpatul nu pot cunoaște că a fost întrerupt cursul termenului prescripției răspunderii penale.

S-a mai arătat că, prin decizia nr. 358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din data de 09.06.2022, Curtea Constituțională a declarat textul art. 155 alin. 1 din Codul penal neconstituțional încă o dată, considerând că este impredictibil, întrucât cauzele de întrerupere a cursului prescripției au fost stabilite de practica judiciară și nu de legiuitor. S-a mai arătat că, din considerentele deciziei nr. 358/2022 a Curții Constituționale rezultă că în perioada 26.06.2018 - 30.05.2022 nu ar mai fi existat prescripția specială în legislația română, deoarece Parlamentul nu a pus în acord în termenul de 45 de zile Codul penal cu Decizia Curții Constituționale nr. 297/2018, instituția întreruperii termenului de prescripție fiind considerată de Curtea Constituțională ca fiind o instituție de drept penal material.

S-a mai arătat că, în cauzele care vizează interesele financiare ale Uniunii Europene (infracțiuni de corupție, evaziune fiscală și contrabandă), potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, deciziile instanței constituționale care afectează aceste interese devin inaplicabile. Astfel, s-a precizat că, în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) din 21 decembrie 2021, cauzele conexe C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, dreptul Uniunii se opune aplicării unei jurisprudențe a Curții Constituționale care conduce la anularea hotărârilor pronunțate de completuri de judecată nelegal compuse, în măsura în care aceasta, coroborate cu dispozițiile naționale în materie de prescripție, creează un risc sistemic de impunitate a faptelor care constituie infracțiuni grave de fraudă care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție.

S-a mai arătat că, tot potrivit acestei hotărâri, instanțele naționale trebuie să înlăture acele dispoziții sau practici, a căror aplicare ar duce la un risc sistemic de impunitate, cum ar

fi cel care decurge din prescripția răspunderii penale. S-a mai arătat că, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, deci, cu titlu de principiu, faptul că în prezența unui risc de impunitate sistemică trebuie înlăturate de la aplicare deciziile Curții Constituționale. De asemenea, s-a mai arătat că, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a mai hotărât că, principiul supremației dreptului Uniunii se opune ca instanțele naționale să nu poată, cu riscul aplicării unor sancțiuni disciplinare, să lase neaplicate deciziile Curții Constituționale contrare dreptului Uniunii.

S-a mai arătat că, dreptul Uniunii se impune a fi aplicat cu prioritate chiar cu consecința lăsării neaplicate a deciziilor Curții Constituționale, dacă instanța consideră, în lumina unei hotărâri a CJUE, că aceste decizii sunt contrare dispozițiilor acestui drept al Uniunii. S-a mai arătat că, în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) din 21 decembrie 2021, cauzele conexe C-357/19, C- 379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, în prezența unui risc de impunitate sistemică trebuie înlăturate de la aplicare deciziile Curții Constituționale, astfel că instanțele naționale trebuie să înlătore acele dispoziții sau practici a căror aplicare ar duce la un risc sistemic de impunitate, cum ar fi cel care decurge din prescripția răspunderii penale.

Ca atare, s-a apreciat că se impune constatarea faptului că practica națională care ar rezulta în urma aplicării cu titlu obligatoriu a deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, în sensul constatării intervenirii prescripției răspunderii penale este de natură a împiedica sancționarea în mod efectiv și disuasiv a infracțiunilor de corupție la nivel național, deci, în mod sistemic, generând impunitate generală.

S-a mai arătat că, CJUE a statuat în sensul că principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate atunci când consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, articolului 325 alineatul (1) TFUE sau Deciziei 2006/928. (paragraf 139).

S-a mai considerat că aplicarea cu prioritate a dreptului Uniunii, ceea ce presupune pentru România, printre altele, atingerea obiectivului care vizează lupta împotriva corupției, coroborată cu existența riscului de impunitate sistemică în cauzele de corupție, risc generat de soluțiile de încetare a proceselor penale ca urmare a constatării intervenirii prescripției răspunderii penale la nivel național, în baza deciziilor Curții Constituționale, obligă instanța de judecată, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene mai sus menționate, la înlăturarea de la aplicare a deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 în prezenta cauză.

În ceea ce privește fondul apelului formulat în cauză, în motivarea acestuia, s-a arătat că apelul declarat vizează nelegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate sub aspectul greșitei soluții de achitare dispuse în cauză a inculpatului Aniș Nicolae și a inculpatei Petrescu Sanda.

Astfel, s-a învederat că soluția de achitare dispusă în cauză este întemeiată pe o argumentație speculativă, care extrage elemente disparate din ansamblul probatoriului cu omiterea tuturor celorlalte aspecte probatorii și pe o interpretare eronată a stării de fapt.

Astfel, s-a arătat că prevederile legale încălcate de către inculpatul apelant reglementează o procedură foarte strictă, în sensul că pentru acceptarea la plată a unei facturi, aceasta trebuie să treacă printr-un circuit care presupune verificări și aplicarea unor vize de specialitate în vederea angajării plății de către societate.

S-a mai arătat că ceea ce s-a întâmplat de fapt în această cauză a fost o activitate de angajare a societății de către directorul general ordonator de credite, respectiv de către inculpatul apelant, la plata unor sume de bani nejustificate, cu nerespectarea prevederilor

legale, cu complicitatea contabilei societății, respectiv inculpata intimată, care i-a pus la dispoziție datele și ștampila SC CHEIA TRANS SRL și l-a ajutat să scoată banii din societate prin întocmirea unor documente contabile fără conținut real și cu aplicarea vizei pe documentele de plată și chiar în prezența contabilei șefe de unitate, deși inculpata intimată era doar înlocuitorul acesteia și trebuia să-și exercite această prerogativă doar în situații de excepție când contabilă șefă se afla în imposibilitate din diverse motive de a proceda la avizarea documentelor contabile, regula fiind aceea că viza era aplicată de contabilul șef.

S-a mai arătat că instanța de fond nu a realizat o analiză a materialului probatoriu existent la dosar, în schimb, aceasta a identificat o serie de neconcordanțe privind dispozițiile de plată și deconturile aferente prin care s-au contabilizat plățile facturilor emise de SC CHEIA TRANS SRL, însă, în primul rând, această analiză critică a instanței de fond a fost grefată pe raportul Curții de Conturi și nu a fost grefată pe aspectele reținute în rechizitoriu, iar în al doilea rând, analiza efectuată, în sine, este rezultatul unor erori de interpretare a actelor contabile și a unor evidente contradicții.

S-a mai arătat că în cadrul motivelor de apel existente la dosar s-a realizat o analiză cu privire la punctele 1 - 17 din rechizitoriu și punctele 1 - 13 din hotărârea atacată. Astfel, expunerea efectuată la punctele 1-13 din cuprinsul hotărârii atacate a avut ca obiect prioritar de analiză dispozițiile de plată și nu facturile emise în numele SC CHEIA TRANS SRL către SC SOLCETA SA, deși acuzația este construită în raport de facturile emise de furnizorul inexistent, în plus s-a reluat în cadrul mai multor dintre puncte aspecte care, de fapt, au legătură cu una și aceeași factură, iar alte facturi nu au fost deloc avute în vedere.

S-a mai arătat că nu s-a realizat niciun fel de analiză cu privire la facturile nr. 2011/08.06.2011 (punctul nr. 1 din rechizitoriu), 2112/08.2011 (punctul nr. 3 din rechizitoriu), 2146/31.10.2011 (punctul nr. 6 din rechizitoriu), 2162/15.11.2011 (punctul nr. 7 din rechizitoriu), 2298/01.12.2011 (punctul nr. 8 din rechizitoriu) și 291/31.12.2011 (punctul nr. 9 din rechizitoriu). S-a mai arătat că, în ceea ce privește facturile nr. 119/30.04.2012 (punctul nr. 14 din rechizitoriu), 218/31.05.2012 (punctul nr. 15 din rechizitoriu), 250/30.06.2012 (punctul nr. 16 din rechizitoriu) și 261/18.07.2012 (punctul nr. 17 din rechizitoriu), cu excepția mențiunii eronate de la punctul 13 din sentință, nu s-a realizat, de asemenea, niciun fel de analiză, toate aceste elemente acuzatoriale fiind trecute sub tăcere. Cu privire la punctul 13 din sentință, s-a mai arătat că în mod eronat s-a reținut că dispozițiile de plată nr. 674/27.04.2012, nr. 944/08.06.2012, nr. 1102/02.07.2012 și nr. 1235/18.07.2012 nu sunt trecute în fișa de cont 401 "furnizor SC CHEIA TRANS SRL" ca și plăți ale facturilor emise pentru prestarea serviciului de salubritate, în condițiile în care aceste dispoziții de plată există în materialitatea lor, aflându-se la dosarul cauzei și au fost evidențiate în contabilitatea SC SOLCETA SA, respectiv în fișa de cont 401 "furnizor SC CHEIA TRANS SRL", ca plăți pentru facturi emise de SC CHEIA TRANS SRL după cum urmează: prin dispoziția de plată nr. 674/27.04.2012 s-a achitat factura nr. 119/30.04.2012; prin dispoziția de plată nr. 944/08.06.2012 s-a achitat factura nr. 218/31.05.2012; prin dispoziția de plată nr. 1102/02.07.2012 s-a achitat factura nr. 250/30.06.2012; prin dispoziția de plată nr. 1235/18.07.2012 s-a achitat factura nr. 261/18.07.2012. În schimb, s-a mai arătat că, în continuarea celor 13 puncte, se procedează la analiza facturilor nr. 2284/29.11.2011, 270/31.07.2012 și 2110/01.08.2011, facturi care nu fac obiectul acuzației, apreciind că toate aceste chestiuni exced obiectului investigației instanței de judecată și analizei care se poate realiza în prezentul cadru procesual.

S-a mai arătat că prin sentința atacată nu s-a realizat o verificare justă, obiectivă și integrală a elementelor reținute în acuzare, fiind accentuate anumite neregularități din contabilitatea SC SOLCETA SA în detrimentul aspectelor esențiale de natură contabilă care incriminează conduita celor doi inculpați și care au fost cu totul trecute cu vederea, în ciuda valorii lor probatorii incontestabile, ce nu a fost, de altfel, infirmată prin aducerea în prim plan

a unor inadvertențe, generate de dispariția documentelor originale din arhiva SC SOLCETA SA și reconstituirea ulterioară a acestora precum și de activitatea infracțională în sine.

În acest sens, s-a mai arătat că martora Vesa Angela Florica, audiată fiind de instanța de fond la data de 07.11.2019, a arătat că atunci când organul de urmărire penală a solicitat predarea în original a documentelor contabile ale SC SOLCETA SA, ea a descoperit că inculpata Petrescu Sanda a falsificat foarte multe documente contabile, inclusiv a prezentat Curții de Conturi documente falsificate cu ocazia controlului. S-a mai arătat că, în ciuda acestei declarații, care au fost trecute sub tăcere de instanța de fond, aceasta a înțeles să-și întemeieze în mare parte soluția dispusă pe analiza acestor documente contabile, subliniind neajunsurile și inadvertențele acestora. Mai mult, s-a mai arătat că interpretările elementelor de natură contabilă realizate prin sentința atacată nu sunt fundamentate având la bază supoziții și speculații, negăsindu-și susținerea nici în raportul de expertiză contabilă întocmit în faza de judecată.

S-a mai arătat că analiza documentelor contabile ale SC SOLCETA SA s-a realizat într-un mod defectuos de către instanța de fond. S-a mai învederat că o astfel de apărare nu a fost formulată niciodată în faza de urmărire penală, fiind avansată pentru prima dată în fața instanței de fond, deși inculpatul apelant a avut posibilitatea și, de altfel, a și oferit organului de urmărire penală propria versiune asupra evenimentelor, tratată în rechizitoriu la capitoul „Versiunile inculpaților”. S-a mai arătat că, în susținerea acestei noi idei în apărare, inculpatul apelant a propus în fața instanței martori noi, neaudiați în faza de urmărire penală, respectiv numiții Poacă Simion, Ținca Petrică, Ținca Ciprian și Lunčan Cristian, în esență, aceștia fiind martorii pe care ale căror declarații își fundamentează instanța de fond considerațiile care au condus-o spre soluția de achitare, la care s-au adăugat încă doi martori audiați și în faza de urmărire penală. De altfel, s-a solicitat să se aibă în vedere că, în ciuda faptului că în fața instanței de judecată a fost audiat un număr semnificativ de martori cu referire la toate aspectele cauzei, declarațiile acestor martori sunt singurele care au fost avute în vedere de prima instanță, celelalte declarații fiind pur și simplu ignorate.

S-a mai arătat că, analizând aceste declarații reținute de instanță, se poate observa că aspectele indicate de martori sunt contradictorii și că instanța a ales să dea credit în special afirmațiilor a doi martori ai apărării, lăsând deoparte susținerile celorlalți martori, fără niciun fel de explicație.

Astfel, s-a făcut trimitere la declarațiile martorilor Lunčan Cristian, Poacă Simion, Margău Todinca Florin și Pele Viorel și s-a arătat că doar martorii Ținca Petrică și Ținca Ciprian au susținut primirea cu regularitate a unor sume de bani pentru orele suplimentare prestate. S-a mai arătat că acestea sunt declarațiile pe care s-au întemeiat considerațiile instanței de fond, care a procedat la o analiză coroborată și obiectivă a tuturor declarațiilor martorilor pe care ea însăși i-a indicat, arătând și că aceleași aspecte au reieșit din declarațiile date de martorii anterior amintiți și în fața instanței de apel.

S-a mai arătat că aspectul reținut de instanța de fond în sensul că orele suplimentare se plăteau săptămânal, în numerar, cu sume cuprinse în între 50 lei și 100 lei, și ocazional cu bonuri de masă, nu este nici pe departe dovedit, trebuind observat faptul că aceste declarații sunt date pentru prima oară la o perioadă de timp de zece ani de la momentul împrejurărilor relevate, ceea ce ridică serioase semne de întrebare cu privire la acuratețea lor și din această perspectivă, astfel că, în opinia acuzării, acestea nu pot constitui material probatoriu esențial pentru fundamentarea soluției în cauză.

S-a mai arătat că apărarea formulată în cauză de inculpați și îmbrățișată de instanța de fond este fragilă și sub aspectul logicii pe care se fundamentează, întrucât chiar admitând teza apărării, nu există nicio posibilitate reală de a cuantifica eventualele sume de bani plătite cu titlu de ore suplimentare și de a atesta că banii cu care au fost plătite acestea „la negru” provin din sumele ridicate din casieria SC SOLCETA SA, în condițiile în care pentru sumele ridicate

din casierie există documente justificative înregistrate în evidența contabilă care indică un cu totul alt scop, ceea ce vine să arate că această teză nu este decât o speculație nesustenută de probatoriu.

S-a mai arătat că un alt argument reținut de instanța de fond, care are aceeași finalitate ca și cel anterior, respectiv de a susține concluzia instanței în sensul că nu este probată existența pagubei infracțiunii de abuz în serviciu, este că „sumele decontate pe furnizorul inexistent Cheia Trans (...) au fost folosite (...) pentru plata altor utilaje care au asigurat efectiv accesul mașinilor de gunoi în deponia Ștei, fără a exista un contract de prestări servicii și fără a se emite facturile aferente (...)”. S-a mai arătat că, pentru a ajunge la afirmarea acestei idei, instanța de fond a avut un parcurs logic în cadrul căruia a reținut, în esență, trei aspecte disparate, dintre care două sunt menite, în realitate, doar să infirme susținerile din rechizitoriul legate de modul atipic în care s-a derulat așa-zisa relație comercială cu SC Cheia Trans, iar cel de-al treilea a fost legat în mod direct de consacrarea ideii mai sus prezentate, respectiv: că majoritatea serviciilor prestate pentru accesul la groapa de gunoi Ștei în perioada de referință au fost achitate în numerar, că niciunul dintre contractele încheiate cu prestatorii acestor servicii nu este semnat din partea compartimentelor juridic și/sau financiar, ci doar de administratorii societăților și directorul SOLCETA SA - Aniș Nicolae, fiind contracte cu clauze tipizate și că din probele administrate rezultă că serviciile de asigurare a accesului în rampă în perioada 2011- iulie 2012 nu puteau fi obiectiv realizate doar de prestatorii menționați în rechizitoriul, sumele cheltuite lunar fiind cu mult inferioare celor cheltuite pentru aceleași servicii prestate în anii anteriori de Belvedere.

În acest sens, s-a mai arătat că, în ceea ce privește primul aspect, din raportul de expertiză contabilă rezultă că în ceea ce privește societatea Belvedere SRL, serviciile prestate au fost achitate de către SC SOLCETA SA integral prin contul bancar, iar în ceea ce privește societățile Construct Mod SRL, Forestlog SRL și Ghicotrans SRL atât prin contul bancar, cât și din casieria societății, furnizorul Cheia Trans fiind singurul care a fost achitat integral în numerar, din casieria societății. În ceea ce privește cel de-al doilea aspect, s-a mai arătat că afirmația că „niciunul dintre contractele încheiate cu prestatorii acestor servicii nu este semnat din partea compartimentelor juridic și/sau financiar, ci doar de administratorii societăților și directorul SOLCETA SA - Aniș Nicolae, fiind contracte cu clauze tipizate” este totalmente nereală. În ceea ce privește cel de-al treilea aspect, în sensul că din probele administrate rezultă că serviciile de asigurare a accesului în rampă în perioada 2011- iulie 2012 nu puteau fi obiectiv realizate doar de prestatorii menționați în rechizitoriul, acesta nu reprezintă decât o nouă speculație, întrucât, în primul rând, nu s-a arătat care sunt probele din care rezultă un asemenea aspect, iar în al doilea rând, instanța nu a stabilit care erau în concret necesitățile pentru prestarea unor atare servicii în perioada de referință, pentru a face o susținere validă în acest sens.

S-a considerat că argumentația speculativă uzitată de instanța de fond nu poate conduce la concluzia inexistenței pagubei, întrucât variantele avansate în sensul că sumele de bani ridicate din casieria SC SOLCETA SA au fost folosite pentru plata orelor suplimentare sau pentru plata altor utilaje nu sunt probate, reprezentând doar niște ipoteze fără niciun fundament în materialul probatoriu de la dosarul cauzei.

S-a mai arătat că, în ceea ce privește intenția inculpatului Aniș Nicolae în săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu și însușirea de către acesta a folosului necuvenit, deși nu a realizat o analiză coroborată a tuturor declarațiilor martorilor audiați în faza de urmărire penală și în faza de judecată pentru a putea conchide cu privire la starea de fapt, prima instanță a adus ca argument suplimentar în susținerea concluziei sale faptul că numitul Voicu Costel nu a fost audiat în faza de urmărire penală pentru a clarifica toate aceste aspecte, în condițiile în care acesta a decedat în luna octombrie a anului 2016, la începutul urmăririi penale.

S-a mai arătat că instanța de fond s-a poziționat în zona speculației pure și atunci când a precizat că, deși este evident că sumele au fost decontate lunar în contul furnizorului Cheia Trans (cont 401) și nu pentru alte cheltuieli, poate „subzista însă o astfel de eroare la momentul aprobării sau vizării dispoziției de plată”, apreciind că aceste ipoteze și speculații avansate de prima instanță nu sunt însă în măsură să infirme adevărul judiciar relevat de probatoriul administrat în cauză.

S-a mai considerat că pentru a se putea decela aceste aspecte este necesară o analiză coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească, atât cu privire la inculpatul Aniș, cât și cu privire la inculpata Petrescu, întrucât activitățile lor infracționale s-au completat și potențat una pe cealaltă, demersul instanței de fond de a rupe activitatea inculpatului Aniș Nicolae de cea a complicelui său, inculpata Petrescu Sanda, și de a o analiza prin extragerea ei din ansamblul împrejurărilor cauzei doar prin prisma anumitor elemente disparate, selectate și interpretate în absența celorlalte aspecte esențiale ale cauzei conducând prima instanță spre o soluție greșită.

Astfel, s-a mai arătat că inculpatul Aniș Nicolae a fost cel care a încheiat contractul cu SC CHEIA TRANS SRL, pe cale de consecință, acesta era în măsură să indice care a fost persoana fizică care a semnat contractul din partea SC CHEIA TRANS SRL, aspect pe care nu l-a lămurit niciodată. S-a mai arătat că, în ceea ce privește împrejurările încheierii contractului, la data de 07.01.2011 apare a fi încheiat contractul de prestări servicii nr. 20 între SC SOLCETA SA, în calitate de beneficiar și SC CHEIA TRANS SRL, în calitate de prestator, având ca obiect „lucrări de închidere și ecologizare a deponiei Ștei”, durata contractului fiind pe perioada 01.01.2011 - 15.11.2012, în condițiile în care în perioada de referință serviciul de ecologizare și de închidere a deponiei orașului Ștei a fost prestat fără întrerupere de acești agenții economici Belvedere SRL, Construct Mod SRL, Forestlog SRL și Ghicotrans SRL, cărora plățile le-au fost realizate cu întârziere de SC SOLCETA SA. S-a mai arătat că acest contract a fost semnat din partea beneficiarului doar de către inculpatul Aniș Nicolae, fără a fi vizat și semnat de către contabilul șef sau de juristul societății, aspecte care se pot vizualiza prin observarea contractului, dar care au fost confirmate și de martora Vesa Angela, contabilul șef, la momentul audierii.

S-a mai arătat că din declarațiile martorilor Cocoș Ioan, Foltuț Vasile, Balog Ludovic și Gavrilă Ioan rezultă contrariul, astfel că acesta nu poate susține că nu avea cunoștință cu privire la identitatea furnizorilor societății pe care o administra. Mai precizează că martorii Pantea Viorel, Pele Viorel, Margău Victor, au arătat în toate declarațiile lor că în perioada 2011-2012 operațiunile de nivelare și întreținere a gropii de gunoi au fost efectuate cu un buldozer, respectiv cu un încărcător frontal, iar aceste utilaje erau operate de martorul Foltuț Vasile și de martorul Tuduce Marius, iar aceștia nu-și amintesc ca astfel de servicii să fie prestate de SC CHEIA TRANS, firmă de care martorii nici nu au auzit. Mai precizează că martorul Balog Ludovic a fost audiat și în fața instanței de apel, arătând faptul că existau cantități mari de gunoi care nu fuseseră împinse de fiecare dată când opera el utilajul, aspect ce denotă faptul că nu au fost alte utilaje care să presteze serviciul respectiv.

S-a mai menționat că instanța de fond se poziționează în zona speculației pure și atunci când arată în susținerea tezei sale că, deși este evident că sumele au fost decontate lunar în contul furnizorului Cheia Trans (cont 401) și nu pentru alte cheltuieli, poate „subzista însă o astfel de eroare la momentul aprobării sau vizării dispoziției de plată (de exemplu persoana care o solicită să precizeze scopul plății motorinei, însă ca justificare prezintă ulterior chitanța emisă de Cheia Trans în loc de bon de motorină; iar persoanele care semnează dispoziția de plată, conductorul unității sau din partea compartimentului financiar, nu au posibilitatea de a face verificări la momentul semnării dispoziției de plată)”. Însă pentru a se putea decela aceste aspecte, este necesară o analiză coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate în

cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească, atât cu privire la inculpatul apelant, cât și cu privire la inculpata intimată, întrucât activitățile lor infracționale s-au completat și potențat una pe cealaltă. Opinează că demersul instanței de fond de a rupe activitatea inculpatului Aniș Nicolae de cea a complicelui său, inculpata Petrescu Sanda, și de a o analiza prin extragerea ei din ansamblul împrejurărilor cauzei doar prin prisma anumitor elemente dispartate, selectate și interpretate în absența celorlalte aspecte esențiale ale cauzei a condus prima instanță spre o soluție greșită.

Astfel, s-a arătat că inculpatul apelant a fost cel care a încheiat contractul cu SC CHEIA TRANS SRL, pe cale de consecință, acesta era în măsură să indice care a fost persoana fizică care a semnat contractul din partea SC CHEIA TRANS SRL, aspect pe care nu l-a lămurit niciodată. În ceea ce privește împrejurările încheierii contractului, s-a mai arătat că la data de 07.01.2011 apare a fi încheiat contractul de prestări servicii nr. 20 între SC SOLCETA SA, în calitate de beneficiar și SC CHEIA TRANS SRL, în calitate de prestator, având ca obiect „lucrări de închidere și ecologizare a deponiei Ștei”, durata contractului fiind pe perioada 01.01.2011 - 15.11.2012, în condițiile în care în perioada de referință serviciul de ecologizare și de închidere a deponiei orașului Ștei a fost prestat fără întrerupere de acești agenții economici Belvedere SRL, Construct Mod SRL, Forestlog SRL, și Ghicotrans SRL, cărora plățile le-au fost realizate cu întârziere de SC SOLCETA SA. Acest contract a fost semnat din partea beneficiarului doar de către inculpatul apelant, fără a fi vizat și semnat de către contabilul șef sau de juristul societății, aspecte care se pot vizualiza prin observarea contractului, dar care au fost confirmate și de martora Vesa Angela, contabilul șef, la momentul audierii.

Cu privire la semnătura atribuită numelui Chira Gheorghe la rubrica „prestator” în contract, s-a mai arătat că acesta a declarat, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, că nu îi aparține semnătura și că nu are nicio legătură cu societatea SC CHEIA TRANS SRL, de care nu a auzit niciodată. S-a mai arătat că, în ceea ce privește înregistrarea acestui contract la SC SOLCETA SA, din registrul de intrări-ieșiri al societății pe anul 2011 se observă cu claritate faptul că mențiunile olografe inițiale de la poziția nr. 20 din data de 07.01.2011 au fost șterse cu pastă corectoare de culoare albă, peste care inculpata intimată a inserat mențiunea că la acel număr a fost înregistrat de fapt contractul de prestări servicii dintre SC SOLCETA SA și SC CHEIA TRANS, rezultând astfel că inculpata a încercat să creeze aparența că acel contract a fost înregistrat în evidențele societății cu data la care contractul apare a fi încheiat, cu ocazia audierii sale în fața instanței, inculpata intimată recunoscând, întrebată fiind chiar cu privire la acest aspect, că mențiunea olografă din registru îi aparține.

S-a mai arătat că, din actele care există la dosarul cauzei, a rezultat că societatea SC CHEIA TRANS a aparținut martorei Haipan Ramona Margareta în anul 1997, audiată fiind în faza de urmărire penală, martora declarând că în anul 2001 a plecat în Spania la muncă, iar ștampila societății a înmănat-o inculpatei Petrescu Sanda, care lucra la acea vreme la Administrația Financiară Ștei, în vederea completării declarațiilor fiscale și pentru a depune bilanțurile contabile. S-a mai arătat că, în cursul anului 2005, martora Harpan Ramona i-a solicitat inculpatei să predea ștampila societății, însă inculpata Petrescu a refuzat să i-o remită, invocând diferite pretexte, martora Harpan Ramona precizând și că Petrescu Sanda a avut acces la evidența contabilă a societății.

S-a mai arătat că din actele dosarului rezultă că SC CHEIA TRANS este radiată începând cu data de 03.05.2006, firma fiind dizolvată din anul 2005, cu mult înaintea datei care figurează pe contractul încheiat de SC Solceta SA cu această societate. De asemenea, s-a mai arătat că din analiza documentelor de plată și declarațiile martorilor, angajați ai SC Solceta SA, audiați în faza de cercetare judecătorească care au fost întrebați cu privire la acest aspect, rezultă cu claritate faptul că dispozițiile de plată au fost întocmite de inculpata

Petrescu Sanda, în marea lor majoritate, contabilă în cadrul societății, că au fost semnate la rubrica conducătorul unității de către numitul Aniș Nicolae, însă acestea nu îndeplinesc toate condițiile pentru a fi considerate documente justificative de plată, deoarece nu sunt completate cu toate mențiunile necesare, de exemplu lipsește semnătura compartimentului financiar contabil, nu este indicat numele beneficiarului, lipsește semnătura de primire sau nu este specificat numărul de ore lucrate. În plus, referitor la plățile efectuate din avansuri de trezorerie cu „ordin de delegație” întocmite pe numele unor angajați ai SC Solceta SA, rezultă că acestea nu sunt semnate de aceste persoane titulare ale avansurilor acordate, persoanele respective arătând că nu au semnat documentele ca și titulari de avans, în acest sens martorii Margău Todinca Florin și Pele Viorel, audiați în faza de cercetare judecătorească arătând că nu le aparțin scrisul și semnătura de pe dispozițiile de plată cu care a fost plătit furnizorul SC Cheia Trans și că nu au dat niciodată bani luați din casieria SC Solceta SA persoanelor sau administratorilor societăților prestatoare de servicii în deponie.

S-a mai arătat că, în realitate, așa cum a reținut și procurorul de caz, beneficiarii acestor sume au fost inculpatul Aniș Nicolae, persoana care a semnat contractul cu SC CHEIA Trans SRL și care a ridicat personal din casieria SC SOLCETA SA prin dispoziții de plată emise pe numele lui, suma de 26.639, 35 lei, dispoziții care au fost utilizate pentru stingerea obligației față de furnizorul SC CHEIA TRANS SRL și, respectiv, inculpata Petrescu Sanda, persoana care a întocmit acele dispoziții de plată, le-a semnat la rubrica control financiar preventiv, a ridicat din casieria societății o parte a sumelor de bani, a înregistrat cea mai mare parte din facturile emise în numele SC CHEIA Trans SRL, respectiv a putut furniza inculpatului Aniș Nicolae, datele de identificare ale societății radiate CHEIA Trans, ștampila societății, formulare de facturi și alte documente din moment ce aceasta din urmă era persoana care s-a ocupat de depunerea declarațiilor fiscale ale societății la organele competente, așa cum a declarat și martora Harpan Margareta.

S-a mai arătat că, astfel cum rezultă din documentele contabile, după ce inculpatul Aniș și-a dat demisia din funcțiile de conducere din cadrul SC Solceta, nu au mai fost emise facturi de către SC CHEIA Trans și nici nu au mai fost ridicați bani din casierie cu justificarea efectuării de plăți în favoarea acestui operator economic. S-a mai arătat că inculpatul Aniș Nicolae nu a contestat semnarea contractului de prestări servicii cu SC CHEIA TRANS, acceptarea la plată a facturilor emise în numele SC CHEIA TRANS, respectiv avizarea plăților în numerar efectuate în baza acestora, însă a susținut că lucrările au fost executate în realitate de acel operator, astfel că nu ar fi fost încălcate dispozițiile legale, iar responsabilitatea relației comerciale cu acea societate i-a fi fost pasată numitului Voicu Costel, însă trebuie observat că nu există nici un motiv pentru ca inculpatul să apeleze la serviciile lui Voicu Costel pentru identificarea unui nou agent economic care să presteze servicii de ecologizare și închidere în groapa de gunoi în ianuarie 2011, din moment ce acel serviciu era asigurat la acel moment de SC BELVEDERE SRL, care a prestat în deponia Ștei până în 02.06.2011.

S-a mai arătat că inculpatul a semnat acel contract cu SC CHEIA TRANS fără a apela la serviciile de specialitate ale consilierului juridic, respectiv la cele ale contabilului șef al unității, persoană cu prerogative în coordonarea controlului financiar (cărora nici măcar nu le-a adus la cunoștință despre încheierea acestui act juridico-economic), iar încheierea acelui contract trebuia să fie consecința unei proceduri decizionale transparente și, evident, decizia să fie una justificată economic, ca o necesitate obiectivă a activității departamentului economic al societății comerciale deținute de Consiliul Local al orașului Ștei, iar nu urmarea unei activități netransparente și subiective, activitate finalizată exclusiv printr-o decizie a sa, imperativă și discreționară, ca director general al societății economice în a cărei subordonare se afla departamentul economic.

Ori, s-a mai arătat că, probatoriul administrat demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul a luat hotărârea de a încheia contractul fără respectarea niciunei „proceduri legale”, niciunor „etape legale”, fără a consulta persoanele de specialitate din cadrul societății, nici cu privire la natura juridică a contractului și nici cu privire la cadrul legal de încheiere a acestuia, contractul nr. 20 semnat de către inculpatul Aniș Nicolae nepurtând număr de înregistrare din partea Solceta, numărul 20 fiind număr de înregistrare CHEIA Trans, existând astfel serioase suspiciuni că data înscrisă pe acesta ar fi una nereală, în condițiile în care în perioada respectivă exista un alt contract de prestări servicii cu Belvedere SRL, care a prestat acel serviciu până în data de 02.06.2011.

S-a apreciat că toate aceste chestiuni punctuale conturează fără dubiu activitatea infracțională a celor doi inculpați și dovedesc intenția cu care aceștia au acționat, întreaga modalitate de derulare a relației comerciale cu SC CHEIA Trans fiind atipică și în afara cadrului legal, astfel cum se poate observa din aspectele relevate.

S-a mai apreciat că în prezenta cauză nicidecum nu se poate dispune o soluție de achitare și, de asemenea, nicio soluție de încetarea procesului penal pentru intervenirea prescripției răspunderii penale.

Partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei nu a motivat apelul declarat în cauză și, deși legal citată în cauză, nu s-a prezentat în fața instanței cu ocazia dezbaterii fondurilor apelurilor declarate în cauză.

Inculpatul apelant Aniș Nicolae, prin motivele de apel depuse în scris și susținute oral, a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale atacate și pronunțarea unei noi hotărâri legale și temeinice prin care să se dispună achitarea inculpatului apelant sub aspectul săvârșirii infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, respectiv fapta nu există, ridicarea măsurilor asiguratorii dispuse în cauză și respingerea acțiunii civile formulate de partea civilă apelantă.

În motivare, s-a arătat că temeiul de clasare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală este incident atunci când fapta există în materialitatea ei, însă lipsește trăsătura esențială a infracțiunii ca fapta să fie prevăzută de legea penală (tipicitatea subiectivă sau obiectivă).

S-a mai arătat că tipicitatea obiectivă rezultă din principiul legalității incriminării și presupune corespondența dintre fapta concret săvârșită și elementele de natură obiectivă stabilite de legiuitor în modelul prevăzut de norma de incriminare.

Pe de altă parte, s-a mai arătat că temeiul de clasare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală este incident atunci când se constată, în principiu, „inexistența unei fapte în materialitatea ei”, însă acest temei legal care împiedică exercitarea acțiunii penale, „nu presupune inexistența niciunui element de fapt, respectiv cazul nu este incident doar atunci când nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, ci se referă la inexistența faptei pe care, în norma de incriminare, o descrie verbum regens. Cazul de împiedicare rămâne incident și când există o anumită conduită, dar ea nu este cea prevăzută ca element material al infracțiunii”.

S-a mai arătat că în doctrina de specialitate, se subliniază că există în practica judiciară, conturată la nivelul organelor de urmărire penală, o confuzie principială privind reținerea celor două temeuri de clasare.

S-a mai arătat că, în acest sens, „în practica judiciară, cu precădere a organelor de urmărire penală, se confundă adesea această situație cu lipsa unui element constitutiv al infracțiunii, reținându-se în mod greșit temeiul prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală în situațiile în care lipsește elementul material. Or, „lipsa” elementului material înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus”.

Așadar, s-a mai arătat că, neputându-se stabili „corespondența, concordanța dintre trăsăturile faptelor reclamate și modelul abstract prevăzut de norma de incriminare”, practic,

se concluzionează că lipsește cu desăvârșire elementul material prevăzut la art. 297 Cod penal raportat la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, respectiv încălcarea unor dispoziții legale care să genereze un prejudiciu, corelativ cu obținerea unui folos pentru inculpat.

S-a mai arătat că jurisprudența a precizat printr-un raționament fondat faptul că „nu este suficientă pentru excluderea incidenței dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală constatarea faptului că în cauză s-a derulat o procedură a insolvenței cu privire la CONCEFA SA, procedură instrumentată de reprezentării CITR și de aici concluzia implicită că faptele pentru care se efectuează cercetări există. Dacă s-ar merge pe acest raționament, ar rezulta că ori de câte ori o anchetă penală vizează verificarea legalității desfășurării unei proceduri sau a modului de îndeplinire a atribuțiilor de către un funcționar să fie exclusă aplicarea art. 16 alin. (1) lit. a cod proc.pen., cu motivarea că s-a desfășurat procedura respectivă sau că atribuțiile de serviciu au fost exercitate. - Curtea de Apel Cluj prin încheierea penală nr. 21/2017 din 15.02.2017 în dosar 5752/117/2016”

S-a mai arătat că, în concret, în prezenta cauză, procurorul de caz după ce a efectuat urmărirea penală timp de 2 ani de zile, ulterior s-a răzgândit, iar în data de 11 decembrie 2017 a dat o ordonanță prin care a schimbat întreaga acuzație și stare de fapt. În acest sens, s-a mai arătat că dacă procurorul de caz până în luna decembrie a anului 2017 a reținut ca abuz în serviciu în formă continuată 86 de acte materiale reprezentând dispoziții de plată prin care s-a creat un prejudiciu de 94.724 lei, prin ordonanța din 11 decembrie 2017, a dispus schimbarea încadrării juridice și a reținut doar 17 acte materiale, lăsând uitate practic dispozițiile de plată pe care și-a întemeiat întreaga urmărire penală, probabil ca să nu trimită în judecată pe toată lumea din cadrul SC Solceta SA, cu excepția contabilei șefe, care pentru vreun motiv anume a beneficiat de o anumită imunitate din acest punct de vedere.

S-a mai arătat că Direcția Națională Anticorupție nu a formulat o acuzație penală concretă cu privire la contractul încheiat între Solceta SA și Cheia Trans, nefăcându-se o trimitere în judecată pentru fals, pentru abuz în serviciu sau pentru uz de fals cu privire la încheierea acestui contract. S-a considerat că susținerile reprezentantei Direcției Naționale Anticorupție cu privire la faptul că inculpatul apelant a încheiat contractul fără respectarea vreunei proceduri legale și fără să se consulte cu persoanele de specialitate din cadrul societății nu fac obiectul prezentei cauzei, instanța de control judiciar fiind ținută să se pronunțe strict cu privire la acuzația ce i se aduce inculpatului apelant, respectiv pe faptul că, în perioada iunie 2011 - iulie 2012, inculpatul apelant, în calitatea sa de director, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a acceptat la plată 17 facturi în cuantum de 88.233 lei, care au fost achitate în numerar prin ridicarea unor sume de bani, beneficiarii reali ai banilor fiind inculpații din prezenta cauză. S-a opinat în acest sens că obiectul și limitele judecății sunt clar stabilite, iar din starea de fapt care i se impută inculpatului apelant este mai mult decât evident faptul că infracțiunea nu există.

S-a mai arătat că din starea de fapt rezultă faptul că s-au prestat ore suplimentare și că angajații au fost plătiți, însă ceea ce s-a omis să se spună este faptul că, în urma adresei emise de Tribunalul Bihor, este faptul că SC Solceta SA a avut în permanență achitate ore suplimentare și zile libere și că exact în perioada reținută ca pretins infracțională nu s-a efectuat niciun fel de plată pentru acele ore suplimentare. În acest sens, s-a mai arătat că defunctul Voicu Costel și-a realizat un management propriu pentru a-și putea plăti oamenii care erau angajați „la negru”, iar pentru apărare este o mare enigma cum poate avea calitatea doar de martor numita Vesa - contabila șefă.

S-a solicitat ca instanța de control judiciar să aibă în vedere cele 17 facturi și cronologia acelor dispoziții de plată care sunt anterioare facturilor, astfel că este necesar să se pună întrebarea când s-a consumat infracțiunea, respectiv atunci când s-au emis dispozițiile de plată și s-au emis banii sau atunci când s-au emis facturile fiscale la mijloc sau la sfârșit de lună.

S-a făcut trimitere la centralizatorul care există la dosarul cauzei și, cu titlu exemplificativ, la pagina 18 din cuprinsul rechizitoriului în care s-a menționat cu privire la factura de la pct. 2 în valoare de 3500 lei, unde procurorul a reținut că factura nu a fost acceptată sau refuzată la plată de către inculpatul apelant sau de către o altă persoană, însă s-a considerat că a fost în realitate acceptată la plată implicit în contextul în care a semnat cele dispoziții de plată.

S-a mai arătat că, ceea ce omite acuzarea să releve este faptul că, în realitate, anumite facturi au fost refuzate în mod explicit de către inculpatul apelant, existând facturi în relația cu Cheia Trans când inculpatul apelant nu era la muncă, ci era în concediu.

Astfel, s-a arătat că în cauză s-a stabilit că inculpatul Aniș Nicolae nu a creat niciun prejudiciu societății Solceta SA, nu a beneficiat de nicio sumă de bani sau vreun folos patrimonial ca urmare a unei conduite abuzive, nu a acționat cu vinovăția prevăzută de lege, s-au prestat lucrările înscrise în respectivele facturi, în sensul că au fost efectuate lucrări în deponia Ștei, doar că au fost facturate pe societatea Cheia Trans SRL anumite plăți ce reprezentau orele suplimentare ale personalului, combustibil sau altă operațiune ce ținea strict de efectuarea serviciilor în rampa de gunoi, practic nefiind îndeplinit niciun element de tipicitate obiectivă sau subiectivă a faptei de abuz în serviciu, prevăzut de art. 297 Cod penal raportat la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000.

În acest context, s-a apreciat că se impune constatarea incidentei art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală întrucât fapta de care a fost acuzat inculpatul nu există în materialitatea ei, în condițiile în care acele facturi nu atestau în fals prestarea unor servicii în favoarea SC SOLCETA SA, nu s-a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în sumă de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, iar beneficiarii reali ai acestor sume de bani nu au fost Aniș Nicolae și Petrescu Sanda, ci societatea SC Solceta SA.

Inculpata intimată Petrescu Sanda a solicitat, în temeiul art. 419 Cod procedură penală, extinderea efectelor apelului formulat în prezenta cauză de către inculpatul apelant Aniș Nicolae și cu privire la inculpata intimată Petrescu Sanda, cu privire la care a solicitat achitarea acesteia, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală și, de asemenea, respingerea acțiunii civile ca fiind nedovedită.

În motivare, s-a arătat în prezenta cauză nu există niciun fel de pagubă, iar acesta este motivul pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate obiectivă în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu.

Curtea, examinând hotărârea atacată, conform articolului 420 alineatul 8 din Codul de procedură penală, pe baza actelor și materialului din dosarul cauzei, în raport de motivele invocate, cât și sub toate aspectele de fapt și drept potrivit articolului 417 din Codul de procedură penală, constată următoarele:

Referitor la cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea de repunere a cauzei pe rol în vederea dezbaterii suspendării cauzei conform art. 413 alin. 1 pct. 1/1 Cod procedură civilă raportat la art. 2 alin. 2 Cod procedură civilă, curtea o găsește neîntemeiată față de împrejurarea că în prezenta speță s-a respins cererea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene pe problema prescripției răspunderii penale, apreciindu-se că nu se impune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene din perspectiva cerințelor de admisibilitate reglementate de normele legale în materie.

Cu privire la apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, curtea reține:

Conform dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dar și articolului 99 alin. 2 Cod procedură penală și 23 alin. 1 din Constituția României inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să-și dovedească nevinovăția.

Potrivit art. 99 alin. 1 Cod procedură penală, în acțiunea penală, sarcina probei aparține în principal procurorului, iar în acțiune acțiunea civilă părții civile sau, după caz, procurorului care exercită acțiunea civilă, în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă.

Potrivit art. 103 alin. 2 Cod procedură penală, în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate, iar condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Prin urmare, judecătorul trebuie convins dincolo de orice dubiu rezonabil de către procuror sau de către partea civilă că inculpatul se face vinovat de săvârșirea faptei imputate.

Orice soluție pronunțată de către instanță nu se poate întemeia decât pe probe legal administrate și convingătoare, așa cum a statuat și CEDO în cauza Telfner c. Austriei, scopul procesului penal fiind că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită conform vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Or, analizând probele administrate în cauză, curtea apreciază că soluția de achitare a inculpaților Aniș Nicolae și Petrescu Sanda este corectă pentru următoarele considerente:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea, emis în dosarul nr. 72/P/2016, înregistrat la această instanță la data de 02.05.2018 sub nr. 1255/111/2018, au fost trimiși în judecată inculpații: Aniș Nicolae, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (17 de acte materiale) și Petrescu Sanda, aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (17 de acte materiale).

În esență, s-a reținut următoarele:

Inculpatul Aniș Nicolae, în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada iunie 2011 - iulie 2012, în calitatea sa de director general SC SOLCETA SA ȘTEI, societate în care orașul Ștei este acționar majoritar, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin încălcarea unor dispoziții legale, a acceptat la plată 17 facturi emise de SC CHEIA TRANS SRL (persoană juridică inexistentă la data săvârșirii faptelor), în cuantum total de 88.233 lei, care au fost achitate în numerar, prin ridicarea unor sume de bani din dispoziția acestuia, în condițiile în care acele facturi atestau în fals prestarea unor servicii în favoarea SC SOLCETA SA, fapt care a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în sumă de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, beneficiarii reali al acestor sume de bani fiind în realitate de Aniș Nicolae și Petrescu Sanda (contabil în cadrul SC SOLCETA SA), care au ridicat din casieria societății, fie direct, fie prin intermediul numitului Voicu Costel, sumele de bani respective.

Totodată, s-a reținut că, inculpata Petrescu Sanda, în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada iunie 2011 - iulie 2012, în calitatea sa de contabil al SC SOLCETA SA ȘTEI, l-a ajutat pe suspectul Aniș Nicolae să comită infracțiunea mai sus descrisă, prin aceea că, din dispozițiile acestuia, a întocmit dispozițiile de plată în baza cărora s-au achitat cele 17 facturi emise de SC CHEIA TRANS și acceptate la plată de suspectul Aniș Nicolae, le-a semnat la rubrica "control financiar preventiv", a ridicat o parte din acele sume de bani din casierie în baza acelor dispoziții, respectiv i-ar fi furnizat datele de identificare ale societății radiate SC CHEIA TRANS SRL, ștampila societății, formulare de facturi și alte documente, respectiv a înregistrat în contabilitate acele facturi, deși cunoștea că acea societate era radiată încă din anul 2006, fapt care a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în cuantum de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, beneficiarii reali al acestor sume de bani fiind în realitate tocmai suspectii Aniș Nicolae și

Petrescu Sanda, care au ridicat din casieria societății, direct sau prin intermediul numitului Voicu Costel, sumele de bani respective.

În dezvoltarea acuzației, parchetul a arătat că inculpatul Aniș Nicolae, în calitate sa director general și de președinte al Consiliului de Administrație al SC SOLCETA SA ȘTEI, după ce facturile emise în numele SC CHEIA TRANS erau înregistrate la secretariatul societății, cel mai adesea de numita Petrescu Sanda (fără ca aceasta să aibă atribuții în acest sens), fără a se cunoaște modalitatea în care aceste facturi ajungeau în secretariat (personal sau prin poștă), respectiv după ce aceste facturi îi erau remise, a acceptat explicit la plată mai multe facturi, punând rezoluția olografă ”contabilitate-se acceptă la plată”, care atestă efectuarea unor prestări servicii în rampă de către SC CHEIA TRANS SRL în favoarea SC SOLCETA ȘTEI, fără a exista documente justificative în acest sens (situații de lucrări ori centralizator al rapoartelor de lucrări în care să fie menționate numărul de ore lucrate, tipul lucrărilor executate - de ex: nivelat și cilindrat gunoaie și data efectuării lucrărilor), după care a dispus plata acestor facturi în numerar (unele plăți fiind făcute în avans fără a exista o justificare reală în acest sens), după cum urmează:

1) Factura 2011/08.06.2011 în valoare de 3.500 lei, reprezentând ”închiriere buldoexcavator” 35 ore (80,64 lei/oră în condițiile în care în contract era prevăzut un preț de 170/oră) a fost înregistrată la SC SOLCETA în 30.06.2011 de secretara Ana Liana Ștef, fără semnătură de primire, este acceptată la plată de Aniș Nicolae, a fost plătită prin 4 dispoziții de plată întocmite pe numele lui Voicu Costel, cu justificarea ”avans trezorerie”, semnate de Aniș Nicolae la rubrica ”conducătorul unității”, respectiv Petrescu Sanda la rubrica ”viza de control preventiv” (DP 934,DP 995);

2) Factura nr. 2106/04.07.2011 în valoare de 3500 lei, reprezentând ”închiriere buldoexcavator” 35 ore (80,64 lei/oră), a fost înregistrată la SC SOLCETA în 29.06.2011 de numita Ana Liana Ștef, fără a fi semnată de primire, a fost plătită prin 6 dispoziții de plată cu justificarea ”avans trezorerie”, semnate de Aniș Nicolae la rubrica ”conducătorul unității”, respectiv suspecta Petrescu Sanda la rubrica ”viza de control preventiv”, banii fiind ridicați în cinci rânduri de inculpata Petrescu Sanda (3000 lei în total).

Cu privire la justificarea plății acelei facturi, s-a arătat că inculpata Petrescu Sanda a pus la dispoziția auditorilor Curții Conturi dispoziția de plată nr.1394/30.07.2011 întocmită de aceasta, din care ar rezulta că șoferul Pele Aurel ar fi ridicat din casieria societății suma de 3500 lei pentru a fi achitată factura mai sus menționată, însă această dispoziție de plată conține mențiuni nerezale în ceea ce privește data emiterii, întrucât acel număr 1394 este atribuit unei alte dispoziții de plată din 30.08.2011 pe numele Pele Viorel. De asemenea, din registrul de casă rezultă la sfârșitul lunii iunie (ultima zi lucrătoare fiind 29.07.) ar fi rămas în casierie doar suma de 2026 lei, astfel că era imposibil ca la data de 30.07.2011 să se elibereze în numerar suma de 3500 lei. Astfel, s-a arătat că din consultarea centralizatorului avansurilor de trezorerie pe luna iulie 2011, rezultă că cei 3500 lei cu care s-a achitat factura menționată au fost de fapt decontați prin cele 6 dispoziții de plată completate pe numele Voicu Costel, sumele de bani fiind ridicate în 5 rânduri de inculpata Petrescu, fapt ce denotă că inculpata a încercat zădărnicierea aflării adevărului în cauză, prin faptul că a încercat să inducă în eroare auditorii Curții de Conturi cu privire la identitatea adevăratului beneficiar al acelor sume de bani.

Parchetul a precizat că această factură nu a fost acceptată sau refuzată la plată scriptic de Aniș Nicolae sau de altă persoană, însă consideră că a fost în realitate acceptată la plată implicit de inculpatul Aniș, în contextul în care a semnat cele șase dispoziții de plată prin care acea factură a fost achitată în avans.

3) Factura nr. 2112/08.2011 (fără a fi indicată ziua), în valoare de 900 lei reprezentând ”prestări servicii rampă” (fără a se indica nr. de ore) a fost înregistrată la SC SOLCETA în 30.08.2011, de către inculpata Petrescu Sanda, completată pe numele delegatului Voicu

Costel (fără a fi semnată de acesta), plătită integral în avans prin dispoziția de plată nr.1234/01.08.2011 cu justificarea "avans trezorerie", semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", întocmită pe numele Voicu Costel.

4) Factura nr. 2208/09.2011 (fără a fi indicată ziua), în valoare de 3500 lei reprezentând "închiriat buldoexcavator" (fără a se indica nr. de ore), a fost înregistrată la SC SOLCETA în 13.09.2011 de către inculpata Petrescu Sanda, plătită prin 4 dispoziții de plată, dintre care dispozițiile de plată: nr.1439 (sumă de 500 lei), nr.1444 (suma de 200 lei) și nr. 1509 (suma de 1300 lei) figurează pe numele Aniș Nicolae, semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", respectiv la rubrica de ridicare a banilor.

5) Factura nr.2139/30.09.2011, înregistrată la SC SOLCETA în 30.09.2011 în valoare de 3900 lei reprezentând "servicii rampă" (39 ore), fără a se putea stabili exact care sunt dispozițiile de plată în baza căreia a fost achitată factura în numerar; în acest sens, inculpata Petrescu Sanda a pus la dispoziția auditorilor Camerei de Conturi ca și justificare a plății acestei facturi dispoziția de plată 1563/30.09.2011 în sumă de 4.600 lei, întocmită de inculpată, pe numele lui Voicu Costel cu titlu de "avans trezorerie", însă această sumă înscrisă pe acea dispoziție nu e reală, deoarece din registru de casă rezultă că Voicu Costel ar fi ridicat în acea zi doar suma de 600 lei, iar din fișa furnizor client SC CHEIA TRANS nu rezultă că s-ar fi efectuat o plată de 4600 lei în septembrie. În legătură cu acest fapt, s-a arătat că martorul Vesa Angela a considerat că inculpata Petrescu a procedat în acest mod pentru a justifica plata celor două facturi pe luna septembrie 2011, care în realitate ar fi fost achitate cu alte sume de bani ridicate din casierie în baza altor dispoziții de plată, care nu se mai regăsesc în contabilitate. S-a mai reținut că martora a arătat că a observat că dispoziția de plată 1432/05.09.2011 pe numele șoferului Margău Victor și dispoziția de plată 1463/13.09.2011, respectiv dispoziția de plată 1476/14.09.2011 pe numele șoferului Pele Viorel s-au decontat în realitate combustibil, nu plăți către SC CHEIA TRANS, astfel că nu înțelege motivul pentru care inculpata a justificat Curții de Conturi plățile în numerar către acea societate cu dispozițiile de plată respective.

6) Factura nr. 2146/31.10.2011 în valoare de 5084 lei reprezentând "servicii rampă închiriat buldoexcavator" (51 ore), înregistrată la SC SOLCETA în 31.10.2011 de inculpată, decontată în numerar în baza a 4 dispoziții de plată, semnate de Aniș Nicolae la rubrica "conducătorul unității", 3 dintre acestea sunt semnate de Petrescu Sanda, iar dispozițiile de plată 1658 și 1676 au fost întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Aniș Nicolae, care a semnat pentru ridicarea sumelor de bani (2.000 lei în total);

7) Factura nr. 2162/15.11.2011 în valoare de 5084 lei reprezentând "servicii rampă" (51 ore), a fost înregistrată la SC SOLCETA în 16.11.2011 de inculpată, fiind decontată în numerar, iar D.P nr. 1857 (1000 lei) și nr. 1853 din 16.11. 2011 (500 lei), respectiv D.P. 1912/23.11.2011 (600 lei) au fost întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Aniș Nicolae, care a și semnat atât la rubrica "conducătorul unității", cât și pentru ridicarea sumelor de bani;

8) Factura nr. 2298/01.12.2011 înregistrată la SC SOLCETA în 19.12.2011 în valoare de 3780 lei reprezentând "servicii rampă" (nu e specificat nr.de ore), decontată în numerar, iar dispoziția de plată nr.1660 din 28.12.2011 cu suma de 1.000 lei și dispoziția de plată 1520/09.12.2011 în sumă de 300 lei sunt întocmite pe numele lui Aniș Nicolae, care a și semnat atât la rubrica "conducătorul unității", cât și pentru primirea sumelor de bani, în timp ce dispoziția de plată 1593 /19.12.2011 este întocmită de Petrescu Sanda pe numele CHEIA TRANS, fiind semnată de Aniș Nicolae și Petrescu Sanda;

9) Factura nr. 291/31.12.2011 este înregistrată la SC SOLCETA în 31.12.2011 în valoare de 4400 lei reprezentând "închiriat buldoexcavator rampă" (44 ore), decontată în numerar, dispoziția de plată 1628 (100 lei), dispoziția de plată 1643/23.12.2011 (1000 lei), dispoziția de plată 1660 (1000 lei) și dispoziția de plată 1682/30.12.2011 (500 lei) sunt întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Aniș Nicolae, care a și semnat atât la rubrica

”conducătorul unității”, cât și pentru primirea sumelor de bani, iar dispoziția de plată 9/04.01.2012 cu suma de 1500 lei este întocmită de Petrescu Sanda pe numele CHEIA TRANS, fiind semnată de Aniș Nicolae și Petrescu Sanda

10) Factura nr. 4 din 25.01.2012 în valoare de 3534 lei, reprezentând ”prestări servicii rampă” (fără nr.de ore), este înregistrată de inculpată la SC SOLCETA în 26.01.2012, decontată în numerar prin dispoziția de plată 141/25.01.2012 întocmită de Petrescu Sanda pe numele CHEIA TRANS, semnată doar de Aniș Nicolae, justificată prin chitanța nr.41/25.01.2012

11) Factura nr. 2141/20.01.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 23.01.2012 în valoare de 4100 lei reprezentând ”închiriat buldoexcavator rampă” (fără nr.de ore), decontată în numerar prin dispoziția de plată 117/20.01.2012 în sumă de 1900 lei întocmită de Petrescu Sanda pe numele SC CHEIA TRANS SRL, semnată de cei doi inculpați, justificată prin chitanța nr.21/20.01.2012, dispozițiile de plată 116 și 1167 întocmite pe numele lui Aniș Nicolae (semnate de cei doi suspecti), justificate la plată prin deconturi întocmite pe numele lui Aniș Nicolae (care le-a semnat) și chitanțele nr.20/20.01.2012 și 30/30.01.2012 emise de SC CHEIA TRANS, respectiv prin alte 3 dispoziții de plată întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Voicu Costel, două dintre acestea fiind ne semnate la nicio rubrică, iar DP nr.8 e semnată de Aniș Nicolae.

12) Factura nr. 20/02.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 21.02.2012 în valoare de 6700 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin 5 DP, din care dispoziția de plată 267 din 22.02.2012 în sumă de 5150 lei este întocmită de Petrescu pe numele SC CHEIA TRANS SRL, semnată de cei doi inculpați, justificată prin chitanța 41/22.01.2012.

13) Factura 80/29.03.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 28.03.2012 în valoare de 5150 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin 6 dispoziții de plată întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Voicu Costel, trei dintre acestea semnate de Aniș Nicolae, iar patru sunt semnate de Petrescu Sanda la rubrica CFP; din registrul de casă din 06.03.2011 rezultă că inculpatul Aniș a ridicat din casierie suma de 500 lei, pe care i-a justificat prin decontul 530/28.03.2011 și chitanța 64/06.03.2011 pe numele SC CHEIA TRANS, toate aceste documente atestând faptul că inculpatul a înmănat cei 500 lei ridicați din casierie reprezentantului SC CHEIA TRANS SRL, care i-a predat o chitanță justificativă pe acea sumă de bani.

14) Factura 119/30.04.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 30.04.2012 în valoare de 6460 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin 7 dispoziții de plată întocmite de Petrescu Sanda, din care șase sunt pe numele lui Aniș Nicolae, care a semnat de primire, iar dispoziția de plată 674/27.04.2012 este întocmită pe SC CHEIA TRANS; deconturile 632 și 633 în baza cărora s-au justificat acele ridicări de bani de către Aniș Nicolae sunt întocmite pe numele acestuia, acesta atestând că ar fi primit chitanțele 74/30.04.2012 și 71/30.04.2012 de la reprezentantul SC CHEIA TRANS SRL;

15) Factura 218/31.05.2012 este înregistrată la SC SOLCETA în 31.05.2012 în valoare de 5977 lei reprezentând ”servicii rampă” (fără nr.de ore), decontată în avans în numerar prin dispoziții de plată întocmite pe numele lui Aniș Nicolae (dispoziția de plată 946 din 08.06.2012 în valoare de 2000 lei) și Voicu Costel, respectiv dispoziția de plată 944/08.06.2012 întocmită de Petrescu Sanda pe numele SC CHEIA TRANS, semnată de cei doi inculpați, cu justificarea ”CV factura 218/31.05.2012”.

16) Factura 250/30.05.2012 în sumă de 5950 lei a fost înregistrată în 28.06.2012, iar dispozițiile de plată sunt întocmite de Petrescu Sanda, semnate de Aniș Nicolae și de Petrescu Sanda, cu excepția dispoziției de plată 878 care este semnată de Vesa Angela la rubrica viza CFP, banii fiind ridicați sub semnăturile șoferilor Margău și Pele, ordinele de deplasare sunt

întocmite de Petrescu Sanda pe nume lui Aniș Nicolae, Voicu Costel și Margău Victor, toate semnate de Aniș Nicolae; dispoziția de plată 795/18.05.2012 în cuantum de 3100 lei este întocmită pe numele Aniș Nicolae, iar dispoziția de plată 1102/02.07.2012 pentru suma de 1700 lei este întocmită de Petrescu pe numele CHEIA TRANS, fiind semnată de cei doi inculpați, justificată cu chitanța 51/28.06.2012 emisă în numele SC CHEIA TRANS

17) Factura 261/30.06.2012 în sumă de 8964 lei a fost înregistrată la data de 18.07.2012, dispozițiile de plată aferente sunt întocmite de Purle Maria, respectiv de Petrescu Sanda, iar dispoziția de plată nr.1235 pe numele CHEIA TRANS în sumă de 2542 lei e întocmită de Petrescu și semnată cei doi inculpați; ordinele de deplasare prin care s-au decontat banii ridicați din casierie și care justifică plata către SC CHEIA TRANS au fost întocmite de Petrescu Sanda pe numele lui Voicu Costel și Aniș Nicolae (decontul 995/18.07.2012).

Totodată, s-a arătat că în ceea ce privește factura 270/30.07.2012 înregistrată la data de 26.08.2012 în sumă de 2991 lei, având în vedere că aceasta a fost acceptată la plată de Voicu Costel, pe numele căruia au fost întocmite dispozițiile de plată aferente plății în numerar a acelei facturi, aceasta nu va fi luată în considerare la calcularea prejudiciului reținut în sarcina inculpatului Aniș Nicolae. În același sens, s-a arătat că nici factura nr. 2110/02.08.2011 în sumă de 3500 lei nu va fi luată în considerare la calcularea prejudiciului reținut în sarcina inculpatului Aniș Nicolae, având în vedere că nu a fost acceptată la plată de acesta, iar dispoziția de plată nr.1258 prin care s-a justificat plata în numerar a acelei facturi este semnată de Voicu Costel la rubrica "conducătorul unității".

Acuzarea a mai arătat că împrejurarea că facturile emise în numele SC CHEIA TRANS și achitate de SC SOLCETA SA nu au la bază operațiuni comerciale reale, motiv pentru trebuiau a fi refuzate la plată de inculpatul Aniș Nicolae, în calitatea sa de ordonator de credite, rezultă din următoarele: facturile și chitanțele nu pot fi considerate documente justificative, fiind emise de o societate radiată încă din anul 2006; facturile nu au la baza situații de lucrări, procese verbale de recepție, situații de lucru din care să rezulte natura și volumul serviciilor prestate, în condițiile în care valoarea facturilor era dată de numărul de ore lucrate; facturile nu sunt semnate de persoana care a participat la recepția lucrărilor sau care poate confirma execuția acestora (pontaj, nr. de ore de funcționare/ utilaj, nu se cunoaște persoana care a deservit utilajul- buldoexcavator); de regulă, între persoane juridice, plățile se fac prin bancă (a se vedea relațiile cu SC BELVEDERE, SC FORESTLOG, SC GHICO TRANS); acesta este unicul caz în care furnizorul a fost plătit în numerar, prin folosirea avansurilor de trezorerie prin personalul propriu (contabil, șef serv, director), fără a fi emise facturi proforme de către furnizor; cei trei titulari ai avansurilor primite nu pot furniza informații despre reprezentantul lui SC CHEIA TRANS, căruia i-au achitat sumele în cauza, locul unde s-au făcut aceste plăți, în condițiile în care au adus chitanțe pentru justificarea acestor plăți; pe dispozițiile de plată din casieria SC SOLCETA SA nu se fac precizări legate de plata serviciilor respective sau despre numărul facturilor emise; sunt multe situații în care au fost scoase din casierie sume ca avans, în mod total nejustificat pentru plata acestor servicii, în condițiile în care facturile au fost emise ulterior, respectiv în condițiile în care SC SOLCETA SA înregistra restanțe la plată semnificative față de alți furnizori (de ex: SC FORESTLOG, SC BELVEDERE etc.); toate acestea sunt acțiuni atipice pentru operațiuni obișnuite de plată a furnizorilor, persoane juridice pe o bună parte din facturi apare mențiunea "prestări servicii închiriere buldoexcavator", în condițiile în care lucrările în rampă puteau fi efectuate doar de către un buldozer (a se vedea relațiile cu furnizorii SC GHICO TRANS, SC BELVEDERE SRL, respectiv declarațiile martorilor Foltuț Vasile, Cocoș Ioan, Balog Ludovic); niciun angajat din cadrul SC SOLCETA SA nu a putut indica prezența în groapa de gunoi a unui utilaj "buldoexcavator" care să aparțină SC CHEIA TRANS SRL; contractul nr. 20 dintre SC SOLCETA SA și SC CHEIA TRANS, semnat de inculpatul Aniș Nicolae nu

poartă număr de înregistrare din partea SC SOLCETA (nr. 20 este nr. de înregistrare al SC CHEIA TRANS) și nu este semnat și de contabilul șef al societății, existând suspiciuni că data înscrisă pe acesta (07.01.2011) ar fi una nereală, în condițiile în care în acea perioadă se afla în derulare un alt contract de prestări servicii ecologizare în rampă, cu SC BELVEDERE SRL, care a prestat acel serviciu până la data de 02.06.2011; în marea lor majoritate, facturile emise în numele SC CHEIA TRANS au fost înregistrate în registrul de intrare-ieșire al SC SOLCETA SA, respectiv în contabilitate, de inculpata Petrescu Sanda, în pofida faptului că aceasta nu avea atribuții de serviciu în acest sens; numitul Chira Gheorghe, care figurează ca și administrator al SC CHEIA TRANS în contractul nr. 20/07.01.2011, a arătat că nu are nicio legătură cu societatea respectivă; în perioada în care au fost înregistrate facturile emise de SC CHEIA TRANS SRL, lucrările de ecologizare în rampa de gunoi Ștei cu ajutorul unor buldozere sau vole (încărcător frontal) erau realizate de alte societăți comerciale (SC CONSTRUCT MOD SRL, SC FORESTLOG, SC GHICO TRANS SRL).

S-a reținut că au fost încălcate de către inculpați următoarele dispoziții legale: art.21 alin.4 lit. f) din legea 571/2003; art. 6 alin. 1 din legea 82/1991; art. 10 alin. 1 din Legea 82/1991; art.143 și art. 143 ind. 1 Legea nr. 31/1990: Consiliul de administrație poate delega conducerea societății unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general; art. 4 alin. 1 și 2 , art. 5 alin. 1, art. 10 alin. 1-5 din O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern financiar preventiv; art. 213 și art. 214 din Codul civil.

Totodată, au fost menționate și dispozițiile Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.1792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, emis în baza prevederilor art. 19 lit. d) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și ale art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 301/2002, cu modificările ulterioare, respectiv în baza prevederilor art. 17 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.

Curtea reține că analiza existenței infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 trebuie să pornească de la dispozițiile referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu (a se vedea în același sens Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale), elementele constitutive ale acesteia fiind cele prevăzute de art. 297 alin. 1 Cod penal, la care se adaugă condiția obținerii pentru sine ori pentru altul a unui folos necuvenit.

Se observă că dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 dispun că, în cazul infracțiunii de abuz în serviciu [astfel cum aceasta este configurată de art. 297 alin. 1 Cod penal], dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime. În continuare, Curtea reține că infracțiunea de abuz în serviciu este reglementată de dispozițiile art. 297 Cod penal, care la alin. (1) prevăd că fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea legii (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016) și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Norma prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal reprezintă o normă completă, în structura sa putând fi identificate atât dispoziția - nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea legii (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016) -, cât și sancțiunea - pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. Spre deosebire de art. 297 alin. 1 Cod penal, art. 13² din Legea nr. 78/2000 conține o trimitere la infracțiunea de abuz în serviciu, adăugându-se de către legiuitor o circumstanțiere specială, aceea a obținerii de către funcționarul public, pentru sine ori pentru altul, a unui folos necuvenit. Așa fiind, Curtea observă că dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 nu conțin în

cuprinsul lor dispoziția necesară existenței unei norme penale complete, iar în ceea ce privește sancțiunea acestea fac referire la limitele speciale ale pedepsei pentru infracțiunea de abuz în serviciu, care se majorează cu o treime. Cu alte cuvinte, în cuprinsul dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 legiuitorul nu a descris o faptă distinctă, cu o configurație proprie, ci a făcut trimitere la dispoziția și pedeapsa cuprinsă în art. 297 Cod penal.

Infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 prezintă trăsăturile constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu la care se adaugă condiția referitoare la obținerea de către funcționarul public, pentru sine ori pentru altul, a unui folos necuvenit. Concluzia ce se impune, din economia modului de reglementare a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000, este aceea că pentru a deveni aplicabile aceste dispoziții este necesar să se constate mai întâi că faptele săvârșite întrunesc toate elementele de structură ale conținutului variantei - tip descrise de art. 297 Cod penal.

Astfel, situația premisă care stă la baza infracțiunii prevăzută de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 presupune, întotdeauna, constatarea întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma sa tip.

Potrivit art. 297 alin. 1 Cod penal constituie infracțiune de "abuz în serviciu" fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea legii (Decizia 405/05.06.2016) și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, iar potrivit art. 13² din Legea nr. 78/2000, în cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Obiectul juridic al infracțiunii este reprezentat de acele relații sociale a căror naștere normală, desfășurare și dezvoltare, nu ar fi posibilă fără îndeplinirea cu corectitudine a îndatoririlor de serviciu de către funcționarii publici.

Referitor la subiectul activ care este calificat, prin raportare la dispozițiile art. 175 Cod penal, inculpatul Aniș Nicolae în calitatea sa de director general al SC SOLCETA SA ȘTEI în perioada 2011-2012 (aferentă infracțiunii mai sus reținute), a deținut calitatea de funcționar public.

Urmarea socialmente periculoasă constă în atingerea adusă calității relațiilor de serviciu din unitatea în care își desfășoară activitatea subiectul activ al abuzului în serviciu.

Această urmare este condiționată de producerea sau cauzarea unei pagube aduse în patrimoniul unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau al unei persoanei juridice.

Subiectul pasiv poate fi o autoritate publică, instituție publică, persoană juridică, publică sau privată, în speță, SC SOLCETA SA ȘTEI.

Latura obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, presupune, în prezenta cauză, în raport cu limitele stabilite prin rechizitoriu, elementul material - anume îndeplinirea în mod defectuos a unui act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului, o cerință esențială - anume aceea ca îndeplinirea defectuoasă să fie săvârșită de un funcționar public, urmarea imediată - anume producerea unei pagube, precum și legătura de cauzalitate dintre activitatea ilicită și rezultatul produs.

Curtea Constituțională a României a stabilit prin Decizia nr. 405/05.06.2016 că dispozițiile art. 297 alin. (1) Cod penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acesteia se înțelege "îndeplinirea prin încălcarea legii". Curtea a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu, reglementate expres prin legislație primară - legi și ordonanțe ale Guvernului.

În speță se constată o încălcare a dispozițiilor legale din legislația primară invocate de Parchet (Legea contabilității nr. 82/1991 și O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern

financiar preventiv), în condițiile aprobării la plată de către conducerea societății Solceta SA - Aniș Nicolae a unor facturi (nu dispoziții de plată) emise de un furnizor radiat - Cheia Trans, fără respectarea condițiilor contractuale (sub aspectul modalității de stabilire a prețului și a modalității de plată), dar și fără verificarea realității operațiunilor ce le atestă (existența rapoartelor de activitate cu datele și numărul orelor prestate).

Astfel, se reține faptul că, cu ocazia unui control efectuat în anul 2014 de către Curtea de Conturi, s-a constatat, printre altele, că în cadrul societății Solceta SA (entitate publică) s-au efectuat operațiuni de angajare de cheltuieli și plată în baza unui contract de servicii încheiat cu un prestator fictiv, inexistent - Cheia Trans SRL, în valoare de 94.724 lei (raportul de control din 31.07.2014, filele 41 - 45 vol. II din dosarul de urmărire penală), în baza contractului de prestări servicii nr. 20/07.01.2011 având ca obiect "lucrări de închidere și ecologizare a deponiei Ștei".

Acest contract a fost încheiat pentru perioada 01.01.2011-31.12.2013, fiind semnat de directorul general Aniș Nicolae din partea Solceta SA și de reprezentantul Cheia Trans, numitul Chira Gheorghe.

Martorul Chira Gheorghe nu și-a recunoscut semnătura (nici de pe contract) și nici de pe facturile și chitanțele emise de această societate, învederând că nu a deținut calitatea de administrator și nu a desfășurat nicio activitate în cadrul acestei societăți, aspect confirmat și extrasul ONRC (fila 238 vol. II din dosarul de urmărire penală) din care rezultă că societatea Cheia Trans, înființată în anul 1994 a fost radiată în anul 2006, precum și de martora Harpan Margareta Ramona, fostul administrator, care a declarat că nu îl cunoaște pe numitul Chira Gheorghe și că societatea a desfășurat activitate doar o scurtă perioadă de timp, întrucât în perioada 2001-2006 a fost plecată în străinătate și revenea o singură dată pe an în țară.

Din coroborarea declarațiilor martorilor Vesa Angela Florica, Frenț Lia Viorica, Odeșteanu Monica Maria și Moldovan Teodor se reține că acest contract de prestări servicii a fost identificat anterior controlului Curții de Conturi, în toamna anului 2012, la scurt timp după încetarea activității inculpatului Aniș Nicolae în cadrul societății Solceta, în contextul unei verificări contabile a situației fișei furnizorului Cheia Trans efectuate de martora Vesa Angela, în calitate de contabil-șef, în urma căreia a constatat achitarea în plus a sumei de 1550 lei (o diferență între valoarea tuturor facturilor emise de Cheia Trans și sumele achitate în numerar de Solceta acestui furnizor, sume care se regăsesc în cea mai mare parte în registrul de casă - ca avansuri de trezorerie și în Jurnalul 10 - situația lunară a deconturilor). Această diferență de 1550 lei nu s-a identificat în baza cărei sau căror dispoziții de plată provine, ci doar faptul că a fost decontată în contul furnizorului Cheia Trans.

Tot cu ocazia controlului Curții de Conturi s-a întocmit de către Serviciul de contabilitate o situație privind plățile efectuate în anul 2011 și 2012 către SC Cheia Trans (filele 239-241 din dosarul de urmărire penală, vol. II) în care s-au menționat toate facturile emise și dispozițiile de plată aferente, înscrisuri care se regăsesc la dosar doar în copii certificate conform cu originalul, întrucât originalele nu au fost găsite în arhiva societății Solceta SA.

Din analiza înscrisurilor rezultă neconcordanțele reținute de tribunal și arătate pe larg în hotărârea criticată, privind dispozițiile de plată și deconturile aferente prin care s-au contabilizat plățile facturilor emise de Cheia Trans, neregularități care au fost constatate de Curtea de Conturi și în cazul altor furnizori de servicii din perioada respectivă, ex. Forestlog SRL.

De asemenea, din examinarea acestor neconcordanțe în mod corect s-a dedus împrejurarea că exista posibilitatea reală a facturării unor sume mai mari decât cele aferente orelor prestate de către un furnizor de servicii de salubritate pentru acoperirea sumelor ridicate din casierie cu titlu de avans de trezorerie pentru plata orelor suplimentare prestate săptămânal de personalul Solceta SA.

De altfel, din declarațiile martorilor Pele Viorel (filele 51-53 dosar instanța de fond, vol. IV), Margău Todinca Florin (filele 116-118 vol. IV, dosar instanța de fond, fila 111 dosar instanța de fond), Poacă Simion (filele 26-27 dosar instanța de fond, vol. VI, fila 109 dosar instanța de apel), Tinca Petrică (filele 28-29 dosar instanța de fond, vol. VI, fila 110 dosar instanța de apel), Tinca Ciprian (filele 30-31 dosar instanța de fond, vol. VI, fila 108 dosar instanța de apel) rezultă că operatorii pe mașinile de gunoi și șoferii erau de regulă plătiți pentru orele suplimentare, prestate săptămânal, în numerar, pe loc, de către defunctul Costel Voicu (indiferent de numărul de ore prestate suplimentar, primind sume cuprinse în între 50 lei și 100 lei), care ținea o evidență a acestora și a sumelor primite de fiecare.

Se impune a se preciza faptul, așa cum de altfel a reținut și tribunalul, că deși majoritatea facturilor au fost achitate integral sau cel puțin în parte prin dispoziții de plată emise pe numele lui Voicu Costel, acestuia nu i s-au solicitat detalii, explicații cu privire la justificarea sumelor pentru care s-au depus chitanțe emise de Cheia Trans și operate în evidențele contabile, cu atât mai mult cu cât s-a descoperit că acest furnizor nu există.

Prin urmare, în condițiile aprobării la plată a unor facturi (nu dispoziții de plată), emise de un furnizor radiat, Cheia Trans, fără respectarea condițiilor contractuale, dar și fără verificarea realității operațiunilor ce le atestă se reține în sarcina inculpatului Aniș Nicolae o încălcare a dispozițiilor legale din legislația primară mai sus amintite.

În ceea ce privește urmarea imediată a activității ilicite, instanța constată că producerea unei pagube presupune înregistrarea unui prejudiciu material în dauna persoanei vătămate, prin exercitarea abuzivă a atribuțiilor de serviciu de către funcționarul public, iar acest prejudiciu să fie cert, adică să fie concret și efectiv.

Curtea împărtășește opinia tribunalului potrivit căreia există un real dubiu în ceea ce privește producerea unei pagube în patrimoniul SC Solceta SA, chitanțele și facturile emise de SC Cheia Trans SRL reprezentând mai degrabă un "artificiu" la care s-a recurs pentru justificarea unor sume de bani ridicate din casieria unității dar cheltuite în interesul acesteia, fără a exista probe prin care să se dovedească existența unui interes patrimonial al inculpatului Aniș Nicolae.

Acest lucru rezultă din faptul că facturile au fost acceptate la plată de Voicu Costel, din faptul că modalitățile de plată nu diferă semnificativ față de situațiile celorlalți furnizori, existând dispoziții de plată care nu au fost semnate de niciunul din inculpații din prezenta cauză, iar lunar situația avansurilor era centralizată de contabilul-șef care nu a constatat nicio neregulă cu excepția acelei diferențe de 1550 lei achitată în plus (aspect care nu a fost clarificat); defunctul Voicu Costel nu a putut prezenta la momentul controlului Curții de Conturi situațiile/rapoartele de activitate aferente facturilor acceptate la plată și emise de niciunul dintre prestatorii de servicii (nu doar Cheia Trans), doar în cazul Forestlog SRL fiind ulterior întocmite. Este împărtășită și concluzia că sumele decontate pe furnizorul inexistent Cheia Trans, ca urmare a lipsei de diligență din partea persoanelor responsabile (printre care se numără atât inculpatul Aniș Nicolae, cât și personalul compartimentului financiar contabil), au fost folosite fie pentru plata orelor suplimentare, fie pentru plata altor utilaje care au asigurat efectiv accesul mașinilor de gunoi în deponia Ștei, fără a exista un contract de prestări servicii și fără a se emite facturile aferente, deoarece sumele pretinse de ceilalți furnizori (indiferent de modalitatea de achitare și de întârzierile survenite) sunt incomparabil mai mici decât cele cheltuite în anii anteriori pentru același serviciu, existând chiar perioade în care nu s-au emis nicio factură - ex. în luna septembrie 2011, exceptând Cheia Trans nu se identifică nicio factură, iar în luna octombrie 2011 este cheltuită doar suma de 1666 lei.

De altfel, se reține că toți șoferii audiați, respectiv martorii Margău Todinca Florin și Pele Viorel au declarat că în condițiile în care nu se asigura accesul mașinilor în rampă în câteva zile consecutiv, nu și-ar mai fi putut desfășura activitatea.

Așa cum s-a arătat mai sus, infracțiunea cuprinsă în art. 13² din Legea nr. 78/2000, pe de o parte, reprezintă o infracțiune de rezultat, nefiind calificată prin scop, iar, pe de altă parte, presupune existența unei condiții - obținerea de către funcționarul public, pentru sine ori pentru altul, a unui folos necuvenit - a cărei îndeplinire, dacă și celelalte elemente constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, în varianta tip, sunt îndeplinite, determină constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de acesta, în forma consumată.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea se poate comite numai cu intenție care poate fi directă sau indirectă.

În cauză nu rezultă că inculpatul Aniș Nicolae a acționat cu intenția de a încălca legea și nici că și-ar fi însușit bani din casierie prin intermediul angajaților.

Probatoriul administrat în cauză nu demonstrează faptul că inculpatul Aniș Nicolae ar fi acționat cu intenția însușirii unor sume de bani, acestea fiind gestionate de defunctul Costel Voicu, acesta fiind cel care avea sarcina de a identifica furnizorii și găsi soluții rapide în cazul în care utilajele acestora se defectau, în vederea asigurării accesului permanent în rampă a gunoierelor, serviciul desfășurându-se neîntrerupt.

De altfel, în momentul aprobării de către inculpatul Aniș Nicolae a dispozițiilor de plată întocmite pe numele lui Voicu Costel, inculpatul a avut reprezentarea că au fost solicitate pentru achitarea serviciilor prestate de furnizorul Cheia Trans, întrucât justificarea sumelor ridicate din casierie se face ulterior prin depunerea de către persoana în cauză a înscrisurilor justificative sau se restituie efectiv sumele necheltuite. De altfel, inculpata Petrescu Sanda a arătat că atunci când Voicu Costel nu se afla în unitate, la solicitarea acestuia și cu cunoștința directorului general întocmea astfel de dispoziții (inclusiv pentru alte cheltuieli în interesul societății), iar banii îi ridica în numele lui Voicu Costel și îi lăsa în birou.

Astfel, se reține că cea mai mare parte a dispozițiilor de plată decontate pe furnizorul Cheia Trans sunt emise pe numele defunctului Voicu Costel, care a semnat personal pentru ridicarea lor, însă până la momentul decesului (octombrie 2016) nu a furnizat nicio explicație cu privire la destinația acestora, acesta nefiind de altfel audiat cu toate că numele său și semnătura sa figurează pe majoritatea înscrisurilor (inclusiv pentru acceptarea la plată a facturilor), fiind persoana responsabilă cu activitatea din deponia Ștei, persoană care mergea zilnic la fata locului, cunoștea toate detaliile privind prestarea serviciilor de către furnizori și plata acestora, așa cum rezultă de altfel și din declarațiile martorilor audiați în cauză.

Este adevărat că există dispoziții de plată aprobate și de către inculpatul Aniș Nicolae, însă în ceea ce privește sumele ridicate cu titlu de avans de trezorerie justificarea se depune și înregistrează în contabilitate de către persoanele beneficiare în termen de 3 zile, prin urmare nu exista obligația anexării situațiilor privind orele prestate (facturi și rapoarte de activitate), așa cum corect s-a reținut de către tribunal.

De asemenea, este împărtășită și opinia că nu este exclus ca sumele să fi fost solicitate pentru alte scopuri (ex. motorină, reparații la vehicule etc.) și nu pentru plata în avans a facturilor ce urmau a fi înregistrate doar ulterior în contabilitate, cu atât mai mult cu cât s-a constatat că în cazul facturilor nr. 2011/08.06.2011, 2106/04.07.2011, 2112/25.08.2011, 2208/09.09.2011, 2139/30.09.2011 și 2146/31.10.2011 nu există nicio dispoziție de plată pe numele societății Cheia Trans, facturile fiind achitate integral prin sumele ridicate de angajații Solceta cu titlu de avansuri de trezorerie. Abia din luna noiembrie 2011 s-au identificat dispoziții de plată pe numele societății Cheia Trans (câte una pentru o singură factură) însă de regulă pentru sume mai mici decât cele facturate (singura excepție o reprezintă factura nr. 4/25.01.2012 achitată integral prin dispoziția de plată nr. 141/25.01.2012, în sumă de 3534 lei), iar diferențele sunt constituite din sume cuprinse între 200 și 700 lei.

Într-adevăr, în sarcina inculpatului Aniș Nicolae se poate reține doar culpa, constând în aprobarea la plată a unor facturi (ex. factura nr. 4/25.01.2012, în cuantum de 3534 lei, prin

dispoziția de plată nr. 141/25.01.2012 aflate la filele 201-202 vol. III dosar urmărire penală) fără a fi însoțite de documente justificative privind numărul de ore, în afara clauzelor contractuale (privind prețul și modalitatea de plată) și fără a fi vizate de compartimentul financiar.

Curtea constată că din nicio probă administrată în cauză nu rezultă faptul că sumele aferente facturilor emise de Cheia Trans au fost însușite de inculpatul Aniș Nicolae, cu complicitatea coinculpatei Petrescu Sanda, ci, dimpotrivă, s-a constatat numeroase situații în care sumele imputate au fost ridicate de personalul societății Solceta (Voicu Costel, Margău Victor, Pele Viorel), în baza unor dispoziții de plată emise cu titlu de avans de trezorerie, fără a fi vizate de către inculpați, fiind ulterior justificate prin deconturi și chitanțe înregistrate lunar în contabilitate.

Or, în aceste condiții, cum în prezenta cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de norma de incriminare, pentru a atrage răspunderea penală a inculpatului Aniș Nicolae sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (17 de acte materiale), deci nu poate exista nici infracțiunea de abuz în serviciu în forma autoratului pe cale de consecință, nu poate subzista nici complicitatea la comiterea acestei infracțiuni.

Așa fiind în mod corect s-a dispus achitarea inculpatului Aniș Nicolae sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (17 de acte materiale) în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, precum și a inculpatei Petrescu Sanda în baza aceluiași temei juridic pentru comiterea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 297 alin. 1 din Cod penal, cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

De asemenea, față de soluția de achitare dispusă față de inculpații Aniș Nicolae și Petrescu Sanda se constată că nu se mai impune, nu mai există interes în ceea ce privește analiza motivului de constatare a inexistenței intervenirii prescripției răspunderii penale a inculpaților.

În raport de soluția pe latura penală a cauzei, în mod corect s-a făcut aplicabilitatea art. 397 raportat la art. 25 alin. 5 Cod procedură penală și s-a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Solceta SA (CUI RO 7401263, cu sediul în localitatea Ștei, str. Cuza Voda nr. 13, jud. Bihor).

Pentru cele arătate, se constată că apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea este nefondat și urmează a fi respins ca atare.

Referitor la apelul declarat de partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei, curtea constată că acesta este nefondat.

De altminteri, se constată că partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei nu a motivat apelul declarat în cauză și, deși legal citată în cauză, nu s-a prezentat în fața instanței cu ocazia dezbaterii fondurilor apelurilor declarate în cauză.

Se reține însă că partea civilă SC SOLCETA SA a precizat prin adresa nr. 1443 din 24.11.2021 (f. 49-51 vol. VI dosar instanță) cererea de constituire de parte civilă, pretențiile ridicându-se la suma totală de 97.831,35 lei, compusă din 94.723,35 lei, reprezentând plățile furnizorului Cheia Trans și suma de 3107 lei, reprezentând contravaloarea abonamentelor Orange (sume menționate în raportul Curții de Conturi). Totodată, a solicitat și acordarea de penalități de întârziere aferente fiecărei facturi, calculate de la data plății până la data plății integrale, fără a depăși cuantumul sumei asupra căreia sunt calculate.

Fără a relua argumentele arătate mai sus cu ocazia analizării apelului declarat de către parchet, în cazul inculpaților Aniș Nicolae și Petrescu Sanda nu se pot reține infracțiunile imputate, soluția care se impune față de inculpați pentru faptele imputate fiind cea de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală.

Curtea reține că faptele reținute în sarcina inculpaților prin rechizitoriu nu demonstrează o activitate ilicită de natură penală.

De asemenea, în raport de temeiul juridic al achitării inculpaților, în mod corect, așa cum s-a arătat mai sus, s-a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Solceta SA.

Cu privire la apelul declarat de inculpatul Aniș Nicolae, curtea reține:

Se reține că inculpatul Aniș Nicolae solicită modificarea temeiului de achitare în sensul de a se dispune achitarea acestuia în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, respectiv fapta nu există, pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (17 de acte materiale), pe motiv că fapta de care a fost acuzat inculpatul nu există în materialitatea ei, în condițiile în care acele facturi nu atestau în fals prestarea unor servicii în favoarea SC SOLCETA SA, nu s-a generat un prejudiciu material în dauna societății SOLCETA SA în sumă de 88.233 lei, reprezentând plăți a unor servicii neefectuate, iar beneficiarii reali ai acestor sume de banii nu au fost inculpații Aniș Nicoale și Petrescu Sanda, ci societatea SC Solceta SA.

Curtea reține că achitarea în baza art. 16 alin. 1 lit. b Cod procedură penală se impune în cazurile în care acțiunea sau inacțiunea cercetată există și face parte din elementul material al infracțiunii, dar fie nu este întrunită o cerință esențială care întregește elementul material, subiectul activ sau pasiv nu îndeplinește cerințele textului de incriminare sau nu sunt îndeplinite unele cerințe legate de latura subiectivă a infracțiunii.

Noțiunea de inexistență a faptei, în accepțiunea art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, se rezumă la inexistența acțiunii sau inacțiunii care constituie elementul material al textului de incriminare, chiar dacă o anumită acțiune sau inacțiune există, dar care excede elementului material al infracțiunii.

În speță nu se poate dispune o soluție de achitare a inculpatului Aniș Nicolae în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, fiind incident temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedura penală - "fapta nu este prevăzută de legea penală", întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, s-a constatat o încălcare a dispozițiilor legale din legislația primară invocate de Parchet (Legea contabilității nr. 82/1991 și O.G. nr. 119/1999 privind controlul intern financiar preventiv), în condițiile aprobării la plată de către conducerea societății Solceta SA - Aniș Nicolae a unor facturi (nu dispoziții de plată) emise de un furnizor radiat - Cheia Trans, fără respectarea condițiilor contractuale (sub aspectul modalității de stabilire a prețului și a modalității de plată), dar și fără verificarea realității operațiunilor ce le atestă (existența rapoartelor de activitate cu datele și numărul orelor prestate), însă s-a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupție în formă asimilată prin raportare la infracțiunea de abuz în serviciu, pe motiv că inculpatul Aniș Nicolae, în calitate de director general al Solceta SA nu a acționat cu intenția de a încălca legea și nici că și-ar fi însușit bani din casierie prin intermediul angajaților. Obținerea folosului necuvenit pentru sine sau pentru altul, ca și condiție sine qua non pentru existența infracțiunii de abuz în serviciu nu s-a dovedit în cauză. Or, față de aceste aspecte soluția prevăzută în dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală se impune cu necesitate, față de inculpatul Aniș Nicolae.

În cauză nu se poate susține că faptele inculpaților nu au existat, în mod obiectiv, aspectul care trebuie analizat fiind dacă acestea sunt sau nu prevăzute de legea penală. În schimb, prevederea faptei în legea penală semnifică, în principiu, identitatea dintre conduita

propriu zisă și toate condițiile din norma de incriminare (trăsătura tipicității infracțiunii), ceea ce, în speță, nu se realizează pentru niciunul dintre inculpați.

Totodată, așa cum s-a arătat mai sus, față de soluția pe latura penală a cauzei, în mod corect s-a făcut aplicabilitatea art. 397 raportat la art. 25 alin. 5 Cod procedură penală și s-a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă Solceta SA (CUI RO 7401263, cu sediul în localitatea Ștei, str. Cuza Voda nr. 13, jud. Bihor).

Totodată, având în vedere că prin ordonanța din 14.12.2017, s-a dispus luarea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra bunurilor imobile și mobile proprietatea inculpaților, până la până la concurența sumei de 88.233 lei, în vederea recuperării pagubei, în raport de dispozițiile art. 397 alin. 5 Cod procedură penală și față de faptul că acțiunea civilă a rămas nesoluționată, în mod corect s-a menținut măsura asiguratorie a sechestrului instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea din data de 14.12.2017 emisă în dosarul nr. 72/P/2016 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților Aniș Nicolae și Petrescu Sanda (aplicată prin procesul-verbal din 15.12.2017, filele 206-207 dosar urmărire penală, vol. I), măsură ce va înceta de drept dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, față de soluția dispusă pe latura penală și civilă a cauzei.

Prin urmare, față de cele arătate nu poate fi primită cererea inculpatului Aniș Nicolae de ridicare a măsurii sechestrului asigurator, respectiv de înlăturare a dispoziției instanței de fond de menținere cu privire la măsura asiguratorie.

Așa fiind se constată că apelul declarat de inculpatul Aniș Nicolae este nefondat și urmează a fi respins ca atare.

Având în vedere aceste considerente, curtea constată că nu poate fi admisă cererea inculpatei Petrescu Sanda de extindere a efectelor apelului declarat de inculpatul Aniș Nicolae și cu privire la aceasta potrivit art. 419 Cod procedură penală, aceasta fiind nefondată, întrucât apelul declarat de inculpatul Aniș Nicolae sub aspectul modificării temeiului juridic al achitării, al respingerii acțiunii civile, precum și aspectul ridicării măsurii asiguratorii a fost apreciat ca fiind nefondat.

Pentru toate aceste considerente, curtea va respinge cererea de repunere pe rol a cauzei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, va respinge ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei și inculpatul apelant Aniș Nicolae, împotriva sentinței penale nr. 53 din data de 21 aprilie 2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o va menține.

Conform art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, va obliga pe inculpatul apelant Aniș Nicolae și pe partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei la plata sumei de câte 500 lei, fiecare, cheltuieli judiciare în favoarea statului, iar restul cheltuielilor judiciare ocazionate de judecarea apelului vor rămâne în sarcina statului, potrivit art. 275 alin. 3 Cod procedură penală.

În baza art. 419 Cod procedură penală, va respinge ca nefondată cererea inculpatei Petrescu Sanda de extindere a efectelor apelului declarat de inculpatul Aniș Nicolae și cu privire la aceasta.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge cererea de repunere pe rol a cauzei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, respinge ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei și inculpatul apelant Aniș Nicolae, împotriva sentinței penale nr. 53 din data de 21 aprilie 2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține.

Conform art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, obligă pe inculpatul apelant Aniș Nicolae și pe partea civilă apelantă SC SOLCETA SA Ștei la plata sumei de câte 500 lei, fiecare, cheltuieli judiciare în favoarea statului, iar restul cheltuielilor judiciare ocazionate de judecarea apelului rămân în sarcina statului, potrivit art. 275 alin. 3 Cod procedură penală.

În baza art. 419 Cod procedură penală, respinge ca nefondată cererea inculpatei Petrescu Sanda de extindere a efectelor apelului declarat de inculpatul Aniș Nicolae și cu privire la aceasta.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședința publică, azi, 23.02.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Antik Levente Farkas

Judecător,
Țarcă Gabriela Ana

Grefier,
Pop Andreea

Redactat decizie Țarcă G.A./23.02.2023/
Red. jud. fond. Corlățeanu S.
Tehnored. Pop A./23.02.2023/7 exemplare/

Emise 5 comunicări cu:

- DNA - Serviciul Teritorial Oradea
- Inculpatul apelant Aniș Nicolae
- Inculpata intimată Petrescu Sanda (2 com)
- Partea civilă apelantă SC Solceta SA Ștei